

PLE DE L'AJUNTAMENT

Sessió Ordinària
Acta núm. 1

Dijous, 26 de gener de 2006
1a. convocatòria

Senyors/Senyores assistents:

Alcalde-President: SR. JOAQUIM BALSERA GARCIA

Regidors/Regidores: SRA. LAURA BARRUFET MIRÓ, SR. JOSÉ OBISPO VALLECILLOS, SRA. ANNA Mª BECERRA PEÑA, SR. MANUEL MANIEGA PRIETO, SR. VICENTE NAVARRO SIERRA, SRA. Mª TERESA TORRENTS CANO, SR. VÍCTOR CARNERO LÓPEZ, SR. JOSE-Ma. MARTIN QUIÑONES, SRA. Mª BRUGUERS JARDÍ ANGUERA, SRA. Mª CARMEN LEÓN RODRÍGUEZ, SR. DIDAC PESTAÑA RODRIGUEZ, SR. JOSEP LLOBET NAVARRO, SR. JOSE-ANTONIO SÁEZ LÓPEZ, SR. SERGIO ENGLI IZQUIERDO, SR. JAUME GRAU LÓPEZ, SRA. EMMA BLANCO ANGUERA, SR. JOSEP M^a. DALMAU NOVELL, SR. F. XAVIER ALAVEDRA i AMBRÓS, SR. MARCEL-LÍ REYES I VIDAL, i SR. JUAN ANTONIO HEREDIA HEREDIA.

Funcionaris:

Secretari: Sr. Guillermo de Prada Bengoa

Cap del Servei de Secretaria: Sr. Jaume Tutusaus Torrents.

Interventor: Sr. Gonzalo Bescós Aznar

En el Saló de Plens de l'Ajuntament, situat a la Plaça de Jaume Balmes, s/n, es va reunir el Ple de l'Ajuntament el dia vint-i-sis de gener de dos mil sis, en sessió ordinària, primera convocatòria, amb la presidència del Sr. Joaquim Balsera Garcia, alcalde-president, concorrent els senyors/les senyores que s'esmenten més amunt, assistits pel secretari general, Sr. Guillermo de Prada Bengoa.

El Sr. Dídac Pestaña Rodríguez es va incorporar a la sessió després d'haver començat aquesta, en el moment que a l'acta s'indica.

Tant al començament com durant tota la sessió es va donar el quòrum d'assistència (1/3 del nombre legal) exigint per a la constitució vàlida del Ple, per l'art. 46.2.c) de la Ley de Bases.

I essent les dinou hores deu minuts, el Sr. alcalde-president, va declarar oberta la sessió.

Es van prendre per unanimitat, llevat d'aquells casos on expressament s'indica altra cosa, els acords següents:

1 - ACTA SESSIÓ ANTERIOR

Aprovar l'acta de la sessió anterior núm. 14 de data 22 de desembre de 2005.

Prèviament va ser corregida a l'esborrany de l'acta **una errada material** posada de manifest pel regidor Sr. Grau:

*Pàg. 32, votació de la Declaració Política presentada pel Grup d'EUiA:

On deia "**La Declaració Política****no va resultar aprovada atès que en la votació va obtenir** tres (3) vots a favor (2 EUiA 1 ERC), onze (11) en contra (11 PSC) i sis (6) abstencions (3 PPC, 2 CiU i 1 IC-EV-IG), **sense aconseguir, per tant, el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius)** dels membres de la Corporació"

ha de dir "**La Declaració Política****no va resultar aprovada atès que en la votació va obtenir** tres (3) vots a favor (2 EUiA 1 IC-EV-IG), onze (11) en contra (11 PSC) i sis (6) abstencions (3 PPC, 2 CiU i 1 ERC, aquesta per aplicació de l'art. 46.d), segon paràgraf, de la LRBRL, en haver-se absentat de la sala un cop iniciada la deliberació d'aquest punt de l'ordre del dia), **sense aconseguir, per tant, el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius)** dels membres de la Corporació"

PART RESOLUTIVA DEL PLE

2 - DONAR COMPTE CONTRACTACIONS LABORALS

2.1) - Restar assabentat de la contractació, en règim laboral, d'un Conserge de Col·legi (Ernesto Pascual Ramos), per substituir al conserge del Col·legi Eramprunyà (José Mª Civera Sisó) durant totes les seves absències que es produeixin per incapacitat temporal i/o pel gaudiment d'hores sindicals que li corresponen com a Delegat sindical del personal laboral de l'Ajuntament, del 9 al 31 de gener de 2006, d'acord amb el que preveu el Reglament de Personal al servei de les entitats Locals.

2.2) - Restar assabentat de la contractació, en règim laboral, d'un Cap de Manteniment Sr. Miquel Cerdà Martínez, per realitzar les funcions adients a aquest lloc de treball, a partir del dia 1 de gener de 2006, i fins que es cobreixi el lloc de treball mitjançant el procediment selectiu corresponent d'acord amb el que preveu el Reglament de Personal al servei de les entitats Locals.

2.3) - Restar assabentat de la contractació, en règim laboral, d'un Auxiliar Administratiu Sr. Tomás García Granados, pel Departament de Recursos Humans per realitzar les tasques derivades de la posta en marxa del programa d'organització i formació de l'Ajuntament de l'any 2006, a partir del dia 1 de gener de 2006 fins el 31 de gener de 2007, d'acord amb el que preveu el Reglament de Personal al servei de les entitats Locals.

2.4) - Restar assabentat de la contractació, en règim laboral, d'un Auxiliar d'Informació Sra. Mª Cinta Aguiló Pérez, per substituir a una treballadora de baixa per maternitat (Yolanda Gil Romero), a partir del dia 10 de gener de 2006 i fins que la treballadora, amb dret a reserva de lloc de treball, es reincorpori, d'acord amb el que preveu el Reglament de Personal al servei de les entitats Locals.

3 - DONAR COMPTE NOMENAMENTS FUNCIONARIS INTERINS

3.1) - Restar assabentat del nomenament de funcionari interí, mitjançant decret de la Tinença d'alcaldia d'Economia i Hisenda, Serveis Generals i Recursos Humans de data 23 de desembre de 2005, del Sr. Antonio Pérez Rodríguez, amb la categoria de Tècnic d'Administració General, des del dia 1 de gener de 2006 i fins que es cobreixi definitivament la plaça com a funcionari de carrera.

3.2) - Restar assabentat del nomenament de funcionari interí, mitjançant decret de la Tinença d'alcaldia d'Economia i Hisenda, Serveis Generals i Recursos Humans de data 23 de desembre de 2005, de la Sra. Núria Vall-Ilovera Fraga, amb la categoria d'Auxiliar d'Administració General adscrita al Gabinet d'Alcaldia, des del dia 1 de gener de 2006 i fins que es cobreixi definitivament la plaça com a funcionari de carrera.

Després de l'explicació d'aquest punt de l'ordre del dia per part del Sr. Víctor Carnero, va prendre la paraula el Sr. Jaume Grau, en nom d'EUiA, indicant que la documentació d'aquest punt no estava a l'ordre del dia de la sessió, indicant que altra vegada es trobava en que en un punt de l'ordre del dia no hi havia tota la documentació a disposició dels regidors.

Va respondre el Sr. Secretari indicant que la documentació corresponent a aquest punt es trobava conjuntament amb la del punt anterior núm. 2.

4 - ACORD DEL PLE DE L'AJUNTAMENT, COM A JUNTA GENERAL DE LA SOCIETAT PRIVADA MUNICIPAL GAVÀ TELEVISIÓ, SL (GTV, SL) RELATIU AL CESSAMENT DEL SR. JOSÉ ANTONIO MENACHO MOLINA, COM A MEMBRE DEL CONSELL D'ADMINISTRACIÓ DE LA SOCIETAT I AL NOMENAMENT DE LA SRA. CARMÉ SOLÉ GUEVARA, COM A NOU CONSELLER.

PRIMER.- Disposar el cessament --per renúncia-- del Sr. José Antonio Menacho Molina com a membre del Consell d'Administració de la societat municipal GAVÀ TELEVISIÓ, SL, (GVT, SL), a l'empara del que es preveu a l'art. 9 dels seus Estatuts.

SEGON.- Nomenar per cobrir la vacant produïda la Sra. CARMÉ SOLÉ GUEVARA, de nacionalitat espanyola, nascuda el dia 30 de maig de 1957, veïna de Gavà, c/ Montflorit, núm. 98, 3r, 3a, amb DNI, núm. 37.316.596-Q.

El nomenament es fa **pel període pendent** de complir pel Conseller substituït. La separació podrà ser acordada en qualsevol moment per la Junta General (Ajuntament en Ple). El nomenament **haurà d'ésser acceptat** per l'interessat mitjançant compareixença davant el Secretari de l'Ajuntament, amb declaració --a més-- de què no està sotmès a cap dels supòsits de prohibició establerts en l'Art. 124 del Text Refós de la Llei de Societats Anònimes, ni a cap classe d'incompatibilitat, en especial les de la Ley 12/1995, de 11 de mayo.

TERCER.- **Facultar expressament** a la Presidenta del Consell d'Administració Sra. LAURA BARRUFET MIRÓ, a més del Secretari del Consell Sr. Jaume Tutusaus Torrents conforme als arts. 108.1 i 109.1.a) del Reglament del Registre Mercantil, **per a procedir a la l'execució, interpretació i subsanació** dels acords adoptats, en especial per a la seva **formalització, elevació a instrument públic si s'escau, i inscripció** en el Registre Mercantil.

5 - ACORD DEL PLE DE L'AJUNTAMENT, COM A JUNTA GENERAL DE LA SOCIETAT PRIVADA MUNICIPAL GAVANENCA DE TERRENYS I IMMOBLES, S.A. (GTI, SA) RELATIU AI CESSAMENT DEL SR. XAVIER GARCIA GALCERAN, COM A MEMBRE DEL CONSELL D'ADMINISTRACIÓ DE LA SOCIETAT I AL NOMENAMENT DE LA SRA. Mª TERESA GÓMEZ BORJA, COM A NOU CONSELLER

PRIMER.- Disposar el cessament del Sr. Xavier García Galcerán com a membre del Consell d'Administració de la societat municipal GAVANENCA DE TERRENYS I IMMOBLES, S.A (GTI, SA), a l'empara del que es preveu a l'art. 9 dels seus Estatuts.

SEGON.- Nomenar per cobrir la vacant produïda a la Sra. Mª TERESA GÓMEZ BORJA, de nacionalitat espanyola, nascuda a Córdoba el dia 5 de juny de 1954, veïna de Gavà, Passeig de la Terrecuita, núm. 4, 2n, 1^a, i amb DNI núm. 30.404.482-T.

El nomenament es fa **pel període pendent** de complir pel Conseller substituït. La separació podrà ser acordada en qualsevol moment per la Junta General (Ajuntament en Ple). El nomenament **haurà d'ésser acceptat** per l'interessat mitjançant compareixença davant el Secretari de l'Ajuntament, amb declaració --a més-- de què no està sotmès a cap dels supòsits de prohibició establerts en l'Art. 124 del Text Refós de la Llei de Societats Anònimes, ni a cap classe d'incompatibilitat, en especial les de la Ley 12/1995, de 11 de mayo.

TERCER.- Facultar expressament el President del Consell d'Administració Sr. JOAQUIM BALSERA GARCIA i el Conseller Sr. VICENTE NAVARRO SIERRA, a més del Secretari del Consell Sr. Guillermo de Prada Bengoa conforme als arts. 108.1 i 109.1.a) del Reglament del Registre Mercantil, **per a procedir a la l'execució, interpretació i subsanació** dels acords adoptats, en especial per a la seva **formalització, elevació a instrument públic si s'escau, i inscripció** en el Registre Mercantil.

6- RATIFICACIÓ DE LA PROPOSTA DE NOMENAMENT DE DUES MEMBRES DEL CONSELL MUNICIPAL DE LA DONA

Ratificar, d'acord amb allò que disposa l'article 8.2 del Reglament Marc d'Organització i Funcionament dels Consells Municipals de Participació Sectorial, **la proposta de nomenament de la Sra. Montserrat Tomás Borrás**, amb DNI 33.963.270-K, **en representació** de les entitats veïnals, **i a la Sra. Montserrat Orgaz Romeu**, amb DNI 46.117.669-R, en representació d'una associació de mares i pares, **com a membres del Consell Municipal de la Dona**, òrgan de participació que amb aquestes incorporacions i a partir d'aquest acord queda constituït per les següents persones:

Representants dels Grups Municipals:

Sra. Pilar Gràcia Macanás (Grup Socialista).
Sra. Anna Benavides Roca (Grup Popular).
Sra. Emma Blanco i Anguera (Grup d'EUiA).
Sra. Margarita Alavedra Pla (Grup del CiU).
Sra. Marta Jiménez Iborra (Grup d'ERC).
Sra. Ana María Bravo López (Grup d'IC).

Representants d'entitats i associacions:

Sra. Rafaela Martín Manzanares (sindicat UGT).
Sra. Carmen Ruiz Morales (sindicat CCOO).
Sra. Yolanda Checa López (Federació de Dones del Baix Llobregat).
Sra. Mª Carmen García Hernández (Associació de Dones Clara Campoamor).
Sra. Ana Julia Soler Román (Associació d'Esclerosi Múltiple de Gavà).

Sra. Joana Sánchez Cuenca (Familiars d'Alzheimer - FAGA).
Sra. Montserrat Tomás Borrás (FAV Gavà).
Sra. Montserrat Orgaz Romeu (Coordinadora de Pares i Mares per l'escola pública de Gavà).
Sra. Marta Saura Díaz (Federació de Comerciants de Gavà).
Sra. Avelina Coll Masferré (Gent Gran).
Sra. Manuela Serrano Romal (Associació de Dones Clara Campoamor).

Veïnes de Gavà

Sra. Margarita Roca Ortiz
Sra. Maria Carmen Monteagudo Sebastià
Sra. Rosa Carbó Pitarch
Sra. Nuria Ruiz Castell

7 - APROVACIÓ DEL CONVENI ENTRE EL DEPARTAMENT D'EDUCACIÓ DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA I L'AJUNTAMENT DE GAVÀ PEL QUAL ES FORMALITZA EL COMPROMÍS DE CREACIÓ DE PLACES PER A INFANTS DE 0 A 3 ANYS, EN LLARS DE TITULARITAT MUNICIPAL

Primer.- Aprovar el Conveni entre el Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Gavà pel qual es formalitza el compromís de creació d'una llar d'infants de titularitat municipal amb capacitat per a 82 places, per a infants de 0 a 3 anys.

Segon.- Aprovar la sol·licitud de subvenció per a la creació i la consolidació de places per a infants de zero a tres anys en llars d'infants de titularitat municipal.

Tercer.- Facultar, en allò que calgui, a l'Alcalde-President, o regidor o regidora en qui delegui, per a la signatura d'aquest conveni i subvenció, així com, per a resoldre totes les qüestions que, en aquesta matèria i per aquest motiu, puguin plantejar-se.

Una vegada acabada l'explicació detallada de la proposta per part de la Sra. Anna Becerra, va fer ús de la paraula el Sr. Josep Mª Dalmau, en nom de CiU, el qual va indicar que el seu grup votaria a favor de la proposta, indicant al mateix temps que es congratulaven de que una necessitat tan sentida com aquesta, reivindicada també en diverses ocasions pel grup de CiU, al final es podés portar a terme.

De la seva banda el Sr. Jaume Grau, en nom d'EUiA, va indicar que ja l'any 2000 es va presentar per part del seu grup una proposta similar a aquesta en el consell escolar municipal, la qual va arribar finalment a aquest ple, en el qual es va constatar la necessitat d'augmentar l'oferta pública d'escoles bressol. Al mateix temps, el Sr. Grau va dir que era cert també que en aquell moment, l'equip de govern no va voler assumir el compromís de que fossin de titularitat municipal, però en el temps, per sort, s'havia pogut consolidar aquesta idea, formulant-se un conveni adient amb la Generalitat, de tal manera que semblava que finalment, la creació d'aquestes places podria arribar a ser una realitat, com d'altra banda també s'havia compromès l'equip de govern feia un any i mig durant el debat del pressupost per a l'any 2005. Per això, encara que amb retard, el Sr. Grau va dir que era una bona notícia, i que per tant, votarien a favor.

De la seva banda el Sr. Josep Llobet, en nom del PPC, va dir que, certament, es tractava d'una bona notícia per a la nostra ciutat, però va afegir que de vegades calia també tenir una mica de memòria, ja que en relació al pla de construcció de llars d'infants formulat per la Generalitat, en el qual es contemplava la creació d'un centre de vuitanta-dues places per a la nostra ciutat, calia recordar que quan el PSC estava a l'oposició i no al

Govern de la Generalitat, demanava que la construcció d'aquests centres anés íntegrament a càrrec de la Generalitat, encara que en aquell moment, CiU, amb el suport del PPC, va aprovar el que ara s'estava portant a terme, és a dir, que s'establint convenis amb els ajuntaments, aquests cedissin el sòl, i a partir d'aquell moment, que el finançament fos compartit, fet aquest que el Sr. Llobet va dir que considerava just. En qualsevol cas, el Sr. Llobet va manifestar que no podia estar-se de dir que la posició del PSC havia estat inicialment la contrària de la que ara s'aplicava. Finalment, el Sr. Llobet va indicar que l'estudi que s'havia fet no acabava de reflectir exactament la realitat, indicant en aquest sentit que les vuitanta-dues places previstes es quedarien curtes ben aviat.

8 - SUSPENSIO DE LLICÈNCIES ILLA CAN TRIES

PRIMER. - **Suspendre**, en aplicació de l'article 71 del Decret Legislatiu 1/2005 de 26 de juliol, Refosa de la Llei d'Urbanisme, **l'atorgament de llicències** de parcel·lació de terrenys, d'edificació o ampliació de construccions existents, d'instal·lació o ampliació d'activitats a usos concrets i altres autoritzacions municipals annexes, establertes per la legislació sectorial, a l'illa ubicada entre el Camí de Can Tries, el carrer Riu Francolí, la Riera de Sant Llorenç i el Pla Parcial del sector de la Riera de Sant Llorenç, grafiada al plànol que s'adjunta al present acord, per estudiar la modificació puntual del Pla General Metropolità.

SEGON. - **Publicar** aquest acord al Butlletí Oficial de la Província i en un dels diaris de major circulació de la província, i comunicar-ho als propietaris afectats.

TERCER. - **Establir** que la **suspensió de llicències** tindrà una durada **d'un any**, a comptar des de la publicació al BOP.

Durant el debat del punt següent va incorporar a la sessió el Sr. Dídac Pestaña

9 - PLA D'HABITATGE 2006-2012

Aprovar el Pla d'Habitatge 2006-2012 de l'Ajuntament de Gavà, com a instrument de programació, amb caràcter indicatiu, de l'activitat municipal en aquest àmbit, a fi i efectes de facilitar a la població l'accés a una residència pròxima i de qualitat, especialment als sectors amb menor poder adquisitiu, optimitzar el parc d'habitatges vacants i promoure la rehabilitació dels habitatges existents.

Aquest punt de l'ordre del dia de la sessió va ser aprovat per tretze (13) vots a favor (12 PSC i 1 IC-EV-IG), un (1) en contra (Sr. Reyes d'ERC) i set (7) abstencions (3 PPC, 2 EUiA-IU, i 2 CiU), donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents –en aquest moment- a la sessió (21), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

El Sr. Vicente Navarro, Regidor-Delegat de l'Àrea d'Urbanisme i Medi Ambient, va començar la seva intervenció indicant que el Pla d'Habitatge era el document que explicitava la política municipal en matèria d'habitatge pels propers 7 anys (2006-2012), indicant en aquest sentit que es tractava d'un document estratègic, en la mesura en que definia les polítiques municipals, però al mateix temps, era a més un document operatiu, atès que, d'una banda, concretava programes d'actuació, i d'altra, establia

objectius concrets a aconseguir. A més, va dir que seria un instrument de concertació amb la resta d'Administracions Públiques, formant part també d'un projecte de ciutat. A aquests efectes, el Sr. Navarro va manifestar que la seva elaboració havia anat a càrrec dels serveis municipals, assistits per una consultoria especialitzada en temes d'habitatge, amb una àmplia experiència en la redacció de Plans d'habitatge a Catalunya i a la resta de l'Estat, afegint que el treball s'havia realitzat a partir de l'estudi dels components que influeixen en els resultats finals determinants de les necessitats d'habitatge. Així mateix, el Sr. Navarro va dir que s'havia estudiat l'evolució de la població de Gavà aquests darrers anys, comparant-la tant amb l'evolució dels municipis de l'entorn com de l'àmbit metropolità i de Catalunya. A més, va dir que s'havien estudiat les característiques i els índexs d'ocupació dels habitatges, assenyalant en aquest sentit que s'havia detectat que creixien les ocupacions mínimes sobre l'ocupació mitjana o tradicional dels habitatges, de la mateixa manera que també creixien les ocupacions màximes. Precisament per això, el Sr. Navarro va manifestar que aquestes estadístiques demostraven, per una part, que es necessitaven més habitatges, per tal de donar resposta a aquestes noves formes de família, que cada vegada s'anaven estenent més, i que en molts casos eren de caràcter unipersonal; i per l'altra, que les ocupacions màximes ens venien a significar que hi havia una veritable necessitat afegida, per tal de donar sortida a moltes persones que com a única solució, no els quedava més remei que viure amuntegats en un mateix domicili. Per altra banda, el Sr. Navarro va posar de manifest que els ritmes de construcció d'habitatges havien estat també objecte de consideració, concloent en aquest sentit que tot i que els últims anys la construcció d'habitatge protegit havia baixat de forma important, el nostre municipi seguia essent encara pioner a Catalunya en la construcció d'aquest tipus d'habitatges. Per altra part, i tornant als components demogràfics, el Sr. Navarro va indicar que aquests components eren, d'una banda, els components de projecció demogràfica, és a dir, el creixement natural de la població de Gavà i els fluxos migratoris que ens afectarien; i d'altra, els components de creixement-necessitats d'habitatge, és a dir, la projecció de població i la projecció d'habitatges pel període abans indicat, així com els índexs d'ocupació dels habitatges. A més, va dir que també s'havien pres en consideració els ritmes de construcció d'habitatges, tenint en compte l'evolució comparada amb altres municipis, i l'evolució de l'entorn metropolità i de Catalunya. Per altra banda, i pel que feia a la caracterització de l'oferta d'habitatges, aquesta s'havia elaborat a partir de l'estudi de casos concrets i reals, mentre que pel que feia a la caracterització de la demanda d'habitatges, aquesta s'havia elaborat a partir dels aspectes tipològics de la demanda i dels aspectes econòmics, tenint en compte la disponibilitat econòmica per a la compravenda o el lloguer. En tot cas, el Sr. Navarro va dir que l'obtenció d'aquestes dades s'havia comptat amb la col·laboració dels API's de Gavà, a partir de la consideració de 165 casos tipus, supervisats pel personal de la consultora i pel mateix ajuntament. Així les coses, el resultat havia estat una projecció en l'horitzó del pla, de 53.114 habitants, i unes necessitats d'habitatge que s'avaluaven en 20.429, amb un índex d'ocupació de 2,6 persones /habitatge. En definitiva, el resultat de l'estudi era que el 47,7 % de la demanda hauria de ser atesa per l'oferta d'habitatge protegit, de tal manera que en base a aquest resultat, les necessitats globals pel període 2006-2012 eren de 3.665 habitatges, mentre que les necessitats socials per l'esmentat període 2006-2012, eren de 1.744 habitatges que haurien d'acollir-se a algun règim de protecció pública. En la seva conseqüència, a la vista de les dades exposades, es proposava com a solució dissenyar unes polítiques de resposta a aquestes necessitats, formulant-les a partir de 10 principis directors: generals, territorials i de desenvolupament del Pla. Entre els primers (generals), la cobertura social de necessitats, la cobertura global i la cohesió social i la sostenibilitat; entre els segons (territorials), la integració en el medi, la convivència d'usos i les garanties de mobilitat; i finalment, entre els tercers (desenvolupament del Pla), la concertació, la transversalitat, la flexibilitat i l'aprenentatge. Així mateix, i en relació als possibles beneficiaris d'aquestes polítiques d'habitatge, el Sr. Navarro va manifestar que se'n beneficiarien principalment les persones i famílies joves, les persones i famílies de gent gran, aquelles famílies que tinguessin necessitats socials, les que tinguessin necessitats

específiques, necessitats de reforma o rehabilitació i les que tinguessin necessitats d'accés i millora, la qual cosa significava arribar a un ampli ventall de ciutadans. A més, el Sr. Navarro va indicar que les actuacions previstes s'englobarien en tres programes diferents: un programa d'ampliació i optimització del parc d'habitatges, un programa de polítiques de renovació urbana i rehabilitació d'habitatges, i un programa de desenvolupament institucional de les polítiques d'habitatges a través de l'Oficina local d'habitatge, la qual cosa permetria cobrir pràcticament el 100 % de les necessitats contemplades en el Pla de l'habitatge: 3.575 habitatges programades sobre 3.665 habitatges evaluats com a necessaris, la qual significava un 97,5 %; 1.717 habitatges socials programades sobre 1.744 habitatges evaluats com a necessàries, és a dir, un 98,5 %; i tot això sense comptar amb les aproximadament 165 habitatges pendents de concreció en aquest moment, amb la qual cosa se superaria de bon tros el 100 % de les necessitats. A aquests efectes, el Sr. Navarro va dir que les operacions es concretarien en els següents sectors: Les Farreres: 26 habitatges de compravenda i 64 de lloguer; Riera de Sant Llorenç: 126 habitatges de compravenda, Bòbiles i Can Tries, 50 i 60 habitatges de lloguer, respectivament, associades a equipaments dotacionals públics; en tots aquests casos, s'estaria parlant d'habitatge protegit. Per altra banda, i pel que fa als nous planejaments, es concretaria en la creació de tres nous barris: Can Ribes, amb 494 habitatges, dels quals 199 ho serien en règim protegit; Can Horta, amb un total de 715 habitatges, amb 417 de protegits; i el Barri dels Canyars Sud, amb un total de 1940 habitatges, amb 675 de protegits. Així mateix, i pel que feia a l'habitatge buit, el Sr. Navarro va manifestar que s'estava desenvolupant un estudi per tal de determinar quin era exactament el nombre real d'habitatges buits a la nostra ciutat, indicant que aquest treball es fonamentava bàsicament en els consums d'aigua i en un treball de camp, per tal de verificar si les dades estadístiques subministrades eren certes. En aquest sentit, el Sr. Navarro va manifestar que dels resultats d'aquest estudi es podria determinar una xifra de 100 habitatges com a punt de partida per a una possible intermediació entre arrendadors i arrendataris. En definitiva, es tractava d'un pla que era producte de l'anàlisi d'una realitat constatable, com era, d'una banda, la de la manca d'habitatge, i d'altra, d'un fenomen d'alts preus, que dificultaven notablement l'accés a un habitatge a amplis sectors de població, raó per la qual el Pla d'habitatge proposava una resposta real i seriosa a aquest problema, amb la finalitat de generar confiança en el futur als nostres ciutadans i ciutadanes. Per això, el resultat final seria que el potencial d'actuació del programa d'ampliació i optimització del parc d'habitatges es xifrava en 3575 nous habitatges, de les quals 1443, és a dir, un 48 % serien habitatges assequibles, afegint que, certament, es tractava d'un objectiu molt ambiciós i al mateix temps molt realista per al nostra ciutat, compromís que no era tant sols de l'equip de govern, sinó que ho hauria de ser de tota la Corporació, atès que es pretenia resoldre un greu problema que afectava a un nombre molt important de persones de Gavà. En definitiva, el Sr. Navarro va dir que aquesta era la proposta del Pla de l'Habitatge de Gavà de cara als propers 7 anys, tal i com així s'havia explicat amb tot detall en la reunió de la Comissió Informativa d'Urbanisme i Medi Ambient, acompanyat tot plegat de la preceptiva documentació, i fent tots els aclariments que es van demanar per part de tots els grups municipals.

De la seva banda, el Sr. Jaume Grau, en nom d'EUiA, va dir que l'aprovació del Pla d'Habitatge era una bona notícia per la nostra ciutat, però no tant pels nous sectors que es pretenien desenvolupar, com per exemple el Pla de Ponent, sinó pel fet de que l'equip de govern admetia per primera vegada la necessitat de desenvolupar polítiques d'habitatge des d'un punt de vist ampli, i no només estrictament des de la construcció, de la mateixa manera que també admetia la necessitat de que l'ajuntament s'impliqués més enllà de desenvolupar un sector cada set o vuit anys, com s'havia vingut fent fins ara. D'altra banda, va dir que era cert que a Gavà s'havia construït habitatge protegit, però també era cert que feia més de sis anys que no se'n feia cap, a l'igual que era cert que hi havia hagut un petit canvi de sensibilitat, a l'igual que era cert que feia uns set anys que EUiA havia presentat un paquet de 17 mesures en matèria d'habitatge, que si

s'haguessin aplicat en aquell moment, de ben segur que no hi hauria en aquests moments la problemàtica social existent aquests dies a la nostra ciutat, com s'havia pogut veure darrerament amb les llarguísimes cues a la porta de l'ajuntament per tal de poder accedir a un habitatge públic. Així mateix, va dir que l'any 1999, ningú va fer gaire cas a EUiA, però el 2004, feia ja un any i mig llarg, el seu grup també va formular en el marc de la discussió del PAUM una proposta que es portava per primera vegada a Gavà, de criteris per a la formulació d'un pla integral d'habitatge, document que encara consideraven vàlid, i que des del seu punt de vista, era molt més ambiciós que el que avui es portava al ple, i que podia haver estat pres com a base per a elaborar aquesta proposta, i que, per altra part, era més acurat a l'hora de recollir les necessitats socials. Així mateix, i en relació a l'anàlisi que el Sr. Navarro havia acabat de fer, el Sr. Grau va dir que partia d'una construcció una mica falsa o irreal, la qual cosa no volia dir que fos una mentida, sinó que podia ser, com a mínim discutible. En aquest sentit, va manifestar que el càlcul de les necessitats d'habitatge protegit o de renda lliure, es basava només en l'increment de població que hi havia hagut aquests darrers deu anys, de tal manera que si s'havia crescut a raó de mil habitants/any, seguiríem creixent a aquest mateix ritme, com si això fos una tendència natural de la població, quan de veritat se sabia realment que l'índex de naixements menys les defuncions, no era ni molts menys aquest ritme de creixement. Per tant, es podien fer molts càlculs, però saber exactament el nombre d'habitatges no era més que pur voluntarisme, és a dir, un exercici d'imaginació que no recollia la realitat, atès que els milers de persones que havien passat darrerament per l'ajuntament, demanaven pisos socials i assequible, no pas pisos de renda lliure, tota vegada que d'aquests ja n'hi havia al mercat. Així doncs, el Sr. Grau va dir que també es podia haver fet un altra càlcul, afegint a aquests efectes que el càlcul que en el seu dia havia fet EUiA, els donava uns números ben diferents, indicant que amb un pla d'habitatge més ben fet, es podria haver aconseguit mobilitzar fins a 810 pisos en cinc anys, de tipus protegit, gestionats per l'ajuntament, amb nou actuacions concretes que després esmentaria, si bé un 45 % de les necessitats reals d'habitatge a Gavà pel període 2004-2010, podien haver sortit de mobilitzar el parc d'habitatges ja existent en el casc urbà actual, i només en noves zones construïdes, cap a 1600 habitatges. Per tant, mobilitzant pisos buits, facilitant intercanvis entre persones que vivien soles, o amb altres mesures que s'estaven experimentant, es podria arribar a cobrir fins a un 45 % de les necessitats, però en canvi, pel que feia a nous sectors, atès que començàvem a entrar en un moment crític pel que feia a la demanda d'habitatge, només convenia desenvolupar aquells que fossin imprescindibles, atès que d'aquí a set o vuit anys ja no faria falta oferir nou habitatge, sinó iniciar operacions de rehabilitació i millora del que ja teníem. Així doncs, el Sr. Grau va manifestar que la proposta que havia fet EUiA, havia estat obviada totalment, i per aquest motiu el seu grup havia presentat tot un conjunt d'esmenes, respecte de les quals va dir que volia que fossin votades i debatudes, atès que des del seu punt de vista hi havien dos tipus de necessitats de complementar el pla d'habitatge elaborat per l'equip de govern, de tal manera que amb la voluntat constructiva de millorar-lo, per tal de fer un veritable pla d'habitatge social per a la nostra ciutat. En aquest sentit, el Sr. Grau va dir que el primer bloc d'esmenes pretenia reduir en els dos barris nous el nombre d'habitatge protegit destinat a la venda, incrementant l'habitatge destinat a lloguer, atès que aquesta era la única opció que es podien permetre moltes famílies, permetent al mateix temps un patrimoni públic d'habitatges que fossin assequibles a molts sectors socials, com per exemple el dels joves; d'altra banda, el segon bloc d'esmenes, feia referència en primer lloc a un programa específic de pisos tutelats per al col·lectiu de la gent gran, respecte dels quals se'n podrien arribar a oferir uns 90, tenint en compte per exemple les experiències a les quals abans havia fet referència, com per exemple els habitatges compartits entre gent gran, o entre gent gran i joves; així mateix, es podria arribar a implantar la figura del registre municipal de solars sense edificar, que preveia la Llei d'Urbanisme de Catalunya; la implantació de l'exigència de la conservació i rehabilitació d'habitatges en mal estat, i en el seu cas, inclusió d'aquests mateixos habitatges en el registre municipal que abans s'havia esmentat, amb el conseqüent inici d'un expedient per a la seva alienació forçosa o expropiació per a la seva posterior

edificació pública; la delimitació d'àrees en les quals les transmissions d'habitatges quedessin sotmeses a l'exercici per l'Administració dels drets de templeig i retracto; i finalment la cessió de terrenys al Govern de la Generalitat o cooperatives d'habitatge per a la construcció d'habitatge social. En definitiva, el Sr. Grau va dir que aquestes esmenes venien a complementar el pla d'habitatge presentat per l'equip de govern, el feien molt més acurat en les seves necessitats, i a més, es recolliria bona part de la sensibilitat del grup d'EUiA, encara que, atès que no es tractava d'un document normatiu, ni tampoc era el pla que hauria presentat el seu grup, tampoc era intenció d'EUiA oposar-se al mateix, ja que consideraven que amb tots els seus defectes, també tenia aspectes positius.

A continuació va fer ús de la paraula el Sr. Marcel·lí Reyes, en nom d'ERC, el qual va començar la seva intervenció indicant que el més convenient seria que es retirés aquest punt de l'ordre del dia, pel fet d'entendre que aquest pla d'habitatge 2006-2012, en realitat no tenia altre funció que la d'actuar de pantalla, per tal d'incloure projectes que estaven relacionats amb el desenvolupament de nous barris previstos en el Pla de Ponent. Així doncs, el Sr. Reyes va dir que no volia abundar en arguments que ja s'havien exposat, ni tampoc en dades que ja explicaria en els següents punts, si bé va voler recordar que mentre que en anys anteriors es parlava de determinats projectes, ara més aviat semblava que es volia que passessin una mica camuflats al darrera d'aquest pla d'habitatge, i això sense perjudici del fet de partir de contradiccions amb aquests darrers anys, o al menys del que es portava de legislatura com a mínim. Així, el Sr. Reyes va dir que ens trobaven que en aquests darrers dos anys, cada vegada que s'havia demanat que GTI fes promoció d'habitatge de protecció pública, s'havia votat en contra per part de l'equip de govern, suposant que això era degut a que, entre d'altres coses, s'havia de pagar aquest nou edifici de l'ajuntament. D'altra banda, semblava que tot el que tenia de positiu aquest pla d'habitatge, en realitat era molt pobre, ja que tots els objectius que ens havíem fixat a cinc o sis anys vista, Viladecans els assolía amb dos anys o menys, i tot que es podria acceptar el diferencial de població, la diferència seguia sent abismal. A més, el Sr. Reyes va dir que en la seva opinió no calia que l'ajuntament hagués fet o encarregat tants estudis, per saber que teníem un dèficit de mil set-cents o mil vuit-cents habitatges assequibles, atès que si es calculava el nombre d'habitatges d'aquestes característiques construïts per GTI aquests darrers anys, amb una ratio de dos-cents o tres-cents per any, pràcticament el nombre ja era aquest. A més, si es calculava la gent que finalment havia quedat en les recents llistes per a l'accés a habitatge públic promogut per aquest ajuntament, les xifres també venien a coincidir. Per això, el Sr. Reyes va dir que no podia deixar de banda el fet de que, a més d'estar davant d'un text literari metafísic com era el pla d'habitatge, a més a més, quan el Sr. Navarro parlava de beneficiaris, els beneficiaris de veritat eren les immobiliàries, i més en concret Vertix, que amb un 53 % d'habitatge no protegit, s'estendria al llarg de tots aquests barris. En definitiva, si la funció que tenia GTI s'hagués anat complint a llarg d'aquests anys, i a més a més hagués anat treient habitatges de forma pausada, s'hauria pogut donar una resposta adequada a aquestes necessitats; i per altra part, el Sr. Reyes va manifestar que després d'un projecte a cinc o sis anys vista, per fer una mediació de la qual en resultarien simplement 100 habitatges, en realitat era un viatge molt curt, afegint que a ERC li agradaria poder donar suport un pla d'habitatge en el qual les xifres estiguessin en raó de les necessitats, i que a més a més, es desvinculés de tot allò que era habitatge no assequible.

De la seva banda el Sr. Josep Mª Dalmau, en nom del grup municipal de CiU, va començar la seva intervenció indicant que a ningú se li podia escapar que aquests últims anys hi havia hagut una manca d'habitatge assequible i clarament deficitària segons les necessitats del conjunt de la població, sense obtenir una resposta enèrgica. En aquest sentit, va dir que els sectors més perjudicats, com sempre, havien estat els joves, la gent gran i altres col·lectius específics. Així, va dir que calia tenir en compte

que dels 40.079 habitants amb que contava Gavà a l'any 2000, s'havia passat a 45.609 l'any 2005, amb un increment anual de 1.106 habitants de totes les classes socials, i amb un clar dèficit d'habitatge protegit. En aquest sentit, el Sr. Dalmau va dir que en relació a l'estudi sobre el Pla de l'habitatge 2006-2012, per una residència pròxima i de qualitat que es portava a aquest Ple, el seu grup ja havia indicat en la comissió informativa que no dubtaven d'un estudi que incloïa màxims i mínims, i al mateix temps, que es tractava d'un bon començament, però que demostrava, a la vegada, que ens havíem quedat curts en l'oferta d'habitatge protegit. Així les coses, el Sr. Dalmau va dir que no calia anar més lluny, atès que només quan feia 15 dies que s'havia tancat la inscripció de sol·licituds pels 54 habitatges de protecció oficial i 48 habitatges de preu concertat, tant sols de gent de Gavà s'havien presentat 1.983 sol·licituds. Per això, aquesta actuació global del Pla d'Habitatge, amb la voluntat de recuperar pisos per al mercat de lloguer i la rehabilitació d'habitatges, encara estava per veure com es recuperarien i de quina forma i manera es portaria terme amb una certa viabilitat. A aquests efectes, el Sr. Dalmau va dir que el seu grup creia que era un Pla de bones intencions, però que calia veure encara com es desenvoluparia, per tal d'atendre les necessitats dels joves amb habitatges de lloguer, i amb un preu d'arrendament que afavorís l'estalvi per poder optar a l'accés directe al mercat local d'habitatge, o apartaments amb serveis per a gent gran i residències assistides. Precisament per això, el Sr. Dalmau va dir que el grup municipal de CiU donava un vot de confiança, però amb reserves, al Pla d'Habitatge que avui es presentava, atès que tenia com a finalitat la d'afavorir a tots els ciutadans i ciutadanes de Gavà, raó per la qual - va dir - la seva posició seria la de l'abstenció en aquest punt de l'ordre del dia.

Per la seva banda el Sr. Josep Llobet, en nom del PPC, va dir que el seu grup no donaria suport al pla d'habitatge, sense que això podés constituir un veritable contrasentit al fet que després el seu grup donés suport al Pla de Ponent. Efectivament, el Sr. Llobet va dir que un pla d'habitatge sense el Pla de Ponent no seria viable, i alhora, va dir que el seu grup també coincidía amb moltes de les dades que s'havien presentat, i més tenint en compte que es tractava de dades que sortien d'estudis fets per professionals, sempre que, com així era d'esperar, es tractés d'estudis realitzats correctament i amb un cert rigor. Tanmateix, el Sr. Llobet va dir que si bé era veritat que una part important del document que s'havia presentat, i que havia estat objecte d'explicació per part del Tinent d'Alcalde Sr. Navarro, era en bona part un reflex dels decrets aprovats per la Generalitat de Catalunya, en el qual es contenien estudis sobre les necessitats de la nostra població, indicant en aquest sentit que com ja havia indicat abans, el seu grup estava d'acord amb el nombre d'habitatges necessaris, el cert era que la part final del document, amb el títol "Les nostres polítiques de resposta", era poc concreta, i en aquest sentit, va dir que pel PPC calia haver avançat una mica més. Per altra banda, el Sr. Llobet va dir que no li semblava malament que es fes un pla d'habitatge, indicant que si bé la Llei d'Urbanisme no obligava a fer un pla d'aquestes característiques, tampoc era dolent que per part de l'Ajuntament de Gavà es prenguéss una iniciativa com aquesta, però això no significava tampoc que no es podés criticar, i més després de les prop de mil nou-centes persones de la ciutat que havien estat fent cúa aquests últims dies a l'ajuntament per tal de poder accedir a un habitatge protegit, que durant aquests darrers anys l'equip de govern no havia complert les expectatives d'habitatge de lloguer o de compra, i que malauradament, com havia passat ja en altres qüestions, aquest pla d'habitatge arribava tard, de la mateixa manera que també arribava tard l'aprovació d'aquest Pla de Ponent, que permetria satisfer la demanda d'habitatge a la nostra ciutat. Així mateix, el Sr. Llobet va dir que també hi havien dades de l'estudi que mereixien algun comentari, encara que fos breu, com per exemple les relatives al creixement, atès que en l'estudi es deia que el creixement era inferior al d'altres poblacions, dada aquesta que li semblava òbvia, ja que si a la nostra ciutat s'havien construït menys habitatges que a les ciutats del costat, i a més, pràcticament no s'havia construït habitatge protegit, era evident que el creixement havia estat inferior. Per altra banda, tot i que era una de les eines de que es disposava,

va dir que l'informe del Agents de la Propietat Immobiliària calia acceptar-lo amb algunes reserves, ja que quan s'afirmava a la pàgina 98 que la construcció d'habitatge protegit a Gavà havia estat de les més altes de Catalunya, va dir que aquesta dada no era correcta. Això no obstant, el que sí va voler significar molt especialment el Sr. Llobet, va ser el fet que de que un 48 % d'habitatge protegit era una quantitat molt respectable, que no s'acostumava a donar gaire bé en lloc, raó que justificaria per sí sola el fet de no votar en contra del Pla d'Habitatge, i més quan després d'haver comentat aquests xifres amb altres companys seus, es sorprenien de la magnitud de les mateixes. En tot cas però, el Sr. Llobet va dir que si bé era cert que del total dels 3.575 habitatges, 1443 havien de ser protegits en règim de venda i 274 protegits en règim de lloguer, també era cert que la nostra ciutat necessitava habitatge lliure, ja que una cosa era fer polítiques socials en matèria d'habitatge, orientades cap a aquells ciutadans que no tenien suficient capacitat econòmica per accedir a habitatges de renda lliure, i altra que hi havia una important demanda d'habitatges d'aquestes característiques, i més si es tenia en compte que hi havien sectors importants de ciutadans i ciutadanes de Gavà que per raó dels seus ingressos, superaven, encara que fos per poc, els nivells màxims que es demanaven per poder accedir a habitatge protegit, i per tant, no els quedava mes remei que haver d'acudir a l'habitatge lliure, de la mateixa manera que tampoc es podia oblidar el fet de la pressió que exercien persones de municipis propers que havien esgotat ja les seves reserves de sòl, i que per tant, estaven buscant un lloc adient per tal de poder fixar la seva residència, i que per un elemental principi de solidaritat, tampoc es podien deixar de banda. Pel altra banda, el Sr. Llobet va insistir en el fet que el Pla d'Habitatge que s'havia presentat estava mancat de definició, i a més, era poc ambiciós, atès que si es tenia en compte el que plantejava en aquests moments el Govern de la Generalitat a través del seu Pla de l'habitatge, en el sentit de que dels 42.000 habitatges previstos a Catalunya, la meitat haurien de ser de lloguer, aquest pla elaborat a Gavà semblava que hauria de seguir una mica l'estela de l'anterior, quan el cert era que l'aposta per l'habitatge de lloguer era de només un 6,4 % del total del pla, i que, a més, en la primera etapa del Pla de Ponent, no hi havia cap promoció d'habitatge de lloguer, fet aquest que s'hauria d'intentar corregir en el futur, ja que la demanda existent per habitatge de lloguer era evidentment molt superior. D'altra banda, el Sr. Llobet va manifestar que hi havia també una altra problemàtica, que era la relativa a la divisió de la primera etapa del Pla de Ponent en dues fases, ja que aquest fet li ocasionava la menys dos dubtes: el primer, que quan es deia en el Pla de Ponent que els anys 2008-2009 es farien 760 habitatges, quan de les mateixes xifres que es donaven en el Pla de Ponent semblava que només l'any 2008 es farien 874 habitatges, la qual cosa donava la impressió que 114 d'aquest serien del segon semestre del 2007, de tal manera que pel PPC aquestes xifres no acabaven de quadrar, ja que per molt ràpid que anés el Pla de Ponent, difícilment la construcció començaria abans del 2008; i en segon lloc, hi havia una part del Pla d'Habitatge que no es compartia, i era que durant dos anys del període 2006-20012, no hi hauria protecció oficial, la qual cosa era en la seva opinió un contrasentit. D'altra banda, el Sr. Llobet va dir que estava d'acord amb la rehabilitació de barris, indicant que aquesta era una aposta que calia potenciar, si bé en el cas dels habitatges buits, el Sr. Llobet va dir que no volia entrar en cap polèmica, indicant però que el que no faria seria compartir expressions com expropiació, ocupació, inscripció de finques al Registre de solars, etc., línia aquesta que el seu grup, com havia dit, no n'era partidari. Així doncs, i en línies generals, el Sr. Llobet va dir que el Pla d'Habitatge que avui es presentava era un pla poc concret, poc definit, de vegades poc ambiciós, i que evidentment, arribava tard, recordant que d'haver actuat amb més celeritat, ara no tindríem el dèficit d'habitatges que patiem, i que hi havien moltes més opcions que el Pla d'Habitatge no havia acabat d'indagar, com per exemple el lloguer amb opció de compra, l'atenció a famílies nombroses, o encara que fos amb caràcter testimonial, com feien alguns ajuntaments, ajuts econòmics a fons perdut per què els joves, la gent gran, podés accedir a un habitatge, i més tenint en compte que el conveni que s'havia de signar, comportaria una quantitat molt important d'ingressos. Per això doncs, el Sr. Llobet va dir que per totes aquestes qüestions, el seu grup s'abstindria.

A continuació va fer ús de la paraula el Sr. Alcalde, assenyalant que el Pla d'Habitatge, arribés tard o arribés d'hora, el que no es podia negar era que no era obligació competencial d'un ajuntament la de fer un Pla d'habitatge, indicant en aquest sentit que el que calia era destacar també aquesta sensibilitat del govern municipal en la realització d'un pla d'aquestes característiques, a la vegada que – va dir – volia agrair el to de les intervencions del portaveu dels diversos grups municipals. D'altra banda, el Sr. Alcalde va manifestar que compartia algunes de les observacions fetes pel grup d'EUiA, així com alguna de les filosofies que l'inspiraven, encara que algunes ja les havien incorporat en part al Pla que avui es sotmetia a aprovació del ple, afegint que si es fes una lectura més detinguda del pla, es podria veure l'esperit que hi havia al darrera de moltes de les actuacions previstes, en les quals s'apuntaven també ja algunes de les opcions a les que havia al·ludit el representant del PPC. Tanmateix, el Sr. Alcalde va voler destacar que era voluntat d'aquest ajuntament fer una veritable política d'habitatge, anticipant-se d'aquesta manera a allò que havia dit l'altra dia el President de la Generalitat, és a dir, que seria possible que les competències en matèria d'habitatge fossin traspassades als ajuntaments, si bé va manifestar al mateix temps que el que no podia deixar passar era que aquest pla d'habitatge no era cap pantalla de res, sinó que era tan sols l'exteriorització de la voluntat de l'equip de govern de que tots els ciutadans de Gavà podessin accedir a un habitatge assequible i de qualitat, que es tractava d'un compromís públic, no d'un acte que li vingués imposat per llei, de fer, com havia dit abans, una autèntica política d'habitatge. Així mateix, va dir que per primera vegada en democràcia, era voluntat d'aquest ajuntament la d'actuar en els nostres barris, per tal de solventar les problemàtiques que tenien. A més, el Sr. Alcalde va voler significar en relació a la anterior intervenció del grup d'EUiA, que al menys li haurien de reconèixer que la metodologia emprada pel Pla per arribar a les necessitats d'habitatge a la nostra ciutat, eren almenys de reconegut prestigi, en la mesura en que s'utilitzava també per a la confecció d'altres plans d'habitatge, de la mateixa manera que en relació a l'anterior intervenció del grup de CiU, el Sr. Alcalde va dir que volia fer seves les paraules del Sr. Dalmau quan havia dit que hi havia una dada irrefutable, la de prop de mil nou-centes persones de Gavà en la darrera promoció, que com a mínim no era una qüestió que s'hauria de sotmetre a anàlisi. En qualsevol cas, el Sr. Alcalde va dir que una altra dada irrefutable era que l'esforç que el Pla d'Habitatge de Gavà feia en aquesta matèria era molt, però molt superior al de qualsevol altra ciutat del nostre entorn; i a més, en contra de l'afirmació del Sr. Llobet respecte del poc creixement que havia experimentat la nostra ciutat aquests darrers anys, el Sr. Alcalde va dir que havia estat un creixement perfectament dissenyat per tal de poder disposar d'una ciutat que anés creixent equilibradament, no de manera desmesurada.

Seguidament va tornar a fer ús de la paraula el Sr. Navarro, indicant que hi semblava haver una línia de coincidència per part d'alguns grups en el sentit de que aquest pla d'habitatge arribava tard, però el cert era que a dada d'avui, Gavà seguia sent la ciutat de Catalunya amb un percentatge d'habitatge més gran aquests darrers anys, tot i que aquests últims anys s'havia ralentitzat. Per altra banda, el Sr. Navarro va dir que el Pla d'Habitatge no pretenia tenir cap efecte pantalla, sinó que més aviat el contrari, sense aquest pla, el problema de la manca d'habitatge s'agreujaria de manera considerable, i fonamentalment per a la gent jove de la nostra ciutat, que estava esperant que se li donés una sortida a aquesta problemàtica. En aquest sentit, el Sr. Navarro va dir que amb aquest pla s'havia fet un treball rigorós, honest, racional i coherent, susceptible de generar molta confiança en els nostres ciutadans, afegint que en cap cas es podia dir que aquest pla arribava tard, ja que les polítiques d'habitatge es van apuntar ja durant l'elaboració del Programa d'Actuació Urbanística Municipal, respecte del qual va voler recordar, tal com així constava en la documentació obrant a l'ajuntament, que quasi bé es va arribar a negar la necessitat d'habitatge a Gavà, assenyalant-se en aquest sentit que només s'haurien d'atendre aquelles necessitats derivades del creixement natural de la població, quan el cert era que el nostre entorn metropolità estava subjecte a un creixement poblacional important, que requeria d'una actuació decidida per part dels

podés públics, que podés anticipar-se als reptes que ens hauria d'oferir el futur, i en especial, no només als canvis demogràfics, sinó també als canvis que podria experimentar el mercat laboral, la qual cosa feia evident la necessitat d'un programa d'habitatge adaptat a les noves necessitats i demandes, però sobre tot que fos realista, que fos susceptible de portar-se a terme, ja que poca cosa hi guanyaríem si es disposés d'un programa magnífic però irrealitzable en la pràctica. A més, el Sr. Navarro va dir que era important també saber quin era el nombre d'habitatges buits que hi havia a la nostra ciutat, dient en aquest sentit que mentre que feia molt poc temps es parlava d'unes mil vuit-cents habitatges, ja es podia avançar que sense disposar de dades definitives, el nombre d'habitatges buits no s'acostava ni de bon tros a aquesta xifra que s'havia donat, ni tant sols s'arribava a la meitat, afegint que a Gavà hi havia molt poc habitatge buit, encara que – va dir – estava d'acord amb allò que s'havia dit per part d'alguns grups, en el sentit de que calia mobilitzar l'habitatge buit, fent un treball important de intermediació per tal de tornar-lo a posar al mercat, ja que aquesta actuació no només era important per satisfer la demanda d'habitatge, sinó també per evitar-ne la seva degradació. Per altra banda, el Sr. Navarro va dir que els estudis que s'havien realitzat no se'ls havia tret l'ajuntament de la màniga, sinó que es tractava d'estudis realitzats per professionals estadístics que disposaven de molta experiència en estudis d'aquesta naturalesa a l'entorn metropolità. Per altra part, i en relació a les esmenes del Sr. Grau, i en especial a les referents als barris de Can Ribes i Canyars Sud, proposant una modificació del còmput global d'habitatges per tal de que fossin de venda i de lloguer, i no només de venda, el Sr. Navarro va dir que en aquests moments no es disposava de dades exactes per conèixer quina seria la demanda real per cada una d'aquestes dues modalitats, si bé va voler recordar que el mateix Pla d'Habitatge no era un pla tancat, sinó que pel contrari, era un pla obert i flexible, com així es deia en els seus principis rectoris, de tal manera que no hi havia inconvenient en que aquest podés ser objecte de modificació per tal d'adaptar-lo a les necessitats reals. En qualsevol cas però, el Sr. Navarro va dir que encara era aviat per començar a introduir-hi modificacions, si bé va dir que compartia l'esperit de la proposta del Sr. Grau, i per tant, en cap moment es tancava a la necessitat de fer canvis en el futur si les necessitats així ho feien aconsellable. D'altra banda, i pel que feia a l'esmena relativa als pisos tutelats per a la gent gran, el Sr. Navarro va dir que el seu posicionament era exactament igual al que acabava de fer, és a dir, que en cap moment es negava a introduir canvis en el futur, encara que ja podia avançar que estava disposat a votar a favor d'una promoció de pisos tutelats, incloent-la ja literalment en aquest pla d'habitatge, bé sigui a través d'aquest ajuntament o a través de concertació amb altres organismes oficials o socials, si bé va dir que el que no es podia fer en aquests moments era regular ni les característiques que haurien de tenir aquests habitatges ni les seves condicions d'accés, ja que per això caldria un estudi una mica més acurat. Així doncs, va dir que es podria introduir un nou punt A.4, que afegiria actuacions de promoció d'habitatge tutelat per a la gent gran, mentre que pel que feia al seu desenvolupament posterior, es diria en el pla que aquesta promoció no seria inferior a 20 habitatges, que es podria realitzar directament per l'ajuntament o en el seu cas, per altres operadors. Així mateix, i pel que feia a l'apartat f, proposant un programa de línies noves i d'habitatge compartit, el Sr. Navarro va dir que li semblava bé, encara que considerava oportú no entrar encara a regular-les, deixant que fos l'òrgan gestor del pla el que en proposés el seu contingut final, raó per la qual la proposta que feia seria la d'incloure, dins del Programa C, un apartat que digués C.4 "Actuacions específiques per a la recerca de línies noves d'accés a l'habitatge mitjançant programes per a compartir habitatge entre gent gran i entre gent gran i gent jove". Pel que feia a l'apartat g "Creació d'un registre de solars sense edificar", va dir que era un tema que mereixia una especial consideració, i que potser en realitat no hauria d'anar al Pla d'Habitatge, ja que podria arribar a tenir efectes perversos, advertint que aquestes eren unes mesures que establia la legislació urbanística, de tal manera que figuessin o no en el Pla d'Habitatge, es podien posar en pràctica en qualsevol moment per l'ajuntament, afegint que en l'actualitat a Gavà hi podia haver algun solar susceptible de ser inclòs en aquest Registre, però ni molt menys era un problema generalitzat. En aquest sentit, el

Sr. Navarro va dir, que per exemple, al barri de les Colomeres, hi havien molts solars que no havien esgotat la seva edificabilitat, atès que eren típiques les plantes baixes, i per tant, podrien arribar a ser inclosos en el registre, amb la qual cosa es produiria un efecte greu i no desitjat. D'altra banda, i pel que feia a l'esmena relativa a actuacions d'adquisició de patrimoni públic de sòl i d'habitatge al casc urbà, va dir que la resposta era també molt semblant a l'anterior, tota vegada que Gavà, afortunadament, no tenia un problema real d'existència de mala conservació del parc d'habitatges de la ciutat, i més quan per la via de la disciplina urbanística es podria també solventar aquesta problemàtica, i acudir a la via de l'expropiació forçosa tampoc era fàcil pel que feia a la seva gestió, i a més, obligaria a l'ajuntament a pagar l'habitatge expropiat pel valor real de l'immoble, la qual cosa potser ni estava a l'abast de l'ajuntament, ni potser tampoc sortiria econòmicament a compte si després s'havia de destinar l'immoble a habitatge protegit. Pel que feia a l'apartat i), el Sr. Navarro va dir que el Sr. Grau proposava l'adquisició de sòl urbà per la via del dret de tempteig, en cas d'edificacions ruïnoses totalment deshabitades, indicant en aquest sentit que també, tal com havia dit abans, aquest no era un problema real a la nostra ciutat, afegint que la futura Llei de l'habitatge tractava aquesta qüestió i determinava de manera concreta la forma d'actuar davant d'aquests supòsits, i a més, estigués també incorporat o no al Pla d'Habitatge, es podria actuar en qualsevol moment. A aquests efectes, el Sr. Navarro va dir que calia ser una mica prudents abans de posar en marxa aquests mecanismes legals, i anar de moment per la via de la intermediació i la de la mobilització dels habitatges buits, la qual cosa no havia d'excloure, evidentment, la utilització d'aquestes altres vies legals en casos puntuals, si així es considerava convenient pels interessos municipals, però al marge del Pla d'Habitatge. D'altra banda, i pel que feia al punt i), el Sr. Navarro va dir que l'equip de govern acceptaria un nou punt C.5, referent al desenvolupament de les polítiques institucionals d'habitatge, que digués textualment "Actuacions de concertació amb altres Administracions públiques u organismes de caràcter social per a la transmissió de sòl per a la promoció d'habitatge social", mentre que pel que feia a l'esmena k), referent al quadre fruit de les esmenes presentades pel Sr. Grau, el Sr. Navarro va proposar que s'ajustés al nombre de 20 habitatges de pisos tutelats que ja havia estat acceptat, deixant les altres esmenes presentades per a una major protecció en el futur.

De la seva banda el Sr. Grau va començar aquest segon torn d'intervencions, indicant que hi havia una qüestió filosòfica de fons, assenyalant que el Pla d'Habitatge no tenia en cap cas valor normatiu, atès que la competència no estava transferida per l'Administració autonòmica, però sí que era cert que aquest document buscava marcar línies d'actuació per aquest ajuntament en el tema de l'habitatge. Precisament per això, el Sr. Grau va dir que el seu grup considerava important esgotar totes les possibles opcions, i en aquest sentit, el Sr. Grau va manifestar que EUiA no pretenia centrar tota l'actuació en un o dos punts, com així semblava que es desprenia de la intervenció del Sr. Navarro, sinó més aviat una suma d'actuacions que en la seva proposta de pla de feia un any i mig, buscaven més centrar l'atenció en el fet de posar a disposició de la ciutadania més pisos del casc urbà actual, que no pas anar a la construcció de nous habitatges, per qüestions evidents que en tot cas serien objecte de comentari en el punt següent. En qualsevol cas però, els números de l'habitatge que presentava l'equip de govern actual, preveien construir en nous sectors fins a 3475 habitatges, i mobilitzar des del parc d'habitatges existents només unes 100. En canvi, per EUiA, la seva proposta només contemplava la construcció de 1676 habitatges en nous sectors, mentre que pensaven que es podrien arribar a mobilitzar fins a 1200 del parc actual d'habitatges. Així les coses, i en el seu conjunt, el Sr. Grau va dir que la proposta que presentava l'equip de govern no era dolenta en quan al número global d'habitatge protegit d'un 48 %, si bé en el cas de la proposta d'EUiA, si s'aconseguís desenvolupar la seva política d'habitatge, es podria arribar a un 61 % d'habitatge assequible, la qual cosa evidenciava que encara hi havia marge per a més mesures, que encara que petites o amb una repercussió limitada, sí que ajudarien a obtenir més habitatge assequible

per a la nostra ciutat. Per altra part, i també pel que feia a la filosofia general de la proposta, el Sr. Grau va dir que hi havia encara una altra qüestió que no s'hauria de perdre de vista, demanant a l'equip de govern que la recollís, ja que, tant centrar-se en actuacions en les zones noves, fet aquest del qual discrepava, com després ho exposaria amb més detall, s'estava oblidant la possibilitat d'actuar en el casc urbà actual, de tal manera que si només s'actuava en els barris perifèrics, es facilitaria l'expulsió dels joves cap a aquestes noves barriades, i ens quedaríem amb un casc urbà que cada vegada s'assemblaria més a l'eixample de Barcelona, és a dir, amb molta gent gran, molt envellit, i amb una manca evident de dinamisme social i demogràfic. Així doncs, per tal d'evitar-ho, el Sr. Grau va manifestar que seria bo fer una barreja d'actuacions en els dos llocs, i no fonamentada només en la rehabilitació, ja que aquesta no afavoria que la gent jove anés a viure a un casc urbà consolidat. Per altra part, el Sr. Grau va dir que volia insistir en el tema del lloguer, i per un motiu molt senzill, atès que en la seva opinió, a Catalunya i a la resta de l'Estat hi havia una veritable manca de cultura del lloguer, quan en molts casos aquesta era una opció tant bona com la clàssica de la compravenda per a moltes famílies, raó per la qual, era un opció que calia treballar-la ja des d'aquest moment. D'altra banda, i pel que feia al fet de que l'equip de govern acceptava l'esperit de moltes de les esmenes presentades per EUiA, el Sr. Grau va indicar que l'home no només vivia de l'esperit, sinó que li calia el menjar, l'aire, l'aigua i molts altres elements, de tal manera que el seu grup necessitava també actuacions concretes, afegint en aquest sentit que ja els hi semblava bé que s'incorporessin algunes de les esmenes presentades, però demanaven també que al menys, s'incorporés una part del redactat, ni que fos el genèric, ja que per exemple, i pel que feia a l'esmena e), habitatges tutelats, acceptaven l'estimació d'un nombre de 20 habitatges, però demanaven també que al menys es digués qui s'hi podria acollir, i quines característiques haurien de tenir aquests habitatges, o al menys, que es digués que hi haurien espais comuns, serveis associats, i que estarien adreçats per a la gent de Gavà, etc., de tal manera que amb això seria suficient. Així mateix, i pel que feia a la f), habitatges compartits entre gent gran o entre gent gran i joves, demanava que només s'incorporessin les cinc primeres línies, referents a les experiències convivencials, etc. D'altra banda, i en relació a les següents, respecte de les quals no s'acceptava el text però que pensaven que en algun moment, si així es considerés convenient, es podrien arribar a desenvolupar, el Sr. Grau va dir que seguirien mantenint la mateixa votació, afegint que encara que fossin rebutjades, calia que constessin en acta, mentre que pel que respectava a la j), acords amb altres administracions o cooperatives, el Sr. Grau va indicar que pensava que també s'hauria d'incorporar. En qualsevol cas, el Sr. Grau va manifestar que quan hi havia una preocupació comuna sobre un tema tant important com el de la manca d'habitatge, va dir que es feia evident que es podia arribar a un cert consens, o al menys, a un cert apropament de posicions, com semblava que es desprenia de tot el que s'havia dit per part de l'equip de govern i del seu grup. Per altra part, i en relació a l'afirmació del Sr. Llobet, segons la qual també calia oferir habitatge de renda lliure, el Sr. Grau va dir que qui tenia possibilitat de pagar 60 ó 80 milions de pessetes per un pis, no tenia necessitat d'accés a l'habitatge, raó per la qual, no era missió d'aquest ajuntament oferir pisos amb aquesta finalitat. A més, i en relació al que havia dit el Sr. Llobet sobre les expropiacions, el Sr. Grau va indicar que la proposta de Llei pel dret a l'habitatge que s'estava tramitant en el Parlament de Catalunya, probablement no agradaria al PPC, però era molt ambiciosa, atès que buscava acabar amb un problema que desestructurava a moltes famílies, i que provocava una greu situació de manca de emancipació i de real llibertat a moltes persones, per tal de poder tenir una vida autònoma, indicant que això sí que era un veritable problema, i no tant aquelles persones o empreses que especulaven amb les cases, amb els solars i amb els terrenys, omplint-se les butxaques i els comptes bancaris amb unes quantes operacions immobiliàries sense pensar en l'interès comú; pel contrari, quan una llei buscava l'interès col·lectiu, com era la que havia esmentat, i que s'estava tramitant amb el suport d'IC-EV i EUiA al Parlament, el Sr. Grau va dir que era una llei bona i que s'havia de recolzar.

El Sr. Llobet va intervenir per al·lusions, indicant que respecte de les esmenes presentades pel Sr. Grau, les havien conegut avui, i per tant, la posició del seu grup seria la de l'abstenció en relació a les mateixes, sense perjudici de que, com ja coneixia el Sr. Grau, el PPC en compartia algunes, mentre que d'altres no. Per altra part, el Sr. Llobet va dir que en cap moment pretenia que el Pla d'Habitatge recollís la necessitat de construir habitatges de renda lliure, o que l'ajuntament tingués de potenciar la renda lliure, sinó molt més senzillament, que es podia donar el cas que algun ciutadà de Gavà, i també jove, que per raó de renda o d'ingressos es quedés fora, encara que fos per molt poc, de les condicions que es fixaven per tal de poder accedir a un habitatge protegit, i per tant, calia que trobés també algun habitatge de renda lliure a la nostra ciutat, afegint que només havia dit això, no altres coses, de tal manera que l'obligació de l'Ajuntament de Gavà era treballar per tots els seus ciutadans i no només per a uns quants.

Seguidament, es va suscitar una qüestió de procediment, indicant-se pel Sr. Alcalde que calia aclarir prèviament si les esmenes formulades per EUiA que havien estat acceptades per l'equip de govern, comptarien amb el vist i plau d'EUiA, o pel contrari, només serien acceptades per aquest grup pel cas que incorporessin part del text original. Va respondre el Sr. Grau, indicant que les que demanava que es votessin tal com s'havien presentat eren les a), b) i d); mentre que pel que feia a la e), demanava que el ponent incorporés cinc línies del text presentat, explicitant qui es podria acollir al tipus d'habitatge tutelat, i les característiques essencials d'aquest (espais comuns, serveis associats, etc.); pel que feia a la f), referent als habitatges compartits, amb la incorporació de les primeres cinc línies, ja es definia al menys el tipus d'habitatge i el tipus de convivència que es proposava, mentre que pel que feia a les restants, respecte de les quals no hi havia acord, es votarien tal qual.

De la seva banda el Sr. Reyes, en nom d'ERC, va dir en relació a les esmenes presentades per EUiA, que pel fet d'haver-se desconegut fins a aquest ple, i que en el moment en que el Sr. Navarro feia referència a les mateixes, el so era deplorable, i per tant, no havia acabat d'entendre-les en la seva totalitat i no quedar clar, al menys en el seu cas, que era el que es recolzava des de l'equip de govern, va dir que en aquest punt s'abstindria; d'altra banda, només va dir que una prova de l'efecte pantalla al que abans havia al·ludit, eren les declaracions del Sr. Alcalde a Europa Press, on es deia en el titular "El Pleno del Ayuntamiento de Gavà aprobará mañana el Plan de Vivienda 2006-2012", i després resultava que hi havien unes amplísimes explicacions, comentaris, judicis d'intencions, el que votaria cada partit, el poc valor del Pla de Ponent, etc., és a dir, el clar exemple del mètode pantalla, de tal manera que cadascú parlava del seu, s'ometia allò que no interessava, etc., i a la vegada, un nou exemple del que deia el constituïen les pancartes dels militants socialistes presents en aquest ple, incloure nous barris per tal de poder prestar serveis que ja feien falta en aquests moments, de tal manera que si ara ja ens feia falta una llar d'infants situada al solar tocant a les Bòbiles, i ara amb el nou planejament la desplaçàvem cap a un nou barri, era legal, però el cert era que ja feia falta abans, i a l'igual es podria dir del tercer ambulatori, etc.,

Finalment, el Sr. Navarro va dir que no hi hauria cap inconvenient en incloure l'esperit de les tres esmenes que havia esmentat, sempre i quan el redactat no entrés en cap tipus de contradicció, afegint però que si bé aquest esperit de consens i de diàleg era positiu, el que seria desitjable es que no fos en el moment del ple quan s'hagués de negociar una, dues, o tres esmenes, o discutir l'abast de cadascuna d'elles. Per tant, el Sr. Navarro va demanar també al Sr. Grau que a la vista de l'esperit de consens o d'apropament de posicions, i del fet que l'equip de govern estava disposat a acceptar

alguna de les esmenes formulades pel Sr. Grau, doncs que també, de la mateixa manera, es votés a favor del Pla d'Habitatge.

Va respondre el Sr. Grau, indicant que si s'inclouien les propostes i quedava clar al menys quin tipus d'actuacions es portarien a terme, ja els hi semblava correcte, però pel que feia a l'observació sobre el temps de presentació de les esmenes, va dir que calia recordar que aquestes propostes ja s'havien presentat feia un any i mig llarg, amb motiu del debat sobre el PAUM, i per tant, tothom ja les coneixia, raó per la qual no hi hauria d'haver cap problema en la seva votació.

Immediatament a continuació, el Sr. Alcalde va dir que en primer lloc, es sotmetrien a votació les esmenes presentades per EUiA, i després es procediria a la votació global del Pla d'Habitatge.

Tot i amb això, i amb caràcter previ a la votació, el Sr. Dalmau va dir que encara que feia un any i mig que s'havien presentat aquestes esmenes, el cert era que la seva votació es feia una mica dificultosa, indicant en aquest sentit que si haguessin anat a la comissió informativa, tothom ho hagués tingut molt més fàcil. Per això, el Sr. Dalmau va dir que en futures ocasions, i més atesa la importància d'aquesta qüestió, aquests temes es tractessin en comissió, ja que es guanyaria en celeritat i tot seria més entenedor. Així doncs, a la vista de l'anterior, el Sr. Dalmau va dir que el vot del seu grup seria l'abstenció.

Acabada aquesta intervenció, el Sr. Alcalde va dir que compartia totalment la reflexió del Sr. Dalmau, però va dir també que no volia que ningú s'emportés la impressió que el President de la Corporació no havia volgut tenir en compte unes al·legacions presentades ahir per la tarda. Per això, va dir que les sotmetria a votació, encara que era la comissió informativa el lloc adient per al seu debat i discussió. Així doncs, el Sr. Alcalde va dir que es passarien a votació les esmenes no acceptades per la ponència, i que eren les formulades de la a) a la d), i a més, la g), la h), la i) i la k).

A continuació, sotmeses totes aquestes esmenes a votació en el seu conjunt, van ser rebutjades per dos (2) vots a favor (2 EUiA), dotze (12) vots en contra (12 PSC) i set (7) abstencions (3 PPC, 2 CiU, 1 ERC i 1 IC-EV).

Seguidament es va votar el Pla d'Habitatge, amb el resultat que figura a l'encapçalament d'aquest punt de l'ordre del dia.

10 - MODIFICACIO PUNTUAL DEL PGM AL PLA DE PONENT **(Aprovació provisional)**

PRIMER.- Estimar les al·legacions de l'Ajuntament de Catselldefels (RE. 9744 de 29-7-02 i 11258 de 16-9-02) i de la Societat General d'Aigües de Barcelona, SA. (RE. 10264 de 8-8-02).

Estimar parcialment les al·legacions d'Esquerra Republicana de Catalunya (RE 9915 i RE 9916 de 31-7-02), i de DEPANA (RE. 9939 i 9940 de 31-7-02).

Desestimar les al·legacions de Manel Alonso Figueres (Associació d'Amics del Museu de Gavà), RE. 9821 de 30-7-02, Angel Losada Mayoral (QUERCUS), RE. 9959 de 31-7-02.

Aquestes al·legacions han estat presentades en relació a la **Modificació puntual del Pla General Metropolità al Pla de Ponent**, aprovada inicialment pel Ple de l'Ajuntament de 30 de maig de 2002. Tot això es basa en els informes que consten a l'expedient administratiu, que s'accepta i s'incorpora al present acord com a motivació, a l'empara d'allò que estableix l'art. 89-5 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú. Una fotocopia compulsada de l'esmentat informe s'adjuntarà a la notificació que es practiqui als interessats

SEGON.- Aprovar provisionalment la Modificació puntual de Pla General Metropolità al Pla de Ponent, que incorpora l'Estudi d'impacte ambiental, i a la que s'han introduït les determinacions derivades dels informes emesos per RENFE i de la Direcció General de Comerç, i modificacions no substancials tant d'ofici com derivades de l'acceptació d'al·legacions, tal com s'especifica a l'informe tècnic obrant a l'expedient.

TERCER.- Remetre-la a la Comissió d'Urbanisme de Barcelona (Av. Josep Tarradellas, 2-6, 08029 Barcelona), als efectes de la seva aprovació definitiva.

Aquest punt de l'ordre del dia de la sessió va ser aprovat per divuit (18) vots a favor (12 PSC, 3 PPC, 2 CiU i 1 IC-EV-IG) i tres (3) en contra (Sr. Grau i Sra. Blanco d'EUiA i Sr. Reyes d'ERC) donant-se - per tant i en qualsevol cas - el vot favorable de la majoria absoluta (11) del nombre legal de membres de la Corporació (21), quòrum especial que, per a aquest cas, exigeix l'article 47.2. II) de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local.

El Sr. Alcalde va dir que de no existir cap inconvenient per part dels grups integrants del ple, es tractarien conjuntament en els punts núm. 10, 11, 12 i 13, a la vista de la connexió directa existent entre els mateixos. A més, el Sr. Alcalde va demanar als ponents dels diversos grups municipals que, atesa la importància de la qüestió que s'anava a tractar, fossin el màxim de síntesi i concreció, per tal de no obligar a la Presidència a utilitzar les previsions del ROM pel que feia al còmput de temps de les intervencions. En aquest sentit, el Sr. Alcalde va dir que de no existir tampoc cap inconvenient, s'atorgarien dos torns d'intervencions per cada grup, el suficientment amplis com per poder exposar amb tot detall els arguments de cada formació sobre aquest punt.

A continuació va fer ús de la paraula el Sr. Vicente Navarro, Tinent d'Alcalde d'Urbanisme i Medi Ambient, el qual va començar la seva intervenció indicant que el planejament que avui es portava al Ple, tant la Modificació del PGM com el Pla Parcial del sector, era un Projecte de Ciutat, un projecte d'implantació gradual que afavoria la cohesió social i que preservava els espais naturals i el patrimoni cultural. Però sobre tot, era un projecte que retornava l'esperança a mils de ciutadans i ciutadanes de Gavà, tota vegada que esdevenia una veritable oportunitat per dotar-se d'un habitatge assequible. En aquest sentit, atès que aquest era el problema més important pels nostres veïns, era imprescindible contemplar les necessitats dels nostres ciutadans per tal de donar les respostes més adequades, rigoroses, fonamentades, raonables i sostenibles, evitant parlar amb lleugeresa d'una qüestió tant greu. A aquests efectes, el Sr. Navarro va dir que aquest planejament suposaria la creació de 5 grans àrees lliures (5 parcs), a més de la creació de 20 equipaments i la construcció de 4.896 habitatges, de les quals el 40 %, és a dir, 1958, serien de protecció oficial. A més, el projecte materialitza de forma definitiva la preservació del Calamot, del Caçagats i de la Riera dels Canyars, posant-los a disposició dels ciutadans i ciutadanes i del territori metropolità en forma de connexió biològica i paisatgística. Certament, el Pla de Ponent materialitzava la resposta a les necessitats dels ciutadans, i a més, ho feia en el lloc adequat, en el mateix lloc en el qual havien crescut històricament les ciutats del delta occidental del Llobregat, permetent la seva interacció amb la ciutat actual, evitant la dispersió de la urbanització sobre el territori i garantint al mateix temps la seva

cohesió social. En definitiva, el Sr. Navarro va dir que aquest planejament era un veritable exercici de responsabilitat, d'audàcia i de creativitat, cercant solucions per avui mateix i pel futur, susceptible de garantir l'existència d'una residència pròxima i de qualitat, adaptada a totes les necessitats. Així les coses, el Sr. Navarro va dir que Gavà era una ciutat que se sentia orgullosa del seu medi i alhora era solidària amb el seu entorn territorial, afegint que el ponent de la nostra ciutat oferia molt més que una simple millora de les condicions d'accés a un habitatge, esdevenien al mateix temps una oportunitat única per tal de poder recuperar l'espai natural i de preservar-lo definitivament pel gaudi de les generacions futures i per al manteniment i per a la millora de les condicions de biodiversitat i funcionalitat ecològica del nostre entorn. Per altra banda, el Sr. Navarro va assenyalar que l'ordenació del Pla de Ponent es basava en un treball previ de caracterització de l'espai lliure del sector, afegint que de la interpretació de les fotografies aèries des de 1956 fins avui, s'havia pogut identificar i analitzar l'evolució real dels usos del sòl i de les característiques del territori, de tal manera que s'havia pogut reconstruir la memòria del territori, com havien evolucionat els usos agrícoles, la cobertura vegetal, els camins i l'edificació. A més s'havia identificat també el patrimoni arqueològic, l'arquitectònic, la dinàmica hídrica i els seus efectes, les zones susceptibles de ser inundades, les conques, els pendents, l'erosió i la cobertura arboreada, la qual cosa havia permès desenvolupar la proposta de planificació urbanística amb garanties de respecte pel medi ambient i amb sensibilitat per la memòria del nostre municipi, protegint tot el que era no només patrimoni natural o històric, sinó patrimoni sentimental de la ciutat. Ponent era un planejament majoritàriament verd, que pretenia rescatar i preservar el nostre patrimoni natural. Així, el 85 % del sector era un sòl no residencial, mentre que el 61 % del sòl eren espais lliures, creant-se 5 nous espais verds, amb grans extensions de parc forestal i parc de ribera, amb un total de 113 hectàrees de zones lliures que haurien de configurar 5 nous parcs.

El nou parc del Calamot	13 Ha.
El parc del Calamot	14 Ha.
El parc de Can Horta	5 Ha.
El Parc central de Caçagats	66 Ha.
El Parc de Canyars	37 Ha.

La distribució per zones seria la següent:

Zones de Parc Forestal	48 Ha.
Zones de Parc de Ribera	25 Ha.
Zones de Parc Urbà	37 Ha.
Protecció de Sistemes	2 Ha.
Altres espais lliures (jardins i places).	

En aquest sentit, el Sr. Navarro va dir que tots aquests espais, associats a determinats nivells d'intervenció, pretenien respectar i potenciar el caràcter propi i les característiques naturals, minimitzant les intervencions i dotacions de serveis, recuperant l'estructura pròpia dels cultius de secà, mantenint la cobertura vegetal i la vegetació de ribera, i aplicant les mesures correctores i els criteris d'estudi d'impacte ambiental. A més, va dir que Ponent seria una ciutat per a totes les persones, amb la creació de quatre nous barris que permetrien atendre les necessitats d'habitatge, utilitzant únicament un 15 % del sòl per a aquesta tipologia, mentre que la resta serien espais lliures, equipaments i vialitat; les edificacions s'ubicarien en les zones més planes, mai en els pendents ni en els turons; per altra part, la densitat del sector seria de 25 habitatges per hectàrea i el nombre màxim d'habitatges seria de 4896, dels quals el 40 % seria protegit, és a dir, 1958 habitatges; la implantació dels barris seria gradual, la qual cosa permetria créixer de forma cohesionada i equilibrada; i finalment, per tal d'afavorir una major cohesió social, el planejament optava per integrar diferents tipologies residencials:

Residencial Plurifamiliar Tipus A. D'alta densitat amb PB+5P i PB+8P en la façana de la C-245.

Residencial Plurifamiliar Tipus B. De densitat mitja, donant continuïtat urbana a la ciutat existent a través de Can Ribes amb PB+4B.

Residencial Plurifamiliar Tipus C. Densitat baixa situada a l'est de la Riera dels Banyars amb PB+3P i PB+4P.

Residencial Plurifamiliar Tipus D. Densitat molt baixa, tipologia de cases en filera amb edificis de PB+2P.

Per altra banda, el Sr. Navarro va dir que l'execució es realitzaria en dues etapes: en la primera, Etapa I, fins a finals del 2012, es realitzarien els barris de Can Ribes, Can Horta i dels Banyars, mentre que en la segona, Etapa II, del 2013 al 2017, es realitzaria el barri de Banyars II. A més, va dir que conjuntament amb el planejament, s'elaborarien les ordenances d'edificació, així com les ordenances mediambientals específiques en les quals es determinarien els paràmetres d'eco-eficiència següents:

- Xarxa separativa de pluvials i residuals.
- Mecanismes d'estalvi en el consum domèstic d'aigua.
- Energia solar tèrmica en la producció i aigua calenta sanitària.
- Reducció del factor social en obertures de coberta i façanes.
- Elaboració de plans de gestió de residus en els enderrocs i en la construcció.
- Reserves en els edificis per a la gestió dels residus municipals.
- Equipament i alta eficiència en electrodomèstics i enllumenat.
- Millora de la Mobilitat, vinculació d'aparcaments a vivendes i equipament hotel·ler.

D'altra banda, el Sr. Navarro va dir que aquest conjunt de mesures equivalia a una puntuació de 31 punts en el nou Decret d'eco-eficiència, en el qual es demanava el compliment de al menys 8 d'aquests. Per altra part, els quatre barris de Ponent haurien d'incorporar 20 nous serveis i equipaments per a la ciutat, i més comerç de proximitat, assegurant una mobilitat segura i sostenible. A més, tots aquests nous serveis i equipaments donarien servei no només als nous barris, sinó també al conjunt del municipi. D'altra banda, la implantació d'aquests nous equipaments es realitzaria en paral·lel amb els nous habitatges, alguns d'ells de forma immediata o a molt curt termini, com bombers, Can Horta, un centre d'assistència primària, l'aparcament Intermodal i el baixador de RENFE. L'espai destinat al comerç, amb un conjunt de 30.215 m², permetria la coexistència i diversitat d'usos comercials que necessités cada barri, situant-se en el barri de Can Ribes en les plantes baixes, allargant-se cap a ponent l'activitat comercial del carrer Sant Pere. En els barris de Can Horta i de Banyars Sud, en una doble disposició: comerç aparador a la façana de la C-245 i comerç de barri en el carrer paral·lel a la carretera, a la zona nord, mentre que en el barri dels Banyars Nord, en una posició cèntrica al llarg del vial central. Pel que feia a la xarxa viària, des de la perspectiva del vianant, es jerarquitzava conforme a una xarxa viària principal que connectava la vialitat local i supralocal, mentre que la xarxa secundària connectava els barris entre sí. A més, hi haurien vials de trànsit lent i vials de prioritat invertida així com vials per a bicicletes. Així mateix, el Pla de Ponent contemplava dues estacions de la línia 12 i un nou baixador de RENFE. Per altra part, el Sr. Navarro va manifestar que l'execució del Pla de Ponent hauria de servir per a integrar en l'oferta cultural del municipi el patrimoni arqueològic i arquitectònic que es trobava en l'àmbit d'aquest pla. També, atès que les àrees definides en els plans especials del patrimoni arqueològic i arquitectònic estaven incloses en les zones d'espai lliure, seria possible intervenir sobre aquest patrimoni per a conservar-lo i ordenar els usos, incorporant-los dins dels projectes d'urbanització dels parcs corresponents. D'altra banda, la gestió d'aquest planejament, en la mesura en que l'estructura de la propietat era pràcticament propietat privada, requeria acordar els termes en que es portaria a terme. Aquest acord

s'havia materialitzat en un conveni urbanístic que havia estat acceptat pel 89 % de la propietat, establint els criteris de gestió urbanística del Pla de Ponent, les etapes i les fases d'execució, així com la prerrogativa del municipi per tal d'activar la segona etapa mitjançant acord plenari previ. A més, es determinava també, a títol indicatiu, les despeses d'urbanització i el seu repartiment entre els propietaris i la determinació del 10 % d'aprofitament mig en unitats de valor. També es fixaven les aportacions de les propietats del sector (aportacions econòmiques de 31 milions d'euros, adreçades al desenvolupament urbanístic, social i cultural del municipi), a més de la quantitat de 5,4 milions d'euros pel manteniment del sector després de la recepció de les obres d'urbanització. En definitiva, i com a conclusió, el Sr. Vicente Navarro va indicar que el desenvolupament d'aquest planejament era l'oportunitat definitiva per a incorporar a la ciutat i a tots els ciutadans i ciutadanes de Gavà el patrimoni natural que representava "El Calamot", "El Caçagats", "La Riera dels Canyars" i la resta d'espais lliures, incorporant-los a més en forma de corredor biològic i paisatgístic, afegint al mateix temps que era l'oportunitat d'incorporar a la ciutat el patrimoni arqueològic i arquitectònic, de la mateixa manera que era també l'oportunitat per què moltes persones de Gavà podessin dotar-se d'un habitatge pròxim i de qualitat en un entorn que ja els era propi. Així les coses, el Sr. Navarro va dir que aquest era el cos de doctrina política que hi havia al darrere de la voluntat que s'expressava en el planejament, el qual no era més que la materialització dels objectius de la normativa urbanística expressada en l'exigència de conjuminar les necessitats de creixement amb els imperatius de desenvolupament sostenible, de manera que tot plegat es traduïa en la utilització racional del territori. Finalment, el Sr. Navarro va manifestar que quan en l'article 3 de la Llei d'Urbanisme es parlava del concepte de desenvolupament urbanístic com a "utilització racional del territori i el medi ambient, que comportava la necessitat de conjuminar les necessitats de creixement amb la preservació dels recursos naturals i dels valors paisatgístics, arqueològics, històrics i culturals, a fi de garantir la qualitat de vida de les generacions presents i futures", al seu entendre el planejament que avui es portava a aprovació complia escrupolosament amb el mandat de la Llei.

D'altra banda, el Sr. Marcel·lí Reyes, en nom d'ERC, va començar la seva intervenció indicant que arribats per fi a la tessitura de tractar en el ple, per tercera vegada en quinze anys, l'aprovació del Pla de Ponent a la zona del Pla de Queralt, calia començar fent la pregunta relativa a si aquest Pla, i els gairebé 5000 habitatges que suposava, feia falta per a les necessitats dels ciutadans i ciutadanes de Gavà. Doncs bé, el Sr. Reyes va manifestar que ja podia avançar que des del punt de vista del seu grup municipal, es tractava d'un pla del tot innecessari, preguntant-se en aquest sentit quines eren les veritables necessitats d'habitatge a la nostra ciutat. A aquests efectes, el Sr. Reyes va dir que amb els estudis que incorporava el Pla, per a les demandes sobre els habitatges de riera de Sant Llorenç i pels anys que GTI havia deixat de fer la funció per a la qual va ser creada, el dèficit real d'habitatges a la nostra ciutat oscil·lava entres els 1300 i els 1700, similar al total de pisos desocupats. A més, el Sr. Reyes va dir que s'havien d'afegir algunes consideracions complementàries: d'una banda, que aquestes xifres reals eren assolibles per una gestió eficient d'un veritable Pla d'Habitatge, no del Pla d'Habitatge que s'acabava de votar, i que no era més que la pantalla o la cobertura per a vendre un excedent de pisos a bon preu; d'altra, que l'oferta havia d'anar lligada a la demanda real, ja que de no ser així, es generarien nous problemes, amb el benentès que a mig termini, acabaria mancants habitatges pels gavanencs i gavanenques, mentre que l'excedent es cobriria per persones provenint d'altres corones metropolitanes. Per altra part, el Sr. Reyes va dir que segons els estudis que el propi equip de govern feia servir, en un 50 %, la demanda d'habitatge vindria de la nova immigració, un 25 % del creixement natural de la població actual de la nostra vila i un darrer 25 % pels moviments de població dintre d'un Àrea més o menys propera a la ciutat, en part expulsats d'altres zones pels preus de l'habitatge. Calia creure, doncs, que la meitat del Pla de Ponent aniria destinat a la immigració que sovint havia de viure amb pisos pastera o amb la fórmula de "lliats calents"? En aquest sentit, el Sr. Reyes va dir que no

era plausible que un 53% d'habitatges no assequibles, més de 600.000 € segons havia dit el Sr. Alcalde, anessin adreçats a aquest sector. Tampoc hi havia constància de que hi hagués algun pla conjunt d'abast metropolità per atendre des de cada localitat els moviments de població derivats de la carestia de l'habitatge. En definitiva doncs, el Sr. Reyes es va preguntar per què calia fer més de 3000 pisos a Gavà, quan en realitat no ens feien falta. A aquests efectes, el Sr. Reyes va manifestar que la realitat pura i dura era que un turó emblemàtic per a l'imaginari col·lectiu gavanenc com el Calamot, esdevindria la prolongació dels jardins de 57 habitatges unifamiliars de luxe. En aquest sentit, el Sr. Reyes va manifestar que amb pantalles com un pla d'habitatge molt modest, o els canvis de nom, com la creació del barri de "Can Ribes", per no donar-li el nom adient, que hauria de ser el de barri del Calamot, no es feia altra cosa que demostrar inseguretat, feblesa i ganes d'ocultar la veritat. Per altra part, el Sr. Reyes va indicar que ja a l'any 1991 es van voler ocupar aquestes dues-centes hectàrees amb habitatges unifamiliars, hotels i camps de golf, esperant a més els aplaudiments de la ciutadania. Així mateix, l'any 2001, es va voler ocupar també aquest territori, però en aquest cas, amb un ambientalisme en to menor i una predisposició menys invasora del territori, si bé tampoc va prosperar. Ara, en aquesta ocasió, es feia servir l'esquer de l'habitatge per als joves, encara que desitjava que tampoc arribés a tirar endavant. En qualsevol cas però, el Sr. Reyes va dir que avui, amb l'aprovació d'aquest Pla, un lloc bellíssim, ric, divers i de tots podria desaparèixer en un 40 %, mentre que el restant 60 % es domesticava, urbanitzava i s'obria a l'especulació immobiliària, a major glòria d'un hotel de luxe, de centenars de veïns adinerats, mentre es concentrarien en unes quantes torres, tocant a la carretera, els pisos més o menys assequibles com a molesta penyora per tal de que el negoci seguís funcionant. Per això, l'essencial, i el que calia retenir, eren aquestes dades: més de 500.000 m2 de sostre edificat, 12 ó 14.000 habitants més i un negoci formidable entorn el mig bilió de les antigues pessetes. I per a fer aquest camí havien tingut de passar prop de quinze anys, tres projectes diferents, campanyes de propaganda, maquetes i fulletons, publlirreportatges passats com a informacions, pseudoestudis ambientals i un llarg etc., i tot mentre es continuava deixant de banda una consulta a la ciutadania per tal de saber quin model de ciutat volíem, sense tenir en compte que es tocaven models de ciutat, expectatives, sentiments, que de nou havien començat a generar una protesta ciutadana que era ben visible als balcons i en els centenars de signatures de persones que demanaven ser consultades en una qüestió tant important. Per això, el Sr. Reyes va manifestar que, encara que ja s'havia preparat mitjançant conveni una partida de 350.000 € per a propaganda, aquests diners farien curt, atès que els sentiments, a l'igual que la raó, eren difícils d'ofegar a cops d'espots publicitaris, plànols enganyosos a quatre colors, etc. A aquests efectes, el Sr. Reyes va dir que ja havien passat quinze anys, i veritablement, l'equip de govern mai s'havia pres seriosament els valors ambientals, paisatgístics, històrics, etc., que concorrien en aquestes dues-centes hectàrees, ni s'havia aturat tampoc a valorar cap proposta alternativa, mentre que pel contrari, vials, carrers i equipaments havien anat canviant periòdicament d'ubicació, penetrant cada vegada més a l'interior del Pla de Queralt. Per això, el Sr. Reyes es va reafirmar en que ERC mai havia vist en tots aquests anys cap voluntat seriosa d'iniciar un diàleg, ni tampoc s'havia entrat a considerar amb una mínim de seriositat, les al·legacions presentades pel seu grup, de tal manera que, al capdavall, la sensació que tenien al llarg d'aquests quinze anys, era que cada cop que ERC havia estès la mà per parlar d'aquesta qüestió, la resposta havia estat d'ignorar-la o menystenir-la. Finalment, i no menys importat per a ERC, el Sr. Reyes va dir que entenien que el Pla Parcial que avui es presentava al ple per a la seva aprovació inicial, no s'ajustava als preceptes legals, raó per la qual el seu grup presentava a la consideració del ple una esmena a la totalitat del mateix. D'altra banda, i pel que feia als dos punts restants, el Sr. Reyes va dir que entenien que la filosofia que emanava i tenyia l'acord del Tinell, signat per Sant Nicasi el 2004, emparava per la valia intrínseca de la zona i per la seva funció com a darrer connector natural entre el Garraf i el Delta del Llobregat, un acurat estudi que aconsellaria, des del punt de vista d'ERC, l'establiment immediat d'una moratòria. Tanmateix, el Sr. Reyes va concloure aquesta intervenció, indicant que, tota vegada

que en aquesta temàtica, en aquesta casa i en aquesta sala, venia funcionant un tripartit o un quadripartit diferent, amb el PP i amb CiU, era bo que la ciutadania ho tingués present i ho recordés quan d'aquí uns minuts es procedís a l'aprovació d'aquest punt de l'ordre del dia.

De la seva banda el Sr. Josep Mª Dalmau, en nom de CiU, va començar la seva intervenció indicant que el Grup Municipal de CiU no faria una llarga exposició d'aquest punt de l'ordre del dia, però sí que en faria una síntesi del mateix per tal de què així constés el seu posicionament. En aquest sentit, el Sr. Dalmau va manifestar que, d'entrada, el seu grup respectava totes les opinions sobre el Pla de Ponent, llevat d'aquelles que es podien considerar interessades, i que a la vegada, no donaven una veritable visió del planejament. A aquests efectes, i com a antecedent necessari de la qüestió objecte de debat, el Sr. Dalmau va dir que en hauríem de remuntar a 15 anys endarrera, al Ple de 21 de març de 1991, en el qual, en el punt número 9 de l'ordre del dia, hi constava un punt que tenia com a títol "Conformitat i tramesa a la CUB dels Treballs de Modificació del PGM al Sector del Pla de Carat". Així les coses, la votació d'aquell punt només va comptar amb el vot favorable del grup municipal del PSC. D'altra banda, el Sr. Dalmau va dir que també que en aquesta mateixa qüestió, el grup de CiU tampoc va votar favorablement l'acord adoptat en el Ple del 29 de novembre de 2001. Tanmateix, en el Ple de maig de 2002, el grup de CiU sí que va votar a favor de l'aprovació de la modificació del PGM, havent sospesat els pros i els contres de la futura actuació urbanística, amb el vist-i-plau dels tècnics de CiU i la Generalitat de Catalunya, i després de que es recollissin les sis al·legacions presentades pel seu grup municipal, que van ser especialment importants per tal de rectificar varies actuacions. En aquest sentit, el Sr. Dalmau va manifestar que les al·legacions acceptades van ser les següents: la primera, en el sentit de que les façanes dels blocs de pisos que donaven a la carretera de Santa Creu de Calafell (C-245) que passaven de planta baixa i sis, a planta baixa i cinc; a més, les torres de planta baixa i deu, passaven a planta baixa i vuit; i finalment, les torres quedarien separades per blocs per donar transparència paisatgística. La segona de les al·legacions, en el sentit de que d'un 30% de pisos de promoció pública i habitatge protegit, es passava a un 40%. La tercera, referent al fet que en la primera fase d'edificació no estava contemplat un equipament assistencial, mentre que en el nou planejament ja es contemplava aquest equipament, atès que CiU va suggerir que els equipaments havien de fer-se al mateix ritme que els habitatges, per tal de no col·lapsar els existents. La quarta, que el llac que estava projectat com una bassa de laminació, perquè no hi havia més recursos, passaria a ser un llac viu, amb plantes aquàtiques, etc., encara que ara semblava que es tornava a la antiga concepció de bassa de laminació. La cinquena, que a les ordenances municipals s'establiria que els pisos fossin programats amb aigua calenta produïda per energia solar. I finalment, que les ordenances municipals establirien que els blocs de pisos tinguessin un espai de 11 m² per a un nou sistema de recollida selectiva d'escombraries. D'altra banda, el Sr. Dalmau va manifestar que el maig del 2002 es va presentar l'estudi d'impacte ambiental de l'ordenació del Pla de Ponent, sota la direcció general de Ramon Folch, van col·laborar en Josep M. Palau (biòleg), Ivan Capdevila (enginyer industrial), Laura Rañaga (enginyera de forests), Anna Pagès (arquitecte) i Meritxell Cuyàs (ambientòloga), segons el criteri establert pel Departament de Medi ambient de la Generalitat de Catalunya i d'acord amb el Decret 114/1988 i el Reial Decret 1131/1998. A més, el Sr. Dalmau va dir que en l'actualitat s'havia incorporat un estudi d'inundabilitat fet per TYP, S.A. i de mobilitat fet per FORMAPLAN; que a més, també es posarien en marxa les aigües separatives de pluvials i residuals, afegint que en un dipòsit d'acumulació que s'hauria de construir en l'arboretum, serviria també per donar resposta a l'actual nucli urbà, solucionant la contaminació de la Riera de Canyars i de les Paret. D'altra banda, vam manifestar que també s'havien incorporat al·legacions d'altres grups municipals, com per exemple la de rectificar la qualificació de parc equipat a forestal; també que ja no es construïen els 5.619 m² destinats a l'hotel a la pastilla de Calamot, etc. A aquests efectes, el Sr. Dalmau va manifestar que del primer Pla de Carat fins al Pla de Ponent d'avui, s'havien incorporat, entre tots,

milliores substancials: el Pla de Ponent tindria un espai lliure del 85%, corresponent a parcs forestals, urbans i de ribera, que sumaven el 60,6%, els vials el 17% i els equipaments el 7,4%, mentre que els terrenys destinats a habitatges només representaven un 15% del total, afegint que aquest 15% del territori s'havia de desenvolupar en dues etapes, amb un conjunt de 4.896 habitatges, dels quals un 40% serien de protecció oficial i el 60% lliures. En la primera etapa, la més propera, de l'any 2006 al 2012, es construirien 3.309 habitatges, dels quals 1.450 serien de protecció oficial i 1859 lliures, resultant amb aquestes xifres que un 44% serien de protecció i el 56% lliures. A més, amb la construcció dels habitatges, es preveia la construcció de diferents equipaments, com centres assistencials, educatius, esportius, culturals, un poliesportiu, bombers, la rehabilitació de Ca n'Horta, l'aparcament intermodal i el baixador de Renfe. A més, sobre el transport públic, el Sr. Dalmau va dir que volia insistir en que avui per avui, la línia 12 del metro, que va ser aprovada per "consens" l'any 2002, i que la població de Gavà i el Baix Llobregat va veure que amb aquesta infraestructura es garantiria la mobilitat i la qualitat de vida, resultava que ara teníem una decepció que s'agreuja amb el Pla de Ponent, atès que l'actual govern de la Generalitat de Catalunya no havia posat els mitjans econòmics per començar les obres. Nosaltres teníem l'esperança que CiU tornés a governar a la Generalitat de Catalunya, perquè així, amb tota seguretat, de ben segur que es construiria la Línia 12 del metro en benefici de tots els ciutadans i ciutadanes de Gavà i el Baix Llobregat. Ja per acabar, el Sr. Dalmau va dir que creia que el Pla de Ponent era una actuació urbanística amb criteris sostenibles i respectuosos amb el paisatge, amb un parc de ribera i un corredor ecològic que garantia el patrimoni natural i històric de la zona en un àmbit de 200 hectàrees de sòl i a més, que el 85% era espai lliure, amb el Parc dels Canyars, Parc Central de Caçagats, el Parc del Calamot, el Parc de Ca n'Horta i el nou Parc del Calamot, mentre que només el 15% del sòl anava destinat a habitatges de promoció pública i privada. Finalment, el Sr. Dalmau va indicar que no s'havia d'oblidar que actualment, el 95% del sòl del Pla de Ponent era privat i només un 5% era públic (que eren els camins i la riera), mentre que amb la modificació puntual del PGM del Pla de Ponent, amb l'aprovació provisional d'avui, tots els que vivim a Gavà hi sortiríem guanyant, atès que només un 15% restaria com a sòl privat, passant el restant 85% a ser sòl públic. Per tot això, el Sr. Dalmau va dir que la posició del grup municipal de CiU seria favorable a aquests dos punts de l'ordre del dia.

De la seva banda el Sr. Jaume Grau, en nom d'EUiA, va començar la seva intervenció indicant que avui aquest Ple s'havia de pronunciar sobre el Pla de Ponent, aquest projecte que venia de llarg, i que era l'ambició declarada dels principals caps del PSC de Gavà, pràcticament de manera obsessiva. En aquest sentit, el Sr. Grau va dir que la primera versió es va presentar al 1988 a la Fira dels Espàrrecs, i que posteriorment es va aprovar al Ple entre 1990 i 1992, publicant-se l'acord al DOGC el 1993, havent passat 18 anys des d'aquell primer projecte, afegint que en aquests anys, moltes coses havien canviat al món. En tot cas però, el Sr. Grau va dir que el que no havia canviat era la dèria del Partit Socialista per construir a aquest lloc emblemàtic de Gavà, una dèria portada amb l'estil de la vella escola del PSC de Gavà: per decret i sense consultar a la població ni estudiar alternatives. Precisament per això, el Sr. Grau va dir que el grup del PSC es creia i sempre s'havia cregut amb la veritat absoluta, afegint que no tenien cap interès en escoltar a ningú. Així, qualsevol projecte seu sempre seria, de per sí, un encert, afegint que encara no havia arribat l'hora que reconeguessin davant del Ple, davant la ciutadania de Gavà cap error substancial en els 27 anys que portaven governant. En aquest sentit, va dir que si estan tan segurs estaven de la seva veritat, d'estar treballant pel bé de la ciutat, ¿per què tenien tanta por al debat? ¿Per què s'havien negat sistemàticament a obrir el procés perquè la ciutadania i les seves organitzacions poguessin formular propostes o alternatives? Per això, -va dir- és que potser tenien por de que la gent els digués "mirin, estan equivocats". D'altra banda, el Sr. Grau va manifestar que el seu grup ja sabia que respectaven els procediments legals: aprovació inicial i provisional al Ple, exposicions públiques, al·legacions, etc... Però,

¿quin esforç havien fet per a facilitar el debat entre persones, associacions i govern municipal? A aquests efectes, el Sr. Grau va dir que suposava que l'equip de govern tindria la dignitat de no esmentar el "consell de participació" de l'any 2002, on estava tot preparat, controlat i manipulat per evitar qualsevol crítica, i on es va arribar a la vergonyosa imatge d'un govern municipal negant els mitjans mínims perquè un representant públic de la ciutadania pogués expressar el seu punt de vista, estant fins i tot a punt de rebre una agressió física. A més, el Sr. Grau va dir que l'equip de govern tenia tanta por de la participació ciutadana, que una i altra vegada rebutjava sense arguments totes les propostes en aquest sentit que li llançava l'oposició. Per això, el Sr. Grau va dir que haurien d'explicar a la ciutadania aquí present, i a la que estava a casa seva, per què havien votat en contra de la creació d'un Consell Assessor d'Urbanisme, per què es negaven a crear, com havien dit dilluns a la Comissió Informativa, un Consell de la Infància, per què van evitar que a l'Agenda 21 es parlés del Pla de Ponent. I el que era pitjor, per què portaven 6 anys negant-se a crear un consell regulador dels mitjans de comunicació públics. Les respostes eren tant evidents que ni calia que les contestessin. El que sí podien fer – va dir el Sr. Grau- era contestar a aquesta altra: "acceptarien un debat amb públic, retransmès per Gavà TV?", responent-se que creia que de nou tornaria a endevinar la resposta. D'altra banda, va dir que l'equip de govern insistia una i altra vegada que aquest Pla de Ponent salvaria i recuperaria els principals espais naturals del pla de Carat. Per això, va manifestar que quina poca fe en el que deien quan ho havien de repetir tantes vegades, afegint que de ben segur que es volien convèncer a si mateixos, perquè això no hi havia qui s'ho cregués. A més, va assenyalar que l'equip de govern volia lluitar contra l'evidència amb fal·làcies i manipulació de la realitat, com si la manera de conservar la natura fos mitjançant la realització de projectes urbanístics. A més, el Sr. Grau va preguntar-se si en realitat el que volia dir l'equip de govern era que només si els terrenys eren públics es podien conservar, quan el cert era que a Catalunya hi havien prop de 7.000 km², és a dir 700.000 ha., protegides, i la majoria en mans privades, com passava al Pla de Ponent. Per altra banda, el Sr. Grau va demanar que hi havia al darrera quan s'afirmava que construint 5000 pisos al Pla de Ponent, se salvaria l'espai natural. Tanmateix però, el Sr. Grau va manifestar que la contradicció esdevenia hipocresia quan es pretenia fer passar aquest pla per "sostenible", intentant vendre a l'opinió pública que el seu era un govern ecologista, indicant a aquests efectes que només calia tenir una mica de memòria històrica per a desacreditar aquesta falsedat. Seguidament, el Sr. Grau va recordar el que va qualificar de joies de la seva gestió mediambiental: així, i en primer lloc, va dir que l'equip de govern s'havia negat sistemàticament a aprovar el Pla Especial i catàleg de protecció del patrimoni natural de Gavà, tot i que els treballs tècnics estaven fets des del 1998; en segon lloc, va dir que s'havien negat a elaborar el Pla de Protecció de les pinedes de Gavà, tal com manava la resolució aprovada per unanimitat pel Ple de l'Ajuntament de Gavà el 1993; s'havia incomplet totalment l'obligació de fer replantar tots els pins tallats a la pineda; s'havien negat durant 5 anys a aprovar l'Ordenança de l'Energia Solar, presentada per Esquerra Unida l'any 2000; així mateix, s'havien incomplet moltes mocions del Ple d'aquest Ajuntament referents a l'Abocador del Garraf; s'havia mantingut en funcionament durant anys una depuradora al Barri de Can Espinós, que abocava aigües fecals, contaminant greument una riera; s'havia fet un procés d'Agenda 21 (9 anys més tard que EUiA ho demanés) mutilada, sense els eixos socials i econòmics, segrestant el debat i manipulant-la políticament, pactant fora dels fòrums ciutadans el que es podia acceptar i el que no; s'havia reclamat el tancament de l'abocador sense fer cap esforç perquè a Gavà es reciclés la fracció orgànica dels residus, la més contaminant; i finalment, s'havien autoritzat instal·lacions d'il·luminació que eren il·legals i que representaven una infracció molt greu de la llei de protecció del medi nocturn. Per això, el Sr. Grau va dir que el bagatge no era precisament per a posar-se medalles, recomanant en aquest sentit una mica més d'humilitat, i que comencessin per entendre els conceptes del desenvolupament sostenible, abans de caure en el ridícul de dir el que deien del Pla de Ponent. En aquest sentit, per molt que haguessin fitxat al Sr. Ramon Folch, el seu full de serveis a aquesta ciutat no podia ser esborrat. D'altra banda, el Sr. Grau va

manifestar que, tal com diuen els principals urbanistes, arquitectes i paisatgistes progressistes, l'Àrea Metropolitana no podia seguir incrementant la seva superfície construïda indefinidament. A aquests efectes, va dir que no es podien perdre els espais lliures que quedaven, que eren els que donaven sentit a l'encaix humà al territori, els que permetien que es mantingués la vida natural a l'entorn de les ciutats en condicions viables per al futur. En definitiva, els espais lliures eren un valor en sí, respecte dels quals calia conservar-ne la major part, independentment dels seus valors biològics intrínsecs. I això no ho deia només EUiA, sinó que ho deia, per exemple, en Ramon Folch al seu estudi d'impacte ambiental. Així les coses, el Pla de Ponent era un d'aquests espais lliures que l'equip de govern volia destruir en la seva essència, no només per la construcció dels 5000 pisos, els hotels, equipaments, carrers, etc., sinó per la pressió humana que exercirien sobre el territori les milers de persones que hi anessin a viure, condemnant-nos d'aquesta manera a perdre un dels principals valors naturals de Gavà i de tota l'àrea metropolitana. Per altra part, el Sr. Grau va dir que resultava realment espectacular fer un repàs del que havien dit els alcaldes de Gavà, abans Didac Pestaña i ara Joaquim Balsera, per a defensar el seu projecte urbanístic: ja al 1992, el Sr. Pestaña argumentava que el Pla de Carat salvaria els boscos i els turons per a la ciutat, afirmació aquesta increïble, quan 10 anys després, els senyors Pestaña, Ramon Folch i companyia van criticar el Pla del 1993, dient que era molt perjudicial i que s'havia de modificar. Ara tornaven a dir-nos que el Pla de Ponent salvava els turons i recuperava espais degradats, si bé el que no deien era que durant anys, la ciutadania va alertar dels abocaments il·legals de runes i residus, i el govern local no va moure ni un dit per evitar la degradació. A més, el 1993 es deia que un 30% d'habitatge protegit era fantàstic, però el 1994, el Sr. Pestaña afirmava que havien aturat el Pla de Carat perquè volien arribar a un 50 % com a mínim. De la mateixa manera, el Sr. Balsera va dir el juny de 2005 que el Pla de Ponent assoliria el 45% d'habitatge protegit, i ho va afirmar com a compromís de nou Alcalde, en el Ple més significatiu de tot el mandat municipal, mentre ara es veia que el percentatge seguia sent del 40 %. Així doncs, només hi havia una conclusió possible: el Sr. Pestaña va faltar a la seva paraula, i el Sr. Balsera havia tornat a faltar a la seva, quan qui de veritat hi sortia perdent era Gavà. Però Gavà no perdia només perquè es destruirien espais de gran valor ecològic, paisatgístic i històric, sinó perquè aquest Pla era un negoci no dolent, sinó fatal. En aquest sentit, el Sr. Grau va dir que potser seria bo que el govern de Gavà, inclòs IC-EV, i també CiU, informessin a la població de quants diners ens estava costant aquest Pla de Ponent, de la mateixa manera que potser també seria bo que els grups que avui votarien a favor, PSC, ICV, PP i CiU, fossin conscients del que ens costaria la broma. Així les coses, el Sr. Grau va recordar que el 1988 es va fer una primera maqueta per a la Fira d'Espàrrecs, demanat quants milions d'aquella època es van gastar. La xifra es desconeixia, però de ben segur que era bastant elevada. Amb l'aprovació inicial, el 2002, l'equip de govern es va gastar més de 37.000 € en fer una altra maqueta del Pla de Ponent per a la Fira d'Espàrrecs, i alhora inundar Gavà amb 24.000 revistes "El Brugués" especial, després d'haver fet un "Brugués" ordinari de 17.000 exemplars més, matxacant a la població amb la mateixa idea. Tampoc no se sabia quant havien costat els nombrosos estudis tècnics que s'havien encarregat al llarg dels darrers 18 anys sobre aquest tema, però de ben segur que ens quedaríem curts si diguéssim que tot el projecte del Pla de Ponent havia costat a la nostra ciutat, abans de posar-se ni una sola pedra, més de 2 milions d'Euros. Només la campanya informativa, més aviat però invasiva, que començava demà, ja suposava una despesa de mig milió d'euros només en propaganda. Per això -va dir- era curiosa la manera que tenien el PSC i ICV de Gavà d'entendre el què era un "pressupost amb sensibilitat social i ambiental", quan es gastaven més en propaganda, en una sola actuació, que en totes les partides de joventut, dones, ajuts per beques de menjador i llibres, etc. Per altra part, el Sr. Grau va manifestar que l'equip de govern defensava el Pla de Ponent al·legant que era necessari per a la població, perquè oferia habitatges, i a més, era compatible amb la preservació dels principals valors naturals, si bé el que no explicaven era que al sector hi viurien més de 17.000 persones, segons un dels estudis inclosos en el propi Pla de Ponent, la qual cosa volia dir prop de 10.000 cotxes privats i desenes de milers de desplaçaments

diaris. En aquest sentit, el Sr. Grau va dir que ja se sabia segur que d'aquí a tres anys, si el pla tirés endavant, ja hi començaria a viure gent, però el que no se sabia era quan es començarien a construir els equipaments necessaris per a donar els serveis que necessitaria aquesta població. Certament, se sabia una cosa: que els actuals ambulatoris i hospitals, les actuals escoles, l'actual transport públic, haurien d'assumir aquest increment de població, la qual cosa només podia significar que l'actual col·lapse es convertiria en una degradació insostenible dels serveis, afegint que els responsables serien els que avui votarien a favor d'aquest projecte. A més, era un projecte fet amb l'antiga llei d'urbanisme, tot fregant la il·legalitat, ja que segons l'article 60.4 del Decret legislatiu 1/90, del Text refós de la legislació urbanística vigent a Catalunya quan es va aprovar inicialment el Pla, aquest ja s'hauria d'haver aprovat. Altrament, s'havia d'entendre que la proposta havia decaïgut, la qual cosa que calgués tornar a encetar la seva tramitació. Per això, el Sr. Grau va dir que havien presentant una esmena a la totalitat del text, que demanava exactament això: que es deixés en suspens l'acord d'aprovació inicial, per iniciar de nou els tràmits amb la nova llei d'urbanisme del 2002, molt més progressista, que permetria obtenir un major nombre d'habitatge protegit, demanant que aquesta esmena fos votada en aquest Ple. Però hi havia encara un altre motiu de fons per a demanar la suspensió d'aquest Pla de Ponent, i que consistia en el fet que, en aquests moments, i per primer cop en democràcia, s'estava iniciant la revisió de tots els instruments de planificació territorial i urbanística de l'àrea metropolitana, amb un acord inicial entre el Govern de la Generalitat i els Ajuntaments. Per tant, era possible que abans d'un any tinguéssim un Pla territorial metropolità, així com un nou Pla General, els dos instruments que haurien de marcar les normes de l'ordenació urbanística, la qual cosa afectava enormement a Gavà, de tal manera que era de sentit comú, doncs, esperar a tenir una norma feta plenament en democràcia, i no pas que s'insistís obsessivament en tirar endavant aquest Pla de Ponent, en base a més amb el Pla General fet pel franquisme. Si a això s'hi afegia el fet que també s'estava elaborant el Pla territorial dels sistemes de connexió biològica per part del Departament de Medi Ambient i Habitatge, el Sr. Grau va dir que hi havien raons molt poderoses per a demanar que s'aturés aquest Pla. I aquesta era la segona esmena a la totalitat que el Sr. Grau demanava que fos votada avui. D'altra banda, el Sr. Grau va assenyalar que al Sr. Heredia li deia que ICV de Gavà, avui, amb aquest pronunciament favorable al Pla de Ponent, culminava un viatge estrambòtic a cap lloc, un viatge que anava de l'oposició frontal que ICV sempre va tenir al Pla de Carat o de Ponent des del 1990, al vot favorable acrític i inconscient d'avui, afegint que era impossible entendre l'evolució del seu partit a Gavà. Així, el Sr. Grau va recordar al Sr. Heredia que ell mateix s'havia manifestat contra el Pla de Ponent feia només 3 anys, i que el seu partit signava fulletons i revistes contràries al Pla de Ponent feia ja més 10 anys, a l'igual que quan en feia 4 i l'igual que quan en feia només 3. En aquest sentit, el Sr. Grau va dir que el seu discurs era coherent amb el que Iniciativa sempre havia defensat, però alguna que alguna cosa havia canviat feia només 2 anys i mig, indicant però que era impossible que hagués estat el Pla de Ponent el desencadenant d'aquest canvi d'actitud, atès que el projecte del PSC només havia estat en el temps objecte de maquillatge, amb el resultat que avui era pràcticament idèntic al que es va votar el 2002, i al qual IC-EV havia fet una oposició clara i nítida, manifestant un no rotund al mateix. De fet, del 2002 fins avui no havia millorat res, sinó que pel contrari, havia empitjorat. Ara es construirien més pisos i en menys temps, hi hauria més pressió demogràfica sobre el territori, i sobretot, ara hi hauria l'oportunitat de forçar que es canviés aquest projecte, a la qual cosa EUiA sempre s'havia oposat, tant des de Gavà (i més quan ara, pensava, la majoria del PSC penjava d'un fil), com des de la Generalitat, amb la nova sensibilitat que la seva coalició havia donat a les polítiques de Medi Ambient i Habitatge. Tanmateix però, més aviat semblava que havia escollit traïcionar a la seva base electoral, a la seva militància, a la seva pròpia història, havent escollit donar un xec en blanc al PSC perquè podés cobrir-se les vergonyes i tirar endavant aquest projecte, al que el Sr. Grau va qualificar d'infumable. I tot a canvi d'una sola línia a la memòria del projecte, que deia que la segona etapa es tornaria a portar a aquest Ple, sense saber-ne massa bé el perquè, atès que en aquell moment, el mal ja

estaria fet, amb la majoria de pisos construïda i el corredor biològic escanyat per sempre, i més, si es tenia en compte el repartiment de costos i beneficis derivats de la reparcel·lació, atès que les indemnitzacions que aflorarien pel cas de no aprovar-se la segona etapa serien impossibles de suportar per cap administració. En definitiva, el Sr. Grau va dir que avui se signava. És a dir, vostès avui signen a sentència de mort del Pla de Ponent, de la mà de qui sempre l'havia volgut veure ben difunt, i tot plegat perquè IC-EV havia entrat en un pacte de govern que encara ningú havia entès a Gavà. Per això, el Sr. Grau va recomanar al Sr. Heredia i al seu partit que es llegissin els principis de la sostenibilitat, establerts a Rio de Janeiro a la Cimera de la Terra el 1992, atès que molt es temia que no havien llegit gaire sobre aquesta qüestió, afegint que per a dir-se "ecologista de debò", calia saber què volia dir ser "ecologista", recordant que si oblidaven la seva pròpia història, estarien perduts. Així les coses, el Sr. Grau va acabar la seva intervenció amb la lectura d'un text que resumia molt bé la filosofia que hauria d'inspirar el Pla de Ponent i que, per desgràcia, no ho havia fet:

"Es fa del tot imprescindible posar fi a la degradació ambiental. És el moment de fer polítiques i propostes decisives en defensa de l'equilibri mediambiental impulsant estratègies de protecció i conservació del medi natural i de la biodiversitat, alhora que posem en marxa mecanismes per controlar riscos, com les espècies al·lòctones i invasores, i les modificacions biotecnològiques (transgènics), que permetin la millora de la qualitat de vida de la nostra societat, tot respectant l'ecosistema del planeta i garantint el futur de les generacions esdevenidores.

Cal impulsar un nou model de ciutat compacta i accessible que garanteixi condicions de vida dignes, ambientalment sostenible i socialment equitativa, mitjançant l'impuls d'actuacions de rehabilitació urbana; donant major rellevància i connexió als espais públics; articulant un teixit verd més continu que aposti per les espècies autòctones; reduint l'impacte sonor, la contaminació lumínica i atmosfèrica i l'impacte ambiental sobre l'entorn (petjada ecològica); millorant l'eficiència, la racionalització i la universalització dels serveis urbans, i promovent esquemes de mobilitat sostenible tot afavorint l'accés i el foment dels mitjans de transport públic no contaminants. En especial el ferroviari i l'ús d'altres vehicles no contaminants, com la bicicleta, com a mitjans de mobilitat sostenible, ja que cal potenciar les polítiques encaminades a reduir la contaminació ambiental i fomentar mesures que racionalitzin l'ús del transport privat.

Una planificació territorial que protegeixi com cal el patrimoni natural —costes i muntanyes— tan amenaçat per raons diverses en els darrers anys.

En aquest sentit, es fa del tot imprescindible impulsar una ocupació sostenible del sòl; la regeneració dels espais periurbans reutilitzant i reconvertint els usos del sòl lliure de la ciutat; la protecció i ampliació dels espais naturals, i la valoració dels espais agrícoles i forestals per millorar la connexió/integració agrícola, forestal, natural i paisatgística, i en especial per les seves aportacions estratègiques a la societat a causa de la seva multifuncionalitat, així com per la seva relació amb el cicle de l'aigua i la nova cultura de l'aigua."

Acabada la lectura, el Sr. Grau va preguntar-se finalment si era aquest un text d'Esquerra Unida, afegint que no, que molt més senzillament, es tractava de la Resolució del 10è Congrés del PSC, celebrat a Barcelona, juliol de 2004.

A continuació va fer ús de la paraula el Sr. Vicente Navarro, en nom del PPC, indicant que ja era prou coneguda la posició del seu grup envers el Pla de Ponent, afegint que tal i com s'havia exposat prèviament per part del Sr. Navarro, i també com s'havia exposat molt bé per part del Sr. Dalmau, al fer un recorregut per la història de la nostra ciutat, resumint molt adequadament el posicionament dels diversos grups en relació al Pla de Ponent, havia quedat ja prou ben reflectida la posició del seu grup envers l'esmentat Pla de Ponent. En aquest sentit, el Sr. Llobet va manifestar que el PPC ja va

debatre a bastament aquesta qüestió en el ple de l'any 2002, al qual es remetia en la seva integritat, afegint que en l'anterior legislatura també havien donat suport al pla. A aquests efectes, el Sr. Llobet va dir que el que pensava dir ja ho havia expressat abans amb el debat del Pla d'Habitatge, indicant que per tal de poder donar sortida a aquells ciutadans i ciutadanes de Gavà que necessitaven un habitatge, una de les possibilitats era, entre d'altres, el Pla de Ponent. Certament, el Sr. Llobet va manifestar que amb tota seguretat hi podien haver altres solucions, altres alternatives, però la proposta que s'havia presentat era la que hi havia sobre la taula, afegint que ja en el seu moment el PPC va presentar tot un seguit de suggeriments i millores que van ser acceptades en el seu moment, de tal manera que per prudència política, el seu grup entenia que ara el que calia era mantenir el mateix posicionament que es va defensar en el seu moment. Així les coses, el Sr. Llobet va recordar que amb l'anterior legislació, hi havien uns límits més marcats pel que feia al nombre d'habitatges de protecció oficial, havent-se fixat un mínim d'un 20 %, mentre que amb la reforma de l'anterior, s'hi havia d'afegir un 10 % de concertat, de tal manera que a la vista dels percentatges legals, el que resultava del tot clar era que el Pla de Ponent havia aconseguit una fita molt important al preveure un percentatge d'un 40 % d'habitatge protegit. Precisament per això, el Sr. Llobet va dir que en una modificació de planejament per a un àmbit com aquest, difícilment s'hagués aconseguit en altres poblacions un percentatge d'habitatge protegit com el que finalment s'havia acordat, afegint que això no es produïa molt sovint. A més, calia també tenir en compte que s'havia augmentat el percentatge d'aprofitament mig que corresponia a l'ajuntament, de tal manera que, encara que de ben segur que hi havien aspectes del Pla de Ponent que no acabaven de satisfer al seu grup municipal, com per exemple el fet de contemplar una primera etapa en dues fases, o altres aspectes que calia corregir, sí que, com havia manifestat inicialment, el balanç era positiu. A aquests efectes, el Sr. Llobet va dir que el PPC entenia la preocupació que el Pla de Ponent comportava per a altres formacions polítiques, però al mateix temps, tal com havien dit en el seu moment i avui tornaven a reiterar, les formacions polítiques havien de confiar de vegades en els professionals, indicant que l'estudi que es va presentar en el seu moment era correcte a ulls del PPC, afegint que d'altra banda, tampoc tenia capacitat per determinar si el Pla tenia o no defectes importants. Per això, com es feia a totes les Administracions, el que es va fer va ser encarregar diversos estudis a tècnics competents, neutrals, i amb independència de criteri. A més, el Sr. Llobet va dir que calia també confiar en les institucions, atès que encara que avui l'Ajuntament de Gavà prengués una decisió al respecte, no era ni molt menys la última, tota vegada que encara restava l'aprovació definitiva per part d'una altra institució, indicant en aquest sentit que el que desitjava el seu grup era que quan els diferents departaments de la Generalitat, competents per raó de la matèria, lliuressin els corresponents informes abans de la decisió final, fossin el més curosos possibles, de tal manera que si el Pla de Ponent, efectivament, no preservava l'entorn, o l'alterava substancialment, si no preservava el patrimoni o no fos sostenible, es formulessin totes les observacions necessàries per tal d'aconseguir aquells objectius. Per tant, el que feia el PPC no era donar un xec en blanc a l'equip de govern en moltes qüestions legals, sinó més aviat el contrari, el que feia el PPC era possibilitar que el Pla de Ponent podés ser examinat per una altra instància, que calia respectar, i que seria la que hauria de dir en definitiva si el Pla de Ponent, tal com havia estat elaborat, complia o no amb els requeriments de la llei. Per això, el Sr. Llobet va dir que calia fer aquesta reflexió prèvia, atès que també es podria donar el cas que a l'hora de la veritat, o no hi hagués cap informe negatiu, ateses les millores que s'havien anat introduint des de l'any 2002, o que les discordances amb la llei tampoc fossin tant importants com s'havia dit per part d'algun grup. Així les coses, el Sr. Llobet va insistir en que entenia la posició de preocupació que es podia tenir, però també calia tenir en compte que hi havien altres grups, com per exemple el mateix PPC, en els que primaven tant el desenvolupament sostenible com les necessitats de les persones, afegint que de vegades trobar el punt d'equilibri entre aquests dos valors era realment complicat. Ara bé, al seu entendre el que no es podia fer era primar exclusivament els aspectes mediambientals, quan Gavà necessitava també imperiosament disposar d'habitatge per

tal de poder satisfer una veritable demanda social, a la qual se li podia donar resposta mitjançant el Pla de Ponent. A més, el Sr. Llobet va dir que hi havia un altre aspecte important, que el PPC havia recalcat en diverses ocasions en el ple de l'ajuntament, referent a la situació financera de l'ajuntament, atès que aquest estava entrant en una situació econòmica que començava a ser delicada, i per tant, mentre no es millorés el finançament dels ens locals, es necessitava disposar de nous recursos que es podrien alliberar via Pla de Ponent, per tal de destinar-los a nous equipaments i a satisfer altres necessitats de la ciutat. D'altra banda, el Sr. Llobet va dir que el conveni que se signava permetria fer-se amb una bona quantitat de recursos, que ben aplicats, podrien donar resultats molt importants pels nostres ciutadans i ciutadanes, en especial si s'adrecessin a satisfer necessitats socials, assistencials, millors equipaments esportius, etc. Per això, en nom del seu grup, el Sr. Llobet va dir que quan es produïssin els primers ingressos per part de la Junta de Compensació, es convoqués per exemple a la Junta de Portaveus, per tal de buscar la millor destinació per a aquests recursos. Ja per concloure, el Sr. Llobet va manifestar que esperava que el Pla de Ponent tirés endavant, que fos veritablement un projecte sostenible i que servís efectivament per al progrés i la millora de la nostra ciutat.

Per la seva part, el Sr. Juan Antonio Heredia, en nom d'IC-EV, va començar la seva intervenció indicant que abans d'exposar el posicionament del seu grup sobre el Pla de Ponent, se li permetés fer unes quantes reflexions, en veu alta, de les mentides i veritats, així com d'alguns interrogants sobre aquest Pla. Per això, el Sr. Heredia va formular seguidament tot un seguit d'afirmacions, afegint a continuació si eren veritat, mentida o quedaven en un interrogant:

1. Amb el Pla de Ponent ens carregàvem el futur del Calamot. Mentida. 2. Tècnicament algú podria dir el funcionament, a l'actualitat, del corredor biològic?. Interrogació. 3. Milloraria aquest Pla de Ponent les mesures mediambientals i l'habitatge protegit davant d'altres plans: Pla de Carat i altres. Veritat. 4. Per què participava ICV en aquest Pla de Ponent?. Perquè només hi havien 2 opcions: les de ERC i EUiA, que era la de no negociar, i l'altre opció, la del PSC: fer-ho sol. Era per això que IC-EV havia optat per una tercera opció, la negociació, per garantir les mesures correctores, mediambientals i socials, complint el pactat entre els grups del PSC i d'IC-EV. Veritat. 5. ICV estava d'acord amb la primera fase, en la qual s'havia de construir el 40% d'habitatge protegit i el compliment de les mesures mediambientals de la zona, i a la vegada, no estava d'acord amb la segona fase, si bé deixava la decisió al Grup Municipal d'ICV que hi hagués el 2012, per tal de poder discutir si estaven o no a favor de la segona fase, essent en aquest sentit el pel de l'any 2012 el qui hauria de decidir si s'iniciava o no, o es modificava la segona fase. Veritat. 6. Creia IC-EV que el Pla de Ponent complia les mesures mediambientals. Veritat. I si no es complissin, l'equip de govern tenia la voluntat política de corregir-ho?. Veritat. 7. El Pla de Ponent garantia les zones humides. Veritat. 8. El Pla de Ponent era legal. Veritat. 9. Era aquest el model urbanístic d'ICV. Mentida. 10. Tots els grups polítics estaven donant xifres d'habitatge protegit: ERC un 50% i EUiA un 60%. Es podria portar a terme dins del seu Pla de Ponent?. Mentida. 11. Els terrenys del Pla de Ponent eren privats en un 95%. Veritat. 12. Es podria constituir un parc natural en el Pla de Ponent. Interrogació. Qui el pagaria, l'Ajuntament, la Generalitat, l'Àrea Metropolitana? Tindrien diners per a poder pagar-ho?. Mentida. 13. Es veritat que amb la construcció del Pla de Ponent, amb el 95% de sòl privat, es garantia tenir 1 milió de metres quadrats com a zona verda, zona forestal i zona de ribera, i es garantia que no es podria construir més en aquesta zona?. Veritat.

Així doncs, si tot el que el havia dit era veritat, mentida o interrogació, el Sr. Heredia es va preguntar de que estàvem parlant en realitat. Doncs bé, el Sr. Heredia va dir que del que es parlava en realitat era del model urbanístic que cada formació, cada partit polític tenia i que, legítimament, tenia tot el dret a defensar. Precisament per això, el

Sr. Heredia va dir que, tota vegada que el pla es faria igual, atès que el grup municipal socialista disposava de majoria absoluta, i possiblement, podia comptar també en aquest cas amb els vots favorables del Partit Popular i de Convergència i Unió, IC-EV havia anat a la negociació del Pla de Ponent amb el Partit Socialista amb la finalitat de que al menys el seu grup podés contribuir a la millora del pla, aportant la visió del que havia de ser, des de la seva perspectiva, una política d'habitatge de caire social, fet aquest que en la seva opinió s'havia aconseguit amb escriure, atès que el Pla havia passat d'un 20 a un 40% d'habitatge protegit, amb els seus corresponents equipaments, i a més, garantint i preservant el medi ambient i l'ús públic del verd existent. Així doncs, a la vista del resultat de la negociació, i tot i no ser aquest el pla urbanístic que ICV hagués fet de comptar amb majoria suficient, el Sr. Heredia va dir que volia afirmar amb tota rotunditat que el Pla de Ponent seria un pla viable, i que contribuiria decididament a la millora del desenvolupament social i econòmic de Gavà. Tanmateix, va dir que volia advertir que el seu grup estaria molt atent a la execució d'aquesta primera fase, així com de la negociació que els hauria de portar en el 2012 a la aprovació, o no, de la segona fase d'aquest pla. Per això, el Sr. Heredia va dir que al final, explicaria els acords als quals havia arribat amb el grup socialista sobre el model urbanístic que es volia per a la nostra ciutat. En aquest sentit, i en relació a la posició d'IC-EV sobre la urbanització del Pla de Ponent, el Sr. Heredia va dir que IC-EV de Gavà estava d'acord amb la primera fase d'urbanització del Sector Pla de Ponent, ja que era la fase del Pla que s'ajustava, realment, a les necessitats d'habitatge per als ciutadans/es del nostre municipi, necessitats segons el Pla d'Habitatge 2006-2012 de 3.655 habitatges. A més, va dir que era la fase que tindria una cobertura del 40% d'habitatge protegit, cobrint les necessitats d'intervenció pública per tal de garantir el dret a l'habitatge, previst a la nova Llei del Dret de l'Habitatge, de unes 1.744 habitatges, que anirien adreçades a la majoria dels ciutadans/es de Gavà. D'altra banda, era la fase que garantia, com afirmaven la gran majoria d'urbanistes i experts en temes de planejament urbà metropolità (Oriol Nel-lo, etc.), un creixement ordenat i compacte, acompanyat dels equipaments corresponents, és a dir, uns 20 equipaments, dels quals 4 ja estaven definits: una llar d'infants, un polisportiu, el tercer ambulatori i una boca de metro. Així mateix, va dir que era la fase que preservaria i potenciaria les zones i espais naturals de major interès per la connexió biològica de la Riera dels Canyars amb el Delta del Llobregat, i seria també l'únic planejament metropolità que hauria de deixar lliures els espais de connectivitat entre la serralada litoral i la planícia deltaica del Llobregat, (Parc de Ribera, parc forestal i zones lliures, amb més del 60% de la superfície total a urbanitzar, la qual cosa equivalia a més d'un milió de metres quadrats lliures). A més, recollia les recomanacions del art. 1 de la Llei 12/1985 de 13 de juny, que marcava l'obligació de preservar aquests connectors. També era la fase que havia de preservar els elements del patrimoni històric-cultural recollits en el Pla especial de protecció i catàleg del patrimoni arquitectònic de Gavà, i era a la vegada la fase que hauria de garantir el correcte desguàs de la Riera dels Canyars, minimitzant els possibles episodis d'inundacions que es produïen històricament, després del desviament de la Riera que anava a la antiga Murtrassa. Així les coses, el Sr. Heredia va dir que IC-EV, conjuntament amb el PSC, dins del conveni d'acord amb els propietaris/es per a l'urbanització del Pla de Ponent, havia introduït una clàusula per la qual es garantia que seria únicament el Ple Municipal qui hauria de decidir la posta en marxa de la segona fase del Pla de Ponent. Per altra banda, IC-EV garantia el seguiment, control i modificació de les ordenances municipals que havien de regular les intervencions en els espais lliures, perquè s'adequessin a la normativa ambiental actual, així com el compromís de que l'Estudi d'Impacte Ambiental no deixaria cap dubte respecte de la adequació del Pla a la vigent legislació ambiental. A més, i en un altre ordre de coses, en relació als antecedents del Pla de Ponent, el Sr. Heredia va dir que el Pla de Ponent es va començar a tramitar com a Pla de Carat a l'any 1991, després d'una llarga tramitació per la corresponent modificació del Pla General Metropolità que si va ser recollida, però el Pla Parcial no es va aprovar ni va prosperar l'any 1993. A l'any 2001, es va tornar a tramitar una modificació del Pla General Metropolità i un nou Pla Parcial, que era el que ara ens portava al canvi de nom a

l'actual Pla de Ponent. El 30 de maig de 2002 es va aprovar inicialment la modificació del Pla General Metropolità i l'Estudi d'Impacte Ambiental realitzat pel Sr. Ramon Folch, mentre que el 18 de juny de 2002, es va fer l'aprovació inicial del Pla Parcial, de conformitat amb la legislació anterior a la modificació de la Llei 2/2002 d'Urbanisme de Catalunya. En aquest sentit, i a diferència del primer Pla de Carat, tot i tenir menys habitatges previstos, la seva afectació al medi ambient i natural era major, ja que el planejament dels principis dels anys 90 no era sostenible ni compatible amb la normativa vigent actual, i més quan de fet, anul·lava el connector biològic i no recollia els barems d'habitatge social i/o protegit del Pla actual. Per altra banda, el Sr. Heredia va dir que calia destacar que tots els partits polítics havien dit sí al seu Pla de Ponent i no a l'Equip de Govern, però tots confirmaven que l'actual ordre de planejament de l'àrea metropolitana el marcava el Pla General Metropolità i la millor manera de protegir els espais naturals i de interès per els ciutadans/es era fent una intervenció urbanística permeable i sostenible. Per això, IC-EV havia acordat amb el Partit Socialista que IC-EV estaria d'acord en la primera fase del Pla de Ponent, atès que el seu grup creia que garantia totes les mesures mediambientals i d'habitatge protegit, i a més, que la major part d'aquest habitatge es construiria en zona ja construïda per l'home (com l'antiga fàbrica d'Ytong, Parc de Bombers,...) i a més, per què IC-EV creia que no hi havia ni es produiria cap destrossa mediambiental, podent-hi conviure persones de tota classe social, i garantint també així que, en relació a la segona fase, seria el Ple qui resolldria o no respecte del seu inici. En la seva conseqüència, per tots aquests motius i per tots aquests avenços socials i mediambientals que havia experimentat el Pla de Ponent, IC-EV havia modificat el seu posicionament donant lloc a un tercer model urbanístic, i tenint en compte el pactat amb el Partit Socialista, el Sr. Heredia va manifestar que per això donarien el seu vot favorable al Pla de Ponent.

A continuació, entrant ja en el segon torn d'intervencions, va prendre novament la paraula el Sr. Vicente Navarro, el qual va manifestar que una vegada més, es podia constatar que resultava impossible establir una línia de contacte argumental entre el govern municipal i EUiA, ja que s'evidenciava una incapacitat total per a poder parlar i negociar, recordant que aquests darrers anys, des de l'equip de govern i en múltiples ocasions, s'havien intentat establir línies de contacte amb aquesta formació política, atès que s'entenia que podien ser positives, encara que van donar un resultat totalment nul. Tot i amb això, el Sr. Navarro va dir que aquesta era una posició legítima d'EUiA, que no compartien però que respectaven, encara que va manifestar que allò que el molestava a títol personal era que en deu minuts d'intervenció, el Sr. Grau hagués qualificat a tots els ciutadans i ciutadanes de Gavà, els que estaven presents en aquest ple, i els que no hi eren presents, indicant en aquest sentit que no era correcte pretendre desqualificar als ciutadans que no pensaven com EUiA, recordant en aquest sentit que el Pla de Ponent era una de les propostes electorals que figurava en el programa del PSC, i que aquesta formació va ser de bon tros la llista que va comptar amb més suport ciutadà, atès que va comptar amb el suport majoritari de les persones de Gavà. Així mateix, va dir que tampoc era correcte desqualificar aquells ciutadans que van participar en processos participatius en els quals, quan el seu resultat no era el que més agradava EUiA, se'ls tractava bé de processos manipulats, o bé s'atribuïa aquesta condició als ciutadans que hi van assistir, assenyalant que això era un insult als participants. Precisament per això, el Sr. Navarro va dir que aquest era un joc en el qual no hi volia entrar, atès que tots els ciutadans sense excepció, pensessin el que pensessin, li mereixien exactament el mateix respecte. A més, i per si no n'hi havia prou, el Sr. Navarro va dir que des de l'òptica del PSC, les opinions d'aquelles persones que estaven en contra del Pla de Ponent, no només eren absolutament respectables, sinó que a més, eren del tot aprofitables, indicant que el criteri de l'equip de govern havia estat, a manca de diàleg amb determinats grups de l'oposició, escoltar totes les opinions i veure que se'n podia treure de profitós, encara que es tractés, com havia dit, d'opinions contràries al Pla de Ponent. Tot i amb això, el Sr. Navarro va reiterar que la

realitat havia evidenciat que era molt difícil establir un diàleg amb segons quines forces polítiques. En qualsevol cas però, el Sr. Navarro va dir que el Pla de Ponent era fruit del treball interdisciplinari de molts tècnics i experts en matèria urbanística, mediambiental, etc, els quals s'havien cremat les seies treballant dia i nit, per tal de que el resultat d'aquest pla fos el millor possible per a tots aquells ciutadans mancats d'habitatge, i també pel gaudi de tots aquells ciutadans i ciutadanes sensibles al medi ambient i per a tots aquells que la seva prioritat estava en la protecció del patrimoni cultural i històric de la nostra ciutat. Precisament per això, per comptabilitzar aquests diversos aspectes, s'havien fet molts equilibris, ja que l'equip de govern de Gavà no només havia de ser sensible als plantejaments de l'equip de govern i dels diversos grups municipals, sinó també a tots aquells ciutadans que no van donar suport a l'equip de govern, però que com a ciutadans de Gavà es mereixien la millor resposta per part de l'ajuntament. Així les coses, el Sr. Navarro va dir que no es podia qualificar d'antidemocràtic a aquest municipi ni als seus representants, recordant que aquest ajuntament ja que havia votat en el seu moment majoritàriament a favor de l'aprovació inicial del Pla de Ponent, amb vint dels vint-i-un vots dels representants locals, i si avui no anava errat, el Pla de Ponent comptaria amb el suport de divuit dels vint-i-un regidors, afegint que ni els representants polítics eren tant irresponsables, ni els ciutadans de Gavà estaven tant cecs quan van votar als seus representants. Així doncs, a partir d'aquesta reflexió inicial, el Sr. Navarro va dir que es podien fer tantes consideracions com es volguessin, com per exemple a propòsit de la línia 12, tal com havia esmentat el Sr. Dalmau, indicant en aquest sentit que des de l'equip de govern s'estava plenament convençut que arribaria, d'una manera o altra, atès que una inversió d'aquesta magnitud sempre comportava serioses dificultats, encara que en aquest cas la voluntat política de l'actual Govern de la Generalitat era que els municipis de la part occidental del delta del Llobregat disposessin d'una línia de metro que els connectés amb Barcelona de la manera més ràpida possible i amb les millors condicions. D'altra banda, el Sr. Navarro va dir que en cap cas l'equip de govern pretenia tenir o ser dipositari de la veritat absoluta, atès que l'error formava part de la mateixa condició humana, però en tot cas, el Sr. Navarro va concloure la seva intervenció manifestant que el que en cap moment es podia posar en dubte, eren les necessitats dels ciutadans i ciutadanes de Gavà en matèria d'habitatge, i en aquest sentit, va afegir que el treball de molta gent durant molt de temps s'havia adreçat única i exclusivament a fer compatible la preservació de l'entorn i dels valors naturals, arqueològics i històrics de la nostra ciutat, amb la possibilitat de satisfer les demandes relacionades amb la necessitat d'habitatge, atès que era un dels problemes més greus que patien els nostres ciutadans.

A continuació va fer novament ús de la paraula el Sr. Jaume Grau, en nom d'EUiA, el qual va començar la seva intervenció indicant que no era bo, ni tampoc el ple era el lloc més adient per fer observacions respecte de si un determinat posicionament era o no desqualificador, o si una determinada afirmació es podia considerar un insult cap a uns o altres, atès que políticament, tothom podia opinar lliurement sobre qualsevol qüestió, sense que això volés significar un insult cap a ningú. En aquest sentit, el Sr. Grau va dir que en la seva intervenció s'havia limitat a parlar del procés, al seu entendre, poc participatiu del Pla de Ponent; dels errors i incompliments mediambientals de l'equip de govern; de les contradiccions dels alcaldes de la nostra ciutat, que més enllà de persones amb nom i cognoms, eren figures institucionals, de tal manera que quan es pronunciaven sobre una determinada qüestió, ho feien com a òrgans del govern local; de la necessitat d'adequar el Pla de Ponent a la nova Llei d'Urbanisme; de l'impacte que tindria sobre el territori la construcció d'aquests nous habitatges i la pressió que sobre aquell exercirien els nous gavanencs; i finalment, de la contradicció del grup d'IC-EV. En qualsevol cas però, i respecte dels processos participatius, el Sr. Grau va dir que en el procés del 2002 no es van posar els mitjans mínims per a què un representant de la ciutadans podés expressar-se en condicions, la qual cosa volia dir que quan en un procés participatiu no es respectava el dret essencial

d'un representant escollit per mil ciutadans i ciutadanes, com podria qualificar-se aquest suposat procés participatiu, i quina podia ser la seva validesa; i això –va dir– per no parlar ja de l'Agenda 21, procés àmpliament participatiu, si bé calia recordar que constava en un acta d'aquest propi ple, l'afirmació d'un tinent d'alcalde del govern municipal, segons la qual les conclusions d'aquell procés participatiu havien estat pactades pels grups del PSC i d'IC-EV fora dels òrgans de govern. D'altra banda, i en relació al diàleg entre l'equip de govern i EUiA, aquesta era qüestió ja àmpliament tractada en diverses ocasions, afegint que s'arribaria a acords quan volessin ambdues dues parts i quan hi haguessin suficients punts de contacte entre els programes d'ambdues formacions. Per altra part, el Sr. Grau va dir que calia deixar ben clar, i en especial al grup d'IC-EV, que en cap moment havia dit que el Pla de Ponent contingués alguna il·legalitat, sinó que la discussió es centrava fonamentalment sobre el model de ciutat i sobre l'adequació del pla als criteris, a la filosofia que inspirava el nou model del desenvolupament sostenible, interioritzant els aspectes mediambientals i socials al creixement econòmic, indicant que aquests efectes que el model del Pla de Ponent, era un model diferent al que inspirava EUiA. Així les coses, el Sr. Grau va manifestar que EUiA, més que optar per una crítica fàcil i gratuïta, sempre s'havia caracteritzat per oferir alternatives a les propostes de l'equip de govern, que podien ser més o menys viables, més o menys encertades, qüestió aquesta que havia de judicar la ciutadania, però en qualsevol cas, es tractava sempre de veritables alternatives. En aquest sentit, el Sr. Grau va recordar que Esquerra Unida i Alternativa havia mantingut des de que tenia presència en aquest Ple, des de 1999, una actitud coherent i molt raonada front aquest projecte, de tal manera que el seu grup mai havia dubtat a oposar-se al pla tal com l'havia presentat el govern municipal, però tampoc s'havia tancat a negociar possibles alternatives que comptessin amb un suport social i polític més ampli. Tanmateix, la resposta del PSC havia estat sempre negativa, negant-se a cap tipus de negociació, negant-se a cedir ni un mil·límetre per a afavorir el consens, i negant-se a acceptar cap altre criteri que el dels principals dirigents del partit. En canvi, front a aquesta posició, EUiA havia formulat una alternativa global a aquest projecte, una alternativa equilibrada, que recollia les noves línies de pensament i d'entendre la realitat metropolitana des d'un punt de vista de la sostenibilitat aplicada a l'urbanisme i al planejament territorial, afegint que aquesta sensibilitat s'havia plasmat en tres línies d'alternatives: l'ambiental i d'ordenació del territori, la de l'habitatge públic i assequible i la del model de democràcia participativa. Així, el Sr. Grau va dir que era prou conegut que molts acadèmics progressistes, arquitectes, paisatgistes, biòlegs, ambientalistes, persones preocupades pel model irresponsable i suïcida de creixement econòmic basat en la depredació creixent dels recursos, el territori i els éssers humans, ho tenien molt clar: calia fer un canvi de rumb dràstic o aviat Catalunya perdria la qualitat de vida que tenia i també la riquesa en biodiversitat d'espècies i hàbitats naturals que ens feia únics a Europa. Certament, hi havien diferents mecanismes, però un de molt important era el descrit al Pacte del Tinell que va donar lloc al govern catalanista i d'esquerres a la Generalitat. Aquest Pacte, va dir el Sr. Grau, al seu apartat quart, deia textualment, a les pàgines 60- 61, que:

"Quant a planificació territorial (...) cal reforçar-ne els principis de sostenibilitat i iniciar un canvi de tendència decreixent en l'ocupació del territori, amb un model territorial en malla en què els espais lliures fan la funció de matriu i les ciutats i pobles s'expliquen com a nodes compactes, complexos i equipats, units per xarxa ferroviària prioritàriament.

Mentre es formulen els Plans Territorials i s'adapten els instruments de planejament que se'n deriven, s'aplicarà una figura equivalent a la de suspensió de llicències o moratòria específica en aquells indrets considerats més susceptibles d'especial protecció, com ara: Algunes parts del litoral i les comarques pirinenques (en connectors biològics, en espais d'especial protecció...)"

Per tant – va prosseguir el Sr. Grau - EUiA apostava per mantenir una veritable xarxa d'espais lliures sense urbanitzar, protegits i connectats entre sí, la qual cosa volia dir

que a Gavà, el 95% del sector anomenat Pla de Ponent havia de passar a formar part d'aquesta xarxa, a través de la seva desqualificació com a urbanitzable o bé a través de la seva inclusió als Plans territorials parcials i sectorials que preservessin els espais lliures, de tal manera que l'espai que anava de la Riera dels Canyars a la riera del Calamot, a la zona del Pla de Ponent i també a l'altre banda de la via havia de quedar protegida per a sempre com a connector ecològic. Per això, el Govern de Gavà hauria d'impulsar la seva inclusió a aquestes xarxes i Plans territorials, com a garantia de futur. També hi havien altres sectors que calia protegir de cara al futur: la zona agrícola, les pinedes, la zona de La Sentiu, etc. , i per a fer-ho, el govern local tenia diferents eines, com eren el Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Natural, el Pla especial de protecció de les pinedes, la inclusió d'aquests sectors a la Xarxa Natura 2000 de la UE, l'ampliació del Parc del Garraf per la zona de la Sentiu, etc. Tanmateix però, el Sr Grau va manifestar que el govern del PSC, amb la connivència i suport d'ICV, preferia deixar que el territori es degradés, i en comptes de treballar per defensar el dret de les generacions futures de gavanencs i gavanenques a un medi ambient de qualitat, preferia defensar els interessos de les immobiliàries i els grans propietaris. Així havia passat en el Pla de Ponent, en les pinedes, etc. En qualsevol cas però, el Sr. Grau va recordar que preservar no volia dir només no construir, sinó que per EUiA, també volia dir recuperar les zones que havien patit la degradació de l'abandó i l'agressió de molts insensats, afegint que això calia fer-ho a través d'una unitat de medi ambient molt potent, impulsada des d'aquest ajuntament, tal com havien fet pobles veïns com el Prat, per exemple. A més, aquesta unitat, amb molt més personal que un sol tècnic com hi havia ara i també amb més recursos, hauria de projectar plans de recuperació d'hàbitats i espais degradats, així com accions d'educació ambiental per a sensibilitzar la població pel respecte i l'estima per la natura. En definitiva, creure's el medi ambient vol dir treballar activament per a la seva conservació. Com a valor en si i com a patrimoni col·lectiu de tota la societat. Tant clar era, en opinió del Sr. Grau, això que deia, que sectors no precisament sospitosos de radicals de l'esquerra política ni ecologista com el diari La Vanguardia, alertaven sobre els perills d'aquest Pla de Ponent, que estava a les portes del Parc Natural del Garraf, en un indret tan sensible com aquest. En segon lloc, i pel que feia a l'habitatge, el Sr. Grau va dir que EUiA feia molts anys que era conscient que la necessitat social d'habitatge, atès que s'estava convertint en un drama a tots els pobles i ciutats de Catalunya i l'Estat, però especialment entre els sectors socials més dèbils: joves, dones, famílies treballadores amb pocs recursos, aturats, gent gran sola, etc. Per això, el Sr. Grau va dir que ja al 1999, el seu grup va presentar un llistat de 17 mesures urgents sobre habitatge protegit a la nostra ciutat de Gavà, si bé curiosament, des del 2001 fins avui, aquest Ajuntament havia abandonat totalment la seva política de promoció d'habitatge social, i a més, durant el període històric que més falta havia fet, per l'arribada de la generació del "baby boom" de la transició a l'edat d'emancipació. Per això, EUiA havia presentat un text alternatiu al pla de l'habitatge, recordant que se n'havia presentat un respecte del qual el seu grup pensava que no era el millor possible, però que era un primer pas, pensant que caldria impulsar a a partir d'ara polítiques més ambicioses, recollint experiències d'altres municipis, i convertint realment aquest pla d'habitatge en una autèntica aposta per satisfer una veritable necessitat social de primer ordre com era l'habitatge. Per altra part, i en el que constituïa el tercer eix de la seva alternativa, el Sr. Grau va fer referència al procés participatiu i a la democràcia participativa, entenent que calia impulsar-la des dels ajuntaments, indicant que en aquest sentit, EUiA portava molts anys proposant des de consells sectorials que podessin opinar sobre temes concrets, fins a impulsar i facilitar referèndums i consultes populars sobre temes que es podessin considerar d'interès local, com per exemple es feia amb tota normalitat a països com Suïssa o a l'estat de Califòrnia, en els quals els promovien referèndums sobre qualsevol qüestió d'interès local o nacional, implicant d'aquesta manera a la ciutadania en la gestió pública. Per tant, el Sr. Grau va dir que d'experiències i models n'hi havien molts, com per exemple el del pressupost participatiu, que ja havien portat a aquest ple, però que l'equip de govern havia votat en contra, i que tenia com a finalitat que la ciutadania entengués que la democràcia començava per la democràcia

econòmica, i que els impostos de tots i totes havien de començar a ser gestionats també per tots i totes, afegint que això no ho deia EUiA, sinó la cimera de Rio del 1992. Per tant, el Sr. Grau va dir que per aquests tres motius que havia exposat, existien alternatives serioses, argumentades, raonades i no gratuïtes al Pla de Ponent presentat per l'equip de govern, el qual podia ser perfectament legal però que el seu model no era compartit per altres grups municipals, de la mateixa manera que el grup municipal del PPC podia haver presentat una altra alternativa, també perfectament legal i que fos al mateix temps aprovada per la Generalitat, però que el seu model tampoc fos compartit per altres forces pel que feia al creixement o al desenvolupament sostenible. En definitiva, el Sr. Grau va insistir en el fet de que un projecte que fos legal, no era garantia de res, sinó senzillament, que era una aposta per un determinat model i per una determinada opció política, legítima això sí, però que no era compartida pel seu grup. Finalment, el Sr. Grau va concloure la seva intervenció, indicant que el conveni urbanístic que s'havia signat incloïa el "regal" de prop de 37 milions d'euros dels propietaris dels terrenys a l'Ajuntament, la qual cosa representava més de 6.000 milions de les antigues pessetes, indicant que no era possible que es vengués això com un gran èxit o millora social, ja que l'equip de govern sabia perfectament que la construcció d'un projecte així generaria molts més ingressos per a l'ajuntament que aquests 37 milions. Així, les llicències d'obres, les d'obertura d'establiments, les de primera ocupació, els impostos i taxes dels nous habitants i sobretot les plusvàlues dels habitatges que construiria GTI farien que l'Ajuntament ingressés desenes de milions d'euros per aquests conceptes. Tanmateix, el que aquest conveni demostrava era una altra cosa: la veritable necessitat i urgència de l'Alcalde Sr. Balsera per tal d'intentar eixugar com fos el desorbitat deute que arrossegava l'Ajuntament, que ja era de prop de 45 milions d'euros. En aquest sentit, el Sr. Grau va dir que el Sr. Alcalde era conscient que aquest ajuntament havia estirat més el braç que la màniga, i que l'espasa de Damocles que podia tallar-li el cap es deia "pujada de l'Euribor". En aquest sentit, els projectes faraònics del Sr. Pestaña havien endeutat de tal manera aquesta casa que s'estaven venent el patrimoni de sòl públic, i ara havien apretat els propietaris perquè els avancessin uns calerons que permetrien que les finances locals no es col·lapsessin si el Banc Central Europeu decidís que s'havia acabat el diner barat. Però, curiosament, els grans propietaris podien pagar a l'Ajuntament 37 milions d'euros, però en canvi, no podien fer més habitatge protegit perquè segons ells, "perdien diners". A aquests efectes, el Sr. Grau va dir que el seu grup pensava que era un menyspreu a la democràcia i a la ciutadania, que abans que s'aprovés per aquest ple, ja estigués encarregada la campanya faraònica per tal de convèncer a tothom sobre les bondats d'aquest projecte esperpèntic, pensant que no es podia acceptar que ni tant sols s'haguessin esperat al tràmit formal de l'aprovació per aquest ple. En darrer terme, el Sr. Grau va recordar l'oposició del seu grup al projecte, indicant que en molts plens, reunions i converses s'havien ofert a negociar-lo, a modificar-lo, i que sempre l'equip de govern s'hi havia negat, afegint que com a persones joves, ecologistes i d'esquerres, deien no al Pla de Ponent, que un altre Gavà era possible, i que un Gavà sostenible també era possible.

Abans d'atorgar la paraula al Sr. Reyes, el Sr. Alcalde va precisar que ningú es decebés, atès que quan demà veiessin aquesta anunciada campanya faraònica, aquesta consistia senzillament en la promoció de la compra de fruites i verdures en els mercats municipals, afegint que també li agradaria que es cridés a la premsa per tal de posar de manifest que aquesta suposada indecència del govern municipal en la realització d'una campanya faraònica tenia com a finalitat la promoció dels mercats municipals.

Seguidament, va fer ús de la paraula el Sr. Marcel·lí Reyes, en nom d'ERC, el qual va manifestar en primer lloc que el Sr. Navarro no havia fet en la seva intervenció cap referència a les esmenes a la totalitat formulades per EUiA i per ERC, molt semblants pel que feia al seu contingut. En tot cas, el Sr. Reyes va dir que el seu grup mantenia les

esmenes formulades, la primera de les quals ja es va presentar en el seu dia en el moment de l'aprovació del PAUM, referent als dubtes que plantejava la qüestió referent a quina hauria de ser la legislació urbanística aplicable al Pla de Ponent, bé el Decret Legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, bé la nova Llei 2/2002, de 14 de març, d'Urbanisme, entenent que en nostre cas la tramitació estava contaminada, i la segona, que apel·lava també al Pacte de Tinell, a l'igual que la plantejada pel Sr. Grau. D'altra banda, el Sr. Reyes va dir que al resta de la seva intervenció seria molt breu, limitant-se a formular unes quantes pinzellades sobre el Pla de Ponent. Així, el Sr. Reyes va indicar que en relació a l'anterior intervenció de CiU, hi havia coses que no li agradaven, si bé havia de reconèixer que hi havia una qüestió que calia tenir en consideració, i que era la relativa a la línia 12, indicant en aquest sentit que els dubtes raonables existents sobre el futur d'aquesta línia, constituïen un element a tenir molt en compte en aquest projecte, ja que en podríem trobar amb els cinc mil habitatges en vies de construcció, amb el que podia representar el seu impacte sobre el territori en habitants, trànsit rodat, vehicles, etc., en uns moments en els quals, i des de ja feia uns quants mesos, Gavà estava dins del paquet de les quaranta ciutats que estaven per sobre de la normativa en contaminació derivada dels fums provinents dels vehicles, la qual cosa era un element més a tenir en compte. Per altra banda, i pel que feia a la posició del PPC, el Sr. Reyes va dir que la intervenció del seu portaveu havia estat en la línia del que ja es coneixia, si bé va indicar que hi havia un aspecte de la seva intervenció que l'havia deixat una mica sorprès, i era el fet que, mentre que normalment, el grup del PPC acostumava a fer uns números sempre ben acurats, en el cas del Pla de Ponent, havia donat per bona la destinació de les quantitats que figuraven en el conveni urbanístic, sense plantejar-se d'on sortirien els diners pel manteniment d'allò que es construiria de nou, indicant que en aquesta ocasió el PPC havia fet allò que el Sr. Engli havia criticat en el debat del pressupost municipal. D'altra banda, i en relació a la intervenció del Sr. Heredia, el Sr. Reyes va dir que en cap moment ni l'havia anomenat a ell ni al seu partit, afegint que en tot cas, les hemeroteques i les fotografies guardaven allò que cadascú havia votat i havia fet, que eren realitats prou contrastades, mentre que el que ningú podria trobar seria que ERC hagués estat en algun moment, ni abans ni ara, a favor del Pla de Ponent, i que la única vegada que s'havia intentat negociar sobre aquesta qüestió, passava per la determinació prèvia del nombre d'habitatges protegits que s'hi podrien construir, però mai sense que l'anterior hipotequés la posició final, ja que es desconeixia com seria definitivament el projecte. En tot cas, el Sr. Reyes va lamentar que fossin altres els qui acusessin al Sr. Heredia de no se sabia quantes coses, i en canvi, aprofités l'ocasió per atacar-lo a ell, quan el cert era que ERC no s'havia posat amb el Sr. Heredia. Per altra banda, el Sr. Reyes va manifestar que no esperava que hi haguessin il·legalitats en el Pla de Ponent, si bé era evident que pel cas que n'hi haguessin, no diria ni pretendria en cap moment, encara que això el beneficiés, que l'ajuntament es declarés en rebeldia, en el sentit de que no fes cas de les observacions que en el seu dia podessin formular la Direcció General d'Urbanisme, o l'ACA, per exemple, afegint que en qualsevol cas però, aquest era un debat en fals, ja que la qüestió no era si el Pla de Ponent contenia o no il·legalitats, sinó que la qüestió que es plantejava feia referència a alternatives i models de ciutat. Finalment, el Sr. Reyes va dir que si tothom estava convençut de que hi havia necessitat d'aquests cinc mil habitatges, es podien encabir perfectament en un altra lloc, fins i tot a ponent de la ciutat, però el cert era que no s'havia tingut en compte ni el pla alternatiu de DEPANA ni altres propostes alternatives, afegint que el que era més trist de tot això era que, desgraciadament, en aquest país s'havia edificat més en aquests darrers vint anys que en els mils anys anteriors, i que estàvem consumint més ciment que tota la Unió Europea junta, i que, per desgràcia, tota la iniciativa urbanística provenia de la iniciativa privada, però no pas de l'Administració. Així doncs, i en l'espera de la votació de les esmenes formulades, el Sr. Reyes va dir que ERC votaria en contra del Pla de Ponent.

Per altra banda el Sr. Josep Mª Dalmau, en nom de CiU, va dir en primer lloc que hi ha havia hagut un respecte per part de tots els grups cap a les intervencions dels altres portaveus, i que això calia significar-ho molt especialment, atès que s'havia demostrat que la democràcia i el respecte als demés era un valor que es mantenia en aquest ple. Per altra part, i en relació a la qüestió de la línia 12 del metro, el Sr. Dalmau va dir que havia esmentat aquesta qüestió per què era preocupant per la mobilitat en el Pla de Ponent, encara que calia relativitzar la seva importància, atès que el pla es desenvoluparia en dues etapes, de tal manera que si s'endegués aquest projecte de la línia 12, podria estar acabada cap el 2012, i per tant, vindria a coincidir en part amb la primera fase, això sempre i quan s'emprenguessin les obres de dita línia amb una cert seriositat i amb la urgència que calia, atès que el seu àmbit de servei, a més del Pla de Ponent i de la nostra ciutat, abastaria també una part important del territori metropolità, que precisava d'una línia de transport públic d'aquestes característiques.

Acabada aquesta intervenció, de nou va prendre la paraula el Sr. Grau, només per precisar que no es disposava de les esmenes d'ERC, demanant al Sr. Reyes que es fes un resum del seu contingut.

En aquest punt de l'ordre del dia va intervenir el Sr. Secretari, per tal de puntualitzar que les esmenes d'ERC i les d'EUiA eren semblants, indicant en aquest sentit que en una de les esmenes d'ERC es feia referència al fet que hauria caducat l'expedient de tramitació del pla, atès que al tractar-se de plans parcials, hi havia un termini per a sotmetre'ls a aprovació provisional, termini que en el nostre cas no s'hauria respectat. Certament, el Sr. Secretari va dir que després de l'estudi de la qüestió, efectivament, hi havia un termini per a l'aprovació provisional del planejament parcial, però en el nostre cas, calia tenir present que aquest planejament parcial es presentava i es tramitava conjuntament amb una modificació del pla general, i per tant, el termini de tramitació no havia de ser el del pla parcial, sinó el del pla general, per raó del principi de jerarquia normativa, afegint que en el cas del planejament general, aquest no estava sotmès a cap termini; i d'altra banda, i pel que feia als plans parcials, el fet d'incomplir els terminis de tramitació no donava lloc a la caducitat, sinó a la possibilitat de demanar la subrogació de la Comissió Territorial d'Urbanisme; i finalment, a l'hora de ponderar el termini de tramitació que s'havia seguit en la modificació del PGM, calia tenir present que mentrestant, s'havia tramitat i aprovat també per part de l'Ajuntament de Gavà un Programa d'Actuació Urbanística, el qual venia a ratificar la validesa del tràmit que ara es qüestionava. Així mateix, i en relació a la segona de les esmenes, el Sr. Secretari va dir que es tractava d'una esmena de contingut més aviat polític que no pas jurídic, referent al Pacte de Tinell, i també molt semblant a la d'EUiA, mitjançant la qual es demanava que l'equip de govern assumís com a propi el contingut integral del Pacte per a un govern catalanista i d'esquerres de la Generalitat de Catalunya, signat al Saló del Tinell el passat 14 de desembre de 2003, i en especial l'apartat b) de les mesures cautelars consignades al capítol II d'aquest Acord, que reclamaven la figura de la moratòria específica per als espais més susceptibles de protecció, reivindicant al mateix temps la necessitat de protecció el sector Pla de Ponent, tal com es preveia en els treballs previs del Pla Territorial de la Regió Metropolitana, raó per la qual ERC demanava al ple que es revoquessin els dictàmens corresponents a la ratificació dels convenis del Pla de ponent i a la modificació del PGM, demanant a més que el ple sol·liciti a la Generalitat, a l'igual que es demanava en l'esmena d'EUiA, la moratòria específica abans esmentada mentre no estigui aprovat el Pla Territorial.

De nou va intervenir el Sr. Navarro, només per puntualitzar que les esmenes de contingut més aviat polític, i en especial, pel que feia als treballs previs del Pla Territorial de la Regió Metropolitana, va assenyalar que es tractava de treballs del segle passat, i mai més ben dit, atès que es corresponien amb estudis que anaven del 1991 al

1998, que no havien estat aprovats ni tenien tampoc caràcter vinculant, sinó tant sols caràcter intern, que tampoc gaudien ni de consens tècnic ni tampoc polític, i a més, no hi havia cap Administració ni autonòmica ni local que hagués donat validesa a aquests treballs, sense perjudici del valor que tenien per sí mateixos i del valor que li volés donar cadascú. D'altra banda, i en relació al Pacte del Tinell, el Sr. Navarro va dir que fruit d'aquest pacte havia estat la modificació de la Llei d'Urbanisme, que obligava a l'Ajuntament a fer una utilització racional i sostenible del territori, i que era el que avui s'havia fet amb l'aprovació d'aquests instrument de planejament, atès que aquests eren els valors que s'havien pres en consideració. Així doncs, la posició de l'equip de govern seria la de votar en contra de les esmenes presentades.

En últim terme, i abans de procedir a la votació, el Sr. Alcalde va voler fer un parell de reflexions sobre el Pla de Ponent, indicant que aquestes reflexions no tenien per a finalitat la de reobrir el debat, sinó el de tancar-lo definitivament. Així doncs, el Sr. Alcalde va manifestar en primer lloc que no compartia alguna de les coses que s'havien dit a propòsit del Pla de Ponent, però que en canvi, entenia el que hi havia al darrera de moltes de les intervencions anteriors, en el sentit de que s'estava parlant de definir un determinat model de ciutat, tot i que al seu entendre, a l'hora de la veritat, aquest model no s'havia arribat a definir per part dels grups que s'oposaven al Pla de Ponent, indicant que només al final, s'havia esmentat la proposta de DEPANA. A aquests efectes doncs, i pel contrari, el Sr. Alcalde va manifestar que l'equip de govern sí que tenia un model de ciutat, un model de ciutat que s'havia explicat, però que a més, s'havia vist, atès que l'havien portat a la pràctica, i per tant, l'havien fet creïble, perquè els ciutadans i ciutadanes de Gavà el podien veure i tocar, per què Gavà havia crescut aquests darrers anys, però no de qualsevol manera, sinó amb projectes progressistes, fent una ciutat amable, pionera en qualitat de vida, una ciutat que –va dir- havia posat al mercat habitatge protegit als seus habitants; però que això no era suficient, atès que no volien que el creixement s'aturés, malgrat que això comportés prendre decisions. Certament, el Sr. Alcalde va manifestar que qualsevol desenvolupament urbanístic implicava ocupar part del territori, però avui el que calia destacar era el fet que, tal com havia dit el representant d'ERC, no es podia jugar amb els sentiments de la gent, i precisament per això, no es podien dir coses que no eren veritat. En aquest sentit, el Sr. Alcalde va posar un especial èmfasi en el fet que el Pla de Ponent s'havia elaborat amb molt de rigor, amb molta professionalitat, partint d'un anàlisi molt clar de la situació actual, la qual cosa es podia comprovar només mirant els informes i els plànols existents. Així, davant d'afirmacions confoses, es podia apreciar per exemple que no hi havia cap habitatge davant del Calamot; que el Calamot no estava en perill, i que si ho estava, només ho era en un fotomontatge d'una revista d'un grup local; que el Calamot es recuperaria pel gaudi de la nostra ciutat i de tots els gavanencs, etc. D'altra banda, el Sr. Alcalde va dir que entenia el posicionament del grup municipal d'EUiA, quan deia que el seu model, legítim sens dubte, era intentar que tot aquest sector fos públic i objecte de preservació pràcticament integral, però al mateix temps, l'aposta del PSC era, pel contrari, la de donar solucions als nostres ciutadans, i de donar-les ara, no de diferir-les en el temps, i a més, parlant ara del govern municipal, era voluntat d'aquest la d'invertir un milió i mig d'euros en el col·legis públics de Gavà construïts abans de la democràcia, fet aquest que no s'havia portat a terme per cap govern anterior, amb la voluntat de demostrar que amb la ciutat futura es desenvoluparia també la ciutat del present. En aquest sentit, el Sr. Alcalde va dir que entenia que la gent, amb tota la seva bona fe, s'hagués cregut algun d'aquests missatges que durant aquests dies circulaven per la nostra ciutat, si bé va convidar a tothom a que s'informés prèviament, amb rigor, que contrastés el que era el Pla de Ponent i els beneficis que del mateix se'n podrien derivar, que mirés si el creixement que es pretenia portar a terme era especulatiu (hotels de luxe, etc.), o pel contrari, era un creixement inspirat en un model de desenvolupament sostenible i respectuós amb el medi, amb la voluntat de que les persones de Gavà no tinguessin de marxar de la nostra ciutat per manca d'habitatge, com ja començava a passar, amb la ferma voluntat del govern municipal,

del PSC i d'IC-EV, de de que no es tornessin a repetir les cues que s'havien vist aquests darrers dies per tal de sol·licitar un habitatge de protecció oficial. Tanmateix però, el Sr. Alcalde va voler recordar el model de ciutat que el grup municipal del PSC havia presentat i aplicat des del govern municipal, havia estat refrendat elecció darrera elecció, de la mateixa manera que el model de ciutat que inspirava el Pla de Ponent havia estat refrendat també en unes eleccions, indicant a aquests efectes que en democràcia, no hi havia major representativitat que aquella que sortia directament de la voluntat popular. Per tant, el Sr. Alcalde va dir que aquest pla tenia com a premissa bàsica la rigorositat, refrendada a més per una decisió sobirana del poble de Gavà, i com a segona premissa, la voluntat de satisfer una necessitat vital dels nostres ciutadans i ciutadanes, la de poder accedir a un habitatge digne en un entorn de qualitat, i en el marc d'un desenvolupament sostenible. Finalment, el Sr. Alcalde va voler destacar el fet que determinades formacions polítiques, com era el cas del PPC i de CiU, o de CiU i del PPC, que a aquests efectes era el mateix, podien haver intentat obtenir una certa rendibilitat política posant obstacles a la decisió de l'equip de govern d'impulsar el Pla de Ponent, però en canvi, havien optat per votar a favor del desenvolupament del Pla de Ponent, fet aquest que com a Alcalde de la ciutat els hi volia agrair. Finalment, va dir que, d'una banda, encara restava l'aprovació per part de l'autoritat urbanística competent, integrant d'un govern que es definia com a catalanista i d'esquerres, atès que l'ajuntament es limitava a atorgar l'aprovació provisional; i d'altra, va voler agrair també a valentia d'IC-EV pel fet d'haver analitzat amb rigurositat el Pla de Ponent, i haver premés arribar a un acord entre dues formacions polítiques, indicant al Sr. Grau que les úniques forces d'esquerres que havien arribat a un acord a la nostra ciutat havien estat el PSC i IC-EV, encara que el PSC no ho necessités, atès que disposava de majoria absoluta. En qualsevol cas però, el Sr. Alcalde va reiterar la valentia d'IC-EV, tot oposant-se a la seva segona fase, per entendre que el Pla de Ponent recollia tot un conjunt de sensibilitats, un pla que era respectuós amb el medi ambient i amb l'entorn, amb el nostre patrimoni cultural i natural, però alhora respectuós també amb les necessitats dels nostres ciutadans i ciutadanes, afegint per últim que el govern municipal no faria campanyes faraòniques ni demagògia respecte del Pla de Ponent.

A continuació, es van sotmetre a votació les esmenes formulades pels grups d'EUiA i d'ERC als punts núm. 10, 11 i 12 de l'ordre del dia.

En aquest sentit, i pel que feia a la primera de les esmenes presentades al punt núm. 10, referent a la Modificació del PGM, formulada per EUiA, demanant que s'anul·lés la tramitació de la modificació del PGM i que fos tramés a la Generalitat per tal de que fos tingut en compte en el moment de l'elaboració del Pla Territorial Parcial de la Regió Metropolitana, l'esmena va ser rebutjada per tres (3) vots a favor (2 EUiA i 1 ERC) i divuit (18) vots en contra (12 PSC, 3 PPC, 2 CiU i 1 IC-EV).

Sotmesa a votació la segona de les esmenes formulades per EUiA al punt núm. 10, referent al fet de que no s'havia complert el termini de tramitació de l'aprovació provisional de la modificació del PGM, i per tant, hauria caducat l'expedient, demanant que es deixés sense efecte l'acord de l'aprovació inicial de l'esmentada modificació del PGM, també va ser rebutjada per tres (3) vots a favor (2 EUiA i 1 ERC) i divuit (18) vots en contra (12 PSC, 3 PPC, 2 CiU i 1 IC-EV).

Finalment, hi havia una tercera esmena al punt núm. 10, en aquest cas formulada per ERC, mitjançant la qual, invocant el Pacte del Tinell, es demanava que en lloc de l'aprovació provisional, es sol·licités a la Generalitat que es decretés una moratòria específica fins que s'aprovés el Pla Territorial Parcial de la Regió Metropolitana, la

qual, sotmesa a votació, també va ser rebutjada per tres (3) vots a favor (2 EUiA i 1 ERC) i divuit (18) vots en contra (12 PSC, 3 PPC, 2 CiU i 1 IC-EV).

Finalment, es va passar a la votació del punt núm. 10 de l'ordre del dia de la sessió, la qual va donar el resultat que s'assenyala a l'encapçalament d'aquest punt.

A continuació, es van sotmetre a votació les esmenes formulades al punt núm. 11 de l'ordre del dia.

La primera de les esmenes presentades al punt núm. 11, formulada per EUiA, també feia referència al fet de que no s'havia complert el termini de tramitació de l'aprovació provisional, però en aquest cas del Pla Parcial, i per tant, hauria caducat també l'expedient, demanant que es deixés sense efecte l'acord de l'aprovació inicial de l'esmentat Pla de Ponent. Sotmesa a votació, va ser rebutjada per tres (3) vots a favor (2 EUiA i 1 ERC) i divuit (18) vots en contra (12 PSC, 3 PPC, 2 CiU i 1 IC-EV).

La segona de les esmenes formulades per EUiA al Pla de Ponent, demanava també l'anul·lació dels tràmits, i que fos tramés a la Generalitat per tal de que fos tingut en compte en el moment de l'elaboració del Pla Territorial Parcial de la Regió Metropolitana, també va ser rebutjada per tres (3) vots a favor (2 EUiA i 1 ERC) i divuit (18) vots en contra (12 PSC, 3 PPC, 2 CiU i 1 IC-EV).

La tercera de les esmenes formulades al Pla de Ponent, presentada en aquest cas per ERC, deia que havia caducat el termini per a la seva aprovació provisional, i per tant, es demanava la retirada de l'aprovació provisional i la reelaboració del projecte mitjançant participació ciutadana. Sotmesa a votació, va ser rebutjada per tres (3) vots a favor (2 EUiA i 1 ERC) i divuit (18) vots en contra (12 PSC, 3 PPC, 2 CiU i 1 IC-EV).

La quarta de les esmenes, formulada també per ERC, demanava al ple que assumís com a propi el Pacte del Tinell, i per tant, també les mesures cautelars previstes en el capítol II del mateix, la necessitat de protecció del sector, i que es demanés també al Govern una moratòria fins l'aprovació del Pla Territorial Parcial de la Regió Metropolitana, encara que aquesta esmena plantejava algun dubte, atès que en la part expositiva s'havia tatxat el punt 11, mentre que en la part dispositiva sí que hi apareixia aquest punt. Així doncs, tractant-se d'una errada material, i demanant-se pel Sr. Reyes la votació de la mateixa, l'esmena va ser rebutjada per tres (3) vots a favor (2 EUiA i 1 ERC) i divuit (18) vots en contra (12 PSC, 3 PPC, 2 CiU i 1 IC-EV).

Finalment, es va passar a la votació del punt núm. 11 de l'ordre del dia de la sessió, la qual va donar el resultat que s'assenyala a l'encapçalament d'aquest punt.

A continuació es va passar a la votació de l'esmena presentada al punt núm. 12 de l'ordre del dia per ERC (Ratificació convenis urbanístics), en la qual es demanava també que el ple assumís com a propi el Pacte del Tinell, i per tant, també les mesures cautelars previstes en el capítol II del mateix, la necessitat de protecció del sector, i que es demanés també al Govern una moratòria fins l'aprovació del Pla Territorial Parcial de la Regió Metropolitana, la qual va ser rebutjada per tres (3) vots a favor (2 EUiA i 1 ERC) i divuit (18) vots en contra (12 PSC, 3 PPC, 2 CiU i 1 IC-EV).

En darrer terme, es va passar a la votació del punt núm. 12 de l'ordre del dia de la sessió, la qual va donar el resultat que s'assenyala a l'encapçalament d'aquest punt.

Ja per acabar, es va passar a la votació del punt núm. 13 de l'ordre del dia de la sessió (Administració actuant), la qual va donar el resultat que s'assenyala a l'encapçalament d'aquest punt.

11 - PLA PARCIAL DEL PLA DE PONENT **(Aprovació provisional)**

PRIMER.- Estimar les al·legacions de l'Ajuntament de Catselldefels (RE. 9743 de 29-7-02 i RE. 11262 de 16-9-02) i de la Societat General d'Aigües de Barcelona, SA. (RE. 10263 de 8-8-02).

Estimar parcialment les al·legacions d'Esquerra Republicana de Catalunya (RE. 9917 de 31-7-02), i de DEPANA (RE. 9941 de 31-7-02).

Desestimar les al·legacions de Joaquim Camprubí Vendrell i Joaquim Camprubi Domingo (RE 9113 de 15-7-02), Baudilio Amat Grasas (RE. 9302 de 18-7-02), José Maria Fornons García (RE. 9800 de 30-7-02), Manel Alonso Figueres (Associació d'Amics del Museu de Gavà) (RE. 9821 de 30-7-02), Montserrat Munné Rafanell en representació de Josep Sabadell Bonhevi, (RE. 9895 de 31-7-02), Joan Cortell Roca (Societat Coop. Naturista Vegetariana de Catalunya) (RE. 9896 de 31-7-02), Albert Llop Martí en representació de Salvador Baño del Rio i Maria del Carmen Tresens Rico (RE. 9897 de 31-7-02), Magdalena Carol Fusté, en representació de Salvador Nolla Tarré (RE. 9898 de 31-7-02), Joaquim Vayreda Casadevall e Isabel, Montserrat, Eulalia, Francesc i Anna Vayreda Casadevall, (RE. 9899 de 31-7-02), Xavier Alà Aguilar (RE. 9924 de 31-7-02), Jaume Mestres Aleu i Cristina Mejias Farras (RE. 10107 de 6-8-02), Maricarmen Cerdans Rufas (RE. 10108 de 6-8-02), Pedro Cerdans Rufas (RE. 10114 de 6-8-02).

Aquestes al·legacions han estat presentades en relació al **Pla Parcial del Pla de Ponent**, aprovat inicialment per la Comissió de Govern municipal de 18 de juny de 2002. Tot això es basa en els informes que consten a l'expedient administratiu, que s'accepta i s'incorpora al present acord com a motivació, a l'empara d'allò que estableix l'art. 89-5 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú. Una fotocòpia compulsada de l'esmentat informe s'adjuntarà a la notificació que es practiqui als interessats

SEGON.- Aprovar provisionalment el Pla Parcial del Pla de Ponent, adaptat a les modificacions introduïdes al document d'aprovació provisional de la Modificació puntual del Pla General Metropolità del Pla de Ponent.

TERCER.- Remetre'l a la Comissió d'Urbanisme de Barcelona (Av. Josep Tarradellas, 26, 08029 Barcelona), als efectes de la seva aprovació definitiva.

Aquest punt de l'ordre del dia de la sessió va ser aprovat per divuit (18) vots a favor (12 PSC, 3 PPC, 2 CiU i 1 IC-EV-IG) i tres (3) en contra (Sr. Grau i Sra. Blanco d'EUiA i Sr. Reyes d'ERC) donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents –en aquest moment- a la sessió (21), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

12 - RATIFICACIÓ I ENTRADA EN VIGOR DELS CONVENIS URBANÍSTICS PEL **DESENVOLUPAMENT DEL SECTOR DEL PLA DE PONENT**

Primer.- Ratificar, en tot allò que fos necessari, **els trenta-vuit convenis urbanístics pel desenvolupament del sector de Pla de Ponent signats en dates 12, 13 i 15 de desembre de 2005** entre l'Ajuntament de Gavà i diversos propietaris de terrenys en el sector (consta a l'expedient un exemplar dels convenis signats).

Segon.- Declarar l'entrada en vigor i plena vigència dels convenis abans esmentats, atès al compliment d'allò establert en la clàusula vint-i-una dels mateixos, doncs han estat signats per propietaris que representen un 88,17 % de la superfície del sector (un 95,04 % considerant les propietats municipals i de Gavanenca de Terrenys e Immobles,S.A).

Tercer.- Sol·licitar del Registre de la Propietat de Gavà, a l'empar d'allò establert en els articles 307.8 i 309.3 del "R.D.L. 1/1992 de 26 de junio, Texto refundido de la Ley sobre Régimen del Suelo y Ordenación Urbana" i en la clàusula divuitena del conveni urbanístic del sector de Pla de Ponent, **la inscripció de l'existència, entrada en vigor i plena vigència del conveni urbanístic pel desenvolupament del sector de Pla de Ponent, i això, mitjançant nota marginal en les finques registrals que consten relacionades en l'expedient.**

Aquest punt de l'ordre del dia de la sessió va ser aprovat per divuit (18) vots a favor (12 PSC, 3 PPC, 2 CiU i 1 IC-EV-IG) i tres (3) en contra (Sr. Grau i Sra. Blanco d'EUiA i Sr. Reyes d'ERC) donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents - en aquest moment - a la sessió (21), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

13 - DESIGNACIO ADMINISTRACIO ACTUANT PLA PARCIAL PLA DE PONENT

PRIMER.- Assignar, en aplicació de l'art. 23 del Decret Legislatiu 1/2005 de 26 de juliol, Text Refós de la Llei d'Urbanisme, a l'empresa de capital íntegrament municipal **Gavanenca de Terrenys i Immobles, SA** (GTI, SA) la condició **d'Administració actuant del Pla Parcial del Pla de Ponent**. La condició d'Administració actuant comporta l'exercici de totes les competències legalment previstes per aquest supòsit, tret l'aprovació dels instruments de gestió i dels projectes d'urbanització complementaris.

SEGON.- Determinar que GTI, SA, com administració actuant, té el dret a rebre el sòl de cessió obligatòria i gratuïta corresponent al percentatge aplicable sobre l'aprofitament urbanístic de l'àmbit d'actuació.

TERCER.- Publicar el present acord al Diari Oficial de la Generalitat.

Aquest punt de l'ordre del dia de la sessió va ser aprovat per tretze (13) vots a favor (12 PSC i 1 IC-EV-IG), tres (3) en contra (Sr. Grau i Sra. Blanco d'EUiA i Sr. Reyes d'ERC), i cinc (5) abstencions (3 PPC i 2 CiU) donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents –en aquest moment- a la sessió (21), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

14 - PROPOSTA DE RESOLUCIÓ PRESENTADA PER GRUP MUNICIPAL ESQUERRA UNIDA I ALTERNATIVA (EUiA), RELATIVA A LA CREACIÓ DEL CONSELL DE PARTICIPACIÓ DE LA INFÀNCIA

La proposta d'acord que figurava en aquest punt de l'ordre del dia, presentada pel grup municipal d'EUiA, relativa a la creació d'un Consell de Participació de la Infància, **no va resultar aprovada atès que en la votació va obtenir** vuit (8) vots a favor (3 PPC, 2 EUiA, 2 CiU i 1 ERC) i tretze (13) en contra (12 PSC i 1 IC-EV-IG), **sense aconseguir, per tant, el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius)** dels membres de la Corporació presents a la sessió (20, dels 21 que legalment la componen), quòrum que, amb

caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

La Sra. Emma Blanco, en representació del grup d'EUiA, va defensar la proposta de resolució consistent en la creació d'un nou òrgan de participació, pensat per a ser un espai de participació i al mateix temps d'educació, considerant que ajudaria a complementar les accions que per fi s'havien posat en marxa des de l'equip de govern, a l'entorn del projecte educatiu de ciutat, atès que fins ara poca cosa s'havia fet al respecte. En aquest sentit, la Sra. Blanco va reiterar que la proposta presentada anava en la línia de potenciar els conceptes de participació i d'educació, fent especial èmfasi en l'educació de la infància i en els valors de la democràcia i de la ciutadania, i sobre tot en el tracte dels nostres nens i nenes, no com a agents passius, receptors d'ajudes, o simplement com a consumidors de béns i serveis, sinó com a ciutadans i ciutadanes de ple dret, susceptibles de participar de forma activa en el canvi social, alhora que havien de ser considerats com a col·lectiu, de la mateixa manera que la seva veu havia de ser considerada també per tota la comunitat. A més, la Sra. Blanco va dir que la creació d'aquest òrgan s'havia plantejat com un lloc de generació de propostes des del punt de vista de la infància, però no només en temes exclusivament infantils, sinó també de ciutat, ja que calia recordar que qualsevol decisió que es prenia sobre la ciutat i sobre el seu patrimoni els afectava. Per això, calia que l'Ajuntament de Gavà s'havia de comprometre com a mínim a implementar projecte derivat del consell de la infància, i també a demanar la col·laboració en un projecte de ciutat, considerant que era necessari que aquest consell, degut a les seves necessitats específiques, tingués una dinàmica pròpia, la qual cosa reclamava la modificació del reglament marc regulador dels consells de participació sectorial, ja que era necessari que aquest espai fos d'autonomia i de lliure decisió dels nens i les nenes, coordinades per dos persones adultes que ajudarien a fer de lligam entre el consell de la infància i els ajuntaments, els adults. Així les coses, la Sra. Blanco va dir que el consell de la infància estimularia la participació de totes les escoles de Gavà, ajudant a la creació d'un vincle, d'una xarxa local que afavorís la relació de la ciutat amb la infància, proposant que hi hagués una representació de cadascuna de les escoles de Gavà, en les quals es fes prèviament un procés obert i democràtic per tal d'escollir els representants i les representants, i afegint que seria positiu que aquesta xarxa es podés inserir en un projecte a nivell internacional on participaven altres ciutats de Catalunya i d'arreu, o s'intercanviaven experiències amb altres ciutats del món, de tal manera que el seu grup considerava que Gavà s'havia d'adherir al projecte de "La Ciudad de los Niños". Per això, la Sra. Blanco va dir que EUiA proposava l'adopció del següent acord:

"Primer.- Modificar el Reglament marc d'organització i funcionament dels consells municipals de participació sectorial, per tal d'adaptar-lo a les especificitats del Consell de la Infància.

Segon.- Instar a la creació del Consell de Participació de la Infància per tal de fomentar els valors democràtics i de ciutadania entre els nens i nenes de Gavà, alhora que ajudi a consolidar la nostra ciutat com un exemple de ciutat dels nens i les nenes.

Tercer.- Aprovar el Reglament marc d'organització i funcionament dels consells municipals de participació sectorial que es recull en aquesta proposta de resolució amb la incorporació de l'Annex cinquè.

Quart.- Adherir a l'Ajuntament de Gavà al projecte "La ciudad de los niños"

Seguidament va fer ús de la paraula la Sra. Anna Becerra, indicant que l'equip de govern coincidia amb les bases conceptuals que sustentaven la proposta de resolució presentada per EUiA, afegint que hi coincidia de tal manera que el procés tot just iniciat feia cinc dies (Jornada inicial del Projecte Educatiu de Ciutat) se sustentava en els mateixos eixos conceptuals (participació de la comunitat educativa en la definició de les línies estratègiques que havien de

guiar l'educació a la ciutat, concepte de ciutat educadora com un tot, integració de les veus dels infants i joves en la definició d'aquestes línies estratègiques, etc.). En aquest sentit, la Sra. Becerra va dir que l'equip de govern considerava que l'oportunitat de la presentació a debat d'una proposta d'aquestes característiques atemptava a la pròpia base dels conceptes abans esmentats. No seria coherent haver plantejat un projecte participatiu en la línia de definir estratègies de futur si l'equip de govern acceptés la creació d'un Consell de la Infància sense que aquesta proposta hagués sorgit de les necessitats detectades pels propis ciutadans en relació a aquesta definició d'estratègies educatives de futur. Així mateix, va dir que tampoc seria coherent implicar als infants en un consell, definint-ne els adults el seu funcionament, si aquests infants no opinessin ni participessin d'aquesta necessitat i ni en la seva definició ni proposta de funcionament. Tanmateix, la Sra. Anna Becerra va dir que també era sorprenent el caràcter formalista i reglamentista que EUiA volia donar a un òrgan d'aquesta naturalesa. Tal i com Franceso Tonucci deia en el seu llibre "La Ciutat dels Infants":

1. *"Ningú pot representar als infants sense preocupar-se de consultar-los, implicar-los i escoltar-los i fer-los partícips de les decisions"*
2. *"La primera i més important acció que cal emprendre és la de donar als infants el paper protagonista, donar-los la paraula, permetre'ls expressar opinions ; i els adults posar-nos en actitud d'escoltar-los, de desitjar entendre'ls i amb la voluntat de tenir en compte allò que diuen"*

En aquesta línia, va dir la Sra. Anna Becerra, era el treball i voluntat de l'equip de govern, és a dir, donar la paraula als infants i els adults i prendre nota de les seves aportacions. Per això, no creien adequat plantejar un reglament per un consell que no existia, sense haver consensuat aquest reglament amb els protagonistes, els infants, de la mateixa manera que tampoc entenen la seva permanent i no fonamentada crítica al govern municipal, reclamant consens, consens i consens, quan el cert que EUiA havia presentat una proposta totalment tancada. En definitiva, la Sra. Anna Becerra va dir que l'equip de govern votaria en contra d'aquesta proposta degut al seu inoportunitisme en les formes, tot i que estava d'acord amb les bases conceptuals en la qual estava basada. D'altra banda, respecte de l'adhesió al projecte de ciutats amigues de la infància, la Sra. Becerra va dir que ja hi havia hagut un intercanvi d'informació i s'estava treballant en aquesta línia, tal i com es va treballar en el moment en que Gavà va esdevenir membre de l'organització de Ciutats Educadores; afegint que en aquest cas s'estava treballant d'acord amb les bases que sustentaven els principis que aquesta organització definia per a les ciutats que s'hi trobaven adherides.

De nou va fer ús de la paraula la Sra. Emma Blanco, la qual va dir que l'havia deixat una mica sorpresa el to i les paraules de la Sra. Anna Becerra, potser perquè no s'havia llegit el ROM, atès que per poder presentar una proposta de resolució que comportava una modificació del Reglament marc regulador dels consells de participació sectorial, calia presentar al mateix temps el text de la modificació, ja que sinó ens trobaríem simplement davant d'un prec. Per altra banda, i en relació a l'afirmació de la Sra. Becerra segons la qual l'oportunitat de la presentació a debat d'una proposta d'aquestes característiques atemptava a la pròpia base dels eixos conceptuals, la Sra. Blanco va dir que probablement no s'havia llegit amb massa detall la proposta de resolució presentada per EUiA, atès que en el projecte de reglament hi havia un annex amb un precepte específic que deia que haurien de ser les persones que hi participaven, els nens i les nenes, qui l'haurien d'elaborar, negant al mateix temps que la presentació de la proposta podés ser considerada com una qüestió de pur oportunitisme, atès que el seu grup pensava que era una bona manera de que els infants de la nostra ciutat poguessin tenir un lloc d'intercanvi d'idees i d'opinions, al mateix temps que es creava un vincle i una xarxa amb altres escoles de Gavà. En qualsevol cas però, la Sra. Blanco va dir que el que sí de veritat li semblava un atemptat era el fet de que l'equip de govern utilitzés diferents criteris segons el projecte del qual es parlés, ja que abans, per exemple, en el tema del Pla de Ponent, es podia veure que hi havien un prec presentats per associacions de Gavà demanant una consulta ciutadana, però en aquest cas, com que ho demanava la ciutadania, l'equip de govern deia que no, mentre que ara,

si un grup municipal d'aquest consistori demanava la creació d'un nou consell de participació, aleshores es deia que era un atemptat a no se sabia ben bé que, quan el cert era que només es tractava de l'exercici d'un dret que la llei concedia als grups municipals, i a la vegada, que mai es podria considerar un atemptat el fet d'enriquir el debat mitjançant la creació d'un nou consell de participació.

Finalment la Sra. Anna Becerra va dir que com prou bé sabia la Sra. Blanco, el ROM l'havia negociat personalment durant diverses sessions, i per tant, no es podia posar en dubte el fet de si el coneixia o no. Dit això, la Sra. Becerra va dir que en cap cas havia questionat la composició del consell, sinó que molt més senzillament, la presentació de la proposta podia interferir en el moment històric en el qual ens trobàvem, atès que el dissabte passat s'havia endegat per primera vegada una jornada d'inici d'un procés de projecte educatiu de ciutat, i que, entre d'altres, podia tenir com a conclusió la creació o no d'un consell d'infants, sense perjudici de que com havia dit abans, hi havia coincidència respecte de les bases conceptuals que sustentaven la proposta de resolució presentada per EUiA.

PART DEDICADA AL CONTROL I FISCALITZACIÓ DELS ÒRGANS DE GOVERN

PRECS I PREGUNTES

En el torn de Precs i Preguntes, com que no hi havia cap una pregunta formulada durant la passada sessió ordinària que encara restés per contestar, es va procedir directament a contestar els precés o preguntes que, prèviament i per escrit presentat més de vint i quatre hores d'antelació, havien estat formulades pel diferents regidors o grups amb municipals. Tot seguit es reflecteix a l'acta el contingut de les interpel·lacions formulades i de les corresponents respostes.

El primer Grup Municipal a qui el Sr. Alcalde va donar la paraula per començar a formular els precés o preguntes prèviament anunciats per escrit, va ser el Grup Popular.

Efectivament, el regidor d'aquest grup, Sr. José Antonio Sáez, qui digué que, davant les queixes – va dir - rebudes per alguns usuaris de l'aparcament de cotxes subterrànics de la Plaça Balmes, a la modalitat de rotació, degut a la absència d'aquest servei el dissabte tarda i els diumenges, i davant també les queixes rebudes pels propietaris de les darreres places de pàrking venudes el passat mes de desembre – assignades en primera instància a persones amb mobilitat reduïda – por ser-hi encara retolades com per a minusvàlids, el Partit Popular formulava el següent prec a l'Equip de Govern: que amplii el servei de rotació de l'aparcament de cotxes de la Plaça Balmes a tots els dies de la setmana. Així mateix, procedir, l'abans possible, a suprimir la retolació per a minusvàlids existents a les darreres places de pàrking venudes.

Per part de l'Equip de Govern va contestar el Sr. Vicente Navarro dient que s'estudiarà la possibilitat d'ampliar el servei de rotació de les aproximadament 40 places d'aparcament de la Plaça Balmes el dissabte per la tarda. S'ha de tenir en compte – va afegir - que per realitzar la rotació en aquest aparcament, s'ha de complir un mínim d'equilibri entre el servei que es presta i els costos associats. En quan a les places venudes que resten pintades com a places per a minusvàlids, s'han donat – va afegir - les instruccions necessàries a l'empresa municipal gestora del pàrking perquè sigui eliminat el més aviat possible.

També el mateix Sr. Sáez, davant – va dir - les queixes rebudes de veïns de la nostra ciutat, relatives a la ubicació d'alguns contenidors d'escombreries distribuïts pel nostre municipi, que es troben damunt de passos de vianants, propers a ells o en punts que poden suposar un risc per a les persones, el Partit Popular formula a l'equip de govern el següent prec: en primer lloc,

procedeixi a desplaçar el contenidor situat al costat del pas de vianants dels carrers Centre y Colomeres, per impedir que els conductors d'automòbils puguin advertir a temps si una persona creua el mateix. I en segon lloc, elaborar un estudi sobre la distribució i situació dels diversos contenidors instal·lats al nostre municipi, a fi de detectar possibles riscos per als vianants per la falta de visibilitat.

Va respondre la Sra. Brugués Jardí dient que el contenidor del carrer del Centre – Les Colomeres es canviaria d'ubicació en breu, tal com estava ja previst. I va afegir que en aquests moments, i a causa de la implantació del sistema de recollida de la Fracció Orgànica, s'estava revisant la xarxa de contenidors. Aquesta revisió – digué - es fa tenint en compte els criteris de mobilitat i seguretat en la via pública.

El següent en intervenir per part del PPC va ser el Sr. Engli, qui va dir que aquest Grup Municipal havia pogut saber de fons ben informades que s'iniciava als ABS o ambulatoris de Gavà una campanya d'entrega de xeringues per a drogodependents. A la vista d'això va preguntar: Té l'Equip de Govern constància d'aquests extrems? Donat que és una campanya no generalitzada a tots els pobles de Catalunya, si no a aquells que tenen un especial problema per volum de drogodependència (no es produirà, per exemple, a Viladecans, Castelldefels o Begues): sap l'Equip de Govern de qui ha sortit la idea de fer aquesta campanya, que, segons les nostres fons, sempre ha de venir de la mateixa localitat i s'implementa una vegada s'han fet els estudis pertinents? Tot això demostra que existeix un problema realment greu de drogaaddicció que el Partit Popular sempre ha denunciat i que l'Equip de Govern ha defugit de responsabilitats reduint el problema (recordem la intervenció en el Ple del president de l'Associació de veïns de Can n'Espinós). Continuen dient el mateix que en aquell moment? Per cert, què en saben dels estudis que s'hagin pogut fer anteriors a implementar aquesta mesura?

Va respondre el Sr. Víctor Carnero, qui digué que el Departament de Salut els havia informat de l'existència d'un programa específic a nivell territorial d'intercanvi de xeringues que consisteix en la distribució gratuïta als centres de salut d'uns kits que contenen una xeringa amb la seva corresponent funda, aigua destil·lada, cotó humit amb antisèptic i un preservatiu, i l'usuari ha de retornar al centre que ho distribueix la xeringa usada. Així mateix, el programa contempla, a banda de l'intercanvi de xeringues, actuacions d'informació i formació del personal sanitari, així com el tractament més específic d'aquest tipus de malalts amb actuacions preventives i de seguiment d'altres patologies associades, ja que la finalitat és aconseguir que l'usuari de droga no afegixi al seu problema de toxicomania altres patologies orgàniques que deteriorenc encara més la seva salut. Finalment, el professional sanitari, a més d'aconsellar sobre la prevenció i higiene, dóna suport i orientació en cas que l'addicte es plantegi alguna opció terapèutica. L'Equip de Govern – digué també el Sr. Carnero - ha mantingut contactes tant amb l'associació de veïns de Can Serra Balet i la Federació d'Associacions de Veïns com amb el Departament de Salut. D'acord amb la informació facilitada per la coordinadora de l'ABS-2, aquest centre ha mantingut reunions informatives amb l'associació de veïns de Can Serra Balet sobre aquest tema. De moment, aquest ambulatori no ha pres la decisió d'adherir-se a l'esmentat programa.

Finalment, també el Sr. Engli, davant – digué - els casos de robatoris que s'han produït a les darreres setmanes al barri de La Sentiu, que han provocat la inseguretat i neguit tant dels veïns afectats com de la resta degut a que es senten indefensos; atinent – va afegir - que en els darrers temps es venen produint situacions semblants arreu de la nostra ciutat i que no és la primera vegada que el barri de La Sentiu ha sofert incidents; i davant la proliferació de robatoris perpetuats per bandes violentes que intimiden i extorsionen la població i davant la problemàtica existent a molts municipis de Catalunya que obliga als veïns a realitzar patrulles urbanes degut a la falta de medis per combatre la delinqüència, preguntava: Té constància l'Equip de Govern d'aquests fets?. Quines mesures de xoc pretén adoptar l'Equip de Govern per tal de donar més seguretat als veïns de Gavà davant aquest nou fenomen de delinqüència?

Va contestar el Sr. José Obispo dient que l'equip de Govern si tenia constància d'aquest fet, afegint que les mesures ja havien estat adoptades, i que hi ha establerta una taula setmanal de coordinació entre la policia nacional i la policia local per donar resposta a aquests fets i d'altres.

Acabat el torn corresponent al PPC, es va iniciar el torn d' EUiA.

I així el Sr. Grau, en un primera intervenció, va dir que entenien la Fira dels Espàrrecs com una activitat per promoure la ciutat de Gavà fora del seu àmbit municipal, però pensant també, que era o és una celebració la vinculació de la qual amb el poble de Gavà havia de ser més estreta. Per això formulava el següent prec: Que es convoqui un concurs popular per l'elaboració del cartell de la Fira dels Espàrrecs d'aquesta edició de l'any 2006.

Va respondre el Sr. Maniega dient que veient l'afluència de visitants, l'entusiasme que desperta la qualitat i la imaginació de les paneres i que en general la Fira, sigui el gran aparador del Gavà actual, es fa difícil compartir la idea que la vinculació de la Fira amb el poble de Gavà no és estreta. La Fira – també va dir - ha de conservar les seves senyes d'identitat, que la fan singular i atractiva per als nostres conciutadans i ha d'evolucionar amb els temps. Per això volem dinamitzar, encara més, el seu caràcter de gran festa cívica dirigida a les famílies. En aquest sentit volem consolidar un enfocament comunitari de la nostra gran Fira, en el qual es podria estudiar la viabilitat d'activitats relacionades amb la promoció d'artistes locals per a futures edicions. A data d'avui – va dir finalment - ja s'està treballant en el tema del cartell de la Fira, amb el que fa inviable atendre la seva proposta aquest any. Però estem d'acord, en el fons de la proposta, és a dir d'estudiar fórmules per a vincular l'art local i la Fira d'Espàrrecs.

La Sra. Emma Blanco, passant a una altra qüestió, va recordar que els anys 1996-97 es va desenvolupar el primer (i fins ara únic) Pla Integral de la Joventut de Gavà. Durant aquest temps – va dir - s'han implementat algunes de les propostes d'accions contingudes en aquell Pla, altres a mitges i altres no s'han arribat a implementar mai. Atès que les necessitats de la joventut són canviants, que la societat competitiva actual no posa les coses gens fàcils a aquest col·lectiu i que persisteixen índexs de precarietat laboral, de dificultats d'accés al mercat laboral, de pobresa relativa i extrema, etc. es fa totalment necessari actualitzar les polítiques sectorials específiques per als i les joves. Per això demanava que es planifiqui i desenvolupi un nou Pla Integral de la Joventut durant el present 2007

Sobre aquest prec la Sra. Anna Becerra va comentar que ja estava planificada l'elaboració d'un nou Pla de Joventut. Ja s'està realitzant – va dir - una anàlisi quantitativa, que precedeix a l'anàlisi qualitativa i debats posteriors, que esdevindrà la base per a la discussió, elaboració i participació col·lectiva de l'esmentat Pla de Joventut.

També per part d'EUiA, per bé que en aquesta ocasió el seu portaveu Sr. Jaume Grau, es va plantejar la pregunta següent: Pensa l'Equip de Govern atendre la sol·licitud presentada per aquest Grup Municipal d'EUiA, en data 14 de gener de 2006, referent a les instal·lacions d'il·luminació exterior del centre esportiu "ACCURA" de Gavà – Mar?. En cas afirmatiu, en quin termini aproximat?. En cas negatiu, per quina raó?

En contestació a aquest prec, i per part de l'Equip de Govern, el Sr. Vicente Navarro va dir que s'havia demanat als tècnics municipals la verificació en quan al compliment de la Llei 6/2001 de 31 de maig, d'ordenació ambiental en l'enllumenat per a la protecció del medi nocturn, sobre la il·luminació exterior del centre esportiu "ACCURA", i s'havia informat el següent: - Les lluminàries instal·lades a l'aparcament i zones exteriors de l'activitat del centre esportiu Accura són de la marca PAL-200 de ILUCA (Iluminación Catalana, S.A), formades per un conjunt de columna i lluminària amb làmpades fluorescents de 4 x 36 w. El difusor disposa de 32 lames reflectores d'alumini i tapa superior d'acer inoxidable. - Les característiques de la lluminària i

del reflector fan que el flux lluminós a l'hemisferi superior FHS es trobi per sota del 25 % de flux de la lluminària, concentrant-se la major part del flux en un angle de entre 50 ° i 90 ° respecte a la columna. - Per tant, es pot dir que les lluminàries instal·lades a l'exterior de l'activitat del centre esportiu Àccura donen compliment al disposat per la Llei 6/2001, d'ordenació ambiental de l'enllumenat per a la protecció del medi nocturn, en quan al tipus de llum i flux d'hemisferi superior, enlluernament i intrusió lumínica, segons l'assenyalat al respecte pels articles 6 i 9 de l'esmentada Llei.

Finalment, la Sra. Blanco, també en nom d'EUiA va preguntar: De quantes línies telefòniques disposa cadascun dels CEIPS públics de Gavà?. Quants ordinadors amb accés a internet?. Es considera des de l'Equip de Govern aquest número suficient?. En cas negatiu, què es pensa fer per tal d'incrementar l'accés a aquestes tecnologies als centres escolars de Gavà?

Sobre aquesta pregunta el Sr. Maniega va dir que segons dades facilitades per aquests centres educatius, els CEIPS de Gavà disposaven de 10 línies telefòniques distribuïdes de la forma següent: una línia en els CEIPS Jacme March, Joan Salamero i l'Eramprunyà. Tres línies el CEIP Salvador Lluç i quatre el CEIP Marcel·lí Moragues. En total, va dir el Sr. Maniega, els CEIPS de Gavà disposen de 152 ordinadors, dels quals 104 estan connectats a Internet, distribuïts de la següent manera: CEIP Jacme March, 50 ordinadors, tots connectats a Internet. CEIP Joan Salamero, 21 ordinadors, dels quals 10 estan connectats a Internet. CEIP l'Eramprunyà, 16 ordinadors, tots connectats a Internet. CEIP Marcel·lí Moragues, 35 ordinadors, dels 15 estan connectats a Internet. CEIP Salvador Lluç, 30 ordinadors, dels quals 13 estan connectats a Internet. El govern municipal – digué també - no creu que aquest nombre sigui suficient. Ens consta que aquest és un tema prioritari per a la Generalitat de Catalunya, l'administració competent, i que l'objectiu és passar de la concepció de el "aula d'ordinadors" a el de "ordinadors en les aules".

Acabat el torn corresponent al Grup d'EUiA, es va iniciar el de CiU, sent en tots els casos el Sr. Xavier Alavedra qui va prendre la paraula per a formular oralment els prec o preguntes formulats prèviament per escrit amb, si més no, vint i quatre hores d'antelació al començament de la sessió.

En primer lloc el Sr. Alavedra va exposar que l'entrada en vigor el dia 1 de gener d'enguany de la llei anti-tabac, havia comportat un canvi en l'hàbit de consum d'aquest producte. Els fumadors i fumadores – digué - es veuen obligats a sortir al carrer i com a conseqüència apaguen les cigarretes a les voreres i vies de la ciutat, embrutant els nostres carrers. Per això pregava l'equip de govern que davant d'aquesta realitat, habiliti cendrers als carrers de la ciutat col·locant un complement a les mateixes papereres o altres mecanismes que es creguin oportuns.

En resposta a aquest prec el Sr. Obispo digué que l'Equip de Govern estudiaria el Prec que feia el grup de CiU en quant la possibilitat de col·locar aquests cendrers en alguns indrets de la ciutat.

Seguint amb els prec o preguntes del grup de CiU, el Sr. Alavedra, ateses – digué - les queixes dels veïns i veïnes de la plaça Jaume Balmes, núm. 2, que reclamen des de fa temps la construcció d'una petita rampa així com la col·locació d'una barana en els dos esglaons que existeixen; i atesa – també va dir - la dificultat que tenen alguns veïns i veïnes amb mobilitat reduïda per baixar les escales existents, pregava l'equip de govern estudiï la possibilitat d'habilitar a la zona esmentada una rampa i una barana, a fi efecte d'eliminar aquesta barrera arquitectònica existent.

El Sr. Obispo va respondre que calia informar que aquesta barana i rampa que demanaven estava situada en un espai de titularitat privada. Tanmateix, es posarien en contacte amb la propietat perquè resolgués el problema.

En els darrers dies, digué el Sr. Alavedra en una altra intervenció, hem vist com s'han tret un gran número d'arbres de la Rambla. Era per aquest motiu que CiU preguntava: Aquests arbres que s'han tret estaven malalts i seran substituïts per arbres d'altres espècies, o bé molestaven per les obres que s'estan realitzant i quan aquestes finalitzin tornaran a ser trasplantats a la Rambla?

Va respondre el Sr. Maniega dient que el motiu pel qual s'havien tret els arbres era perquè estaven malalts, afegint que la reposició dels mateixos es faria amb arbres de la mateixa espècie.

En un altra intervenció, el Sr. Alavedra digué que el dia 15 de novembre de 2005 va entrar en funcionament un radar mòbil que permet a la policia local controlar la velocitat dels vehicles en diferents carrers i avingudes de la ciutat. L'objectiu és protegir a la ciutadania dels conductors incívics que posen en perill als vianants i a la resta d'automobilistes. Per aquest motiu preguntava: Quants controls de velocitat s'han realitzat fins a data d'avui?: Quants d'ells han sobrepassat els límits establerts de velocitat i quines han estat les velocitats més altes registrades?: En quin punt de la ciutat s'han registrat més excessos de velocitat?

Va respondre el Sr. José Obispo dient que, fins a data d'avui, s'havien realitzat 62 controls de velocitat, havent-se detectat 186 conductors que havien sobrepassat els límits establerts de velocitat. La velocitat més alta registrada pel radar havia estat de 112 Km/h, quant la velocitat màxima permesa es de 60 Km/h. La via pública amb més excessos de velocitat havia estat l'Avinguda del Mar.

Finalment el Sr. Alavedra va dir que una notícia publicada en un diari de tirada nacional informava, el passat mes de desembre, que el Departament de Serveis Socials de l'Ajuntament de Gavà, havia posat en marxa recentment un servei de mediació familiar, dirigit a persones que necessiten d'ajuda per a resoldre conflictes en el seu entorn familiar. El servei que compta amb la col·laboració de la Diputació i la Generalitat, permet que les persones puguin parlar dels seus conflictes com a pas previ per a la seva solució. Per això CiU preguntava: Des de quan funciona aquest servei?: Com s'ha donat a conèixer aquest servei als ciutadans i ciutadanes de Gavà?: Quantes persones han sol·licitat aquest servei?

Va respondre la Sra. Càrmén León dient que durant el mes de desembre l'Ajuntament de Gavà i la Diputació de Barcelona havien acordat incloure aquest servei en el catàleg de serveis que la Diputació de Barcelona ofereix a l'Ajuntament de Gavà, afegint que aquest servei es va publicitar a través del Brugués Digital a partir del dia 13 de desembre de 2005, i es va donar publicitat tant per ràdio com a través de televisió local, i en el proper número del Brugués apareixerà com a notícia. En quant a quantes persones havien sol·licitat aquest servei, va respondre la Sra. León que en aquests moments no s'havia atès cap sol·licitud.

Finalment, i en quant els precs o preguntes formulats prèviament per escrit amb, si més no, vint i quatre hores d'antelació al començament de la sessió, li va correspondre fer ús de la paraula al Sr. Marcel·lí Reyes, integrant del Grup municipal de ERC.

En un primer, el regidor d'ERC digué que el passat 1 de març de 2005, ara fa nou mesos, el Grup Municipal d'ERC es va adreçar al govern municipal, d'acord amb el previst als articles 164.2.c, 164.3 i 164.5 del decret legislatiu 2/2003, del text refós de la Llei Municipal i de règim local de Catalunya, per demanar una còpia de l'estudi denominat "Estudi del Teixit Associatiu de Gavà". La petició es va reiterar el passat 28 de juny de 2005.

Aquest estudi va ser pagat – va dir el Sr. Reyes - mitjançant factura número 1784-C de 31/12/04, aprovada per la Junta del Patronat Municipal de Serveis Comunitaris de l'Ajuntament, per un preu de 6.264 €, a l'empresa "Produccions i serveis avançats d'interès". La factura va ser pagada per l'Ajuntament de Gavà en data 23 de març de 2005. La legislació esmentada, i el mateix

Reglament Orgànic Municipal, al seu article 105, estableixen – va dir també el regidor d'ERC- un termini màxim de 30 dies per a que el govern municipal faciliti còpia de la informació demanada. Tot i així, deu mesos després de la primera petició, i set mesos després de la segona, el govern municipal encara no ha lliurat al Grup Municipal d'ERC la còpia demanada d'aquest estudi. Per tant preguntava: L'esmentat "Estudi del Teixit Associatiu de Gavà", que ja ha estat pagat, existeix o no?; Si l'estudi existeix, per quin motiu s'ha vulnerat el Decret Legislatiu 2/2003 i el Reglament Orgànic Municipal i no s'ha lliurat la còpia demanada en el termini previst?; Si l'estudi no existeix, per què es va pagar? En aquest cas, qui són els responsables polítics i tècnics d'aquest malbaratament de cabals públics?

Va respondre la Sra. Anna Becerra dient que l'esmentat estudi existeix, malgrat que no està tancat. La metodologia emprada en l'elaboració de l'esmentat estudi preveia la devolució de la informació a les entitats participants per tal de procedir a fer-ne el contrast i validació, a fi i efecte de tancar l'estudi amb unes conclusions que responguessin no només a l'observació externa de les entitats sinó al contrast d'aquestes d'allò que és la realitat associativa de la ciutat.

En una segona intervenció el Sr. Reyes va exposar que havien observat que la totalitat de la documentació relativa al conveni que l'Ajuntament de Gavà havia signat amb les immobiliàries Vèrtex, Mas Vilanova, i altres propietaris dels terrenys del Pla de Ponent, per desenvolupar-hi la urbanització de la zona no estava redactat en català. En ocasions anteriors, i per escrit, el govern municipal – digué el regidor d'ERC - s'ha compromès, especialment el Departament d'Urbanisme, a actuar d'acord amb la Llei 1/1998 de política lingüística de la Generalitat de Catalunya, que indica que tota la documentació municipal s'ha de redactar en català. És evident doncs que aquesta documentació presenta un greu defecte de forma i evidencia un menyspreu evident per a la llengua pròpia de la nostra nació. Per això formulava la següent Pregunta: Per quin motiu s'ha vulnerat la Llei 1/98 en el conveni amb la immobiliària Vèrtex i altres propietaris del Pla de Ponent per desenvolupar-hi la urbanització de la zona?; De quina manera preveu el govern municipal complir la Llei 1/98 i, atès que el conveni ha de ser protocol·litzat davant notari, de quina manera té previst que el text del conveni a signar davant notari estigui escrit en català?

Va respondre el Sr. Navarro dient que des de la Regidoria d'Urbanisme i Habitatge es van donar - i es mantenen - les instruccions en el sentit de redactar tota la documentació que es generi a l'Àrea d'acord amb la Llei 1/98 de política lingüística. En el cas concret dels convenis de Pla de Ponent, els 38 convenis del sector (tots ells idèntics excepte les addendes), s'han redactat en castellà d'acord amb la petició de dos propietaris del sector de Pla de Ponent (Construcciones Reyal, S.A. i FORCUSA PONENT, S.L., (persones jurídiques amb seu social a Madrid), realitzada al inici del procés de negociació del conveni i plasmada per escrit posteriorment, petició, per altra banda, a la que no han fet cap objecció la resta de signants del conveni. Així mateix, cal assenyalar que la gran complexitat jurídica del conveni desaconsellava tenir dos versions del mateix (una en castellà i un altre en català), i això, amb la finalitat d'evitar qualsevol problemàtica en la interpretació del text. El conveni del sector Pla de Ponent no es necessari protocol·litzar-lo davant Notari, ni per a que el mateix sigui vigent, ni pel seu accés al registre de la Propietat.

En un tercer, va recordar - com a antecedents - que el 30 de setembre de 2004 havia entrat en servei la tercera pista de l'aeroport del Prat, fet que – deia el Sr. Reyes - va provocar un canvi en les configuracions d'operativa i va generar insuportables molèsties als veïns de Gavà Mar. El 27 d'octubre de 2005 – continuava exposant el regidor d'ERC - va entrar en vigor la nova trajectòria de control d'àrea terminal (TMA) proposat per AENA a la Comissió de Seguiment Ambiental de l'ampliació de l'Aeroport de Barcelona (CSAAB), i que va ser votada favorablement pel govern municipal. La realitat és que, lluny de millorar la situació sobre el barri, els dos sonòmetres d'AENA situats a Gavà Mar donen valors encara més alts que amb l'anterior operativa, que freguen, gran part dels dies, el $Leq_{(avió)}$ de 65 dB que marca la legislació com màxim admès. A més, el soroll s'estén a la resta de Gavà. Anteriorment a l'entrada en servei

de la tercera pista, l'A. V. de Gavà Mar havia presentat al govern municipal la seva proposta de gestió de pistes. Proposta que amb el temps, i gràcies a la proposició d'ERC aprovada finalment per unanimitat al Congrés el passat 9 de febrer de 2005, s'ha acabat convertint en la base de la proposta global que es va votar per unanimitat a la reunió de la CSAAB celebrada el 29 de novembre de 2005 i amb la que s'ha demostrat que, sense disminuir la capacitat operativa de l'aeroport del Prat, és una alternativa mediambientalment molt millor que la configuració actualment vigent, proposada per AENA i acceptada inicialment pel govern municipal. Actualment – deia també - s'estan fent les obres necessàries per aplicar aquesta proposta global, que es preveu que funcioni a la tardor de 2006. Obres que ja estarien fetes fa temps si l'Ajuntament de Gavà hagués cregut des del principi en l'opció proposada per l'A. V. de Gavà Mar. Ara per ara, es podria pensar que el problema ja està solucionat i que la contaminació acústica i el perill a Gavà aviat deixaran de ser un problema. Però això no és així perquè l'aeroport està construint una nova terminal entre les dues pistes paral·leles amb la que podrà fer un gran salt quantitatiu en nombre de passatgers i d'operacions, i que motivarà un nou canvi en el TMA, deixant sense vigència el provisional acordat el passat 29 de novembre. En relació amb això, el president d'AENA, sr. Manuel Azuaga, va comparèixer a la comissió de pressupostos del Senat el 24 de novembre de 2005 i va afirmar que la nova terminal començarà a operar el primer trimestre de 2008. És a dir, que des de la futura posada en marxa de la proposta de noves rutes d'enlairament i aterratge que té el seu origen en l'A. V. de Gavà Mar fins a la posada en marxa de la nova terminal, hi haurà només un any i mig de tranquil·litat a Gavà. Davant d'aquests fets, i de la lògica inquietud dels veïns d'aquest barri de Gavà, el Grup Municipal d'ERC – deia finalment el Sr. Reyes - formula al govern local la següent pregunta: És cert que CSAAB ja ha aprovat que, quan entri la nova terminal en funcionament, s'obrirà un nou escenari en el que l'aeroport del Prat passarà a operar amb pistes independents (les dues pistes paral·leles per fer enlairaments i aterratges), enlloc de pistes segregades (una per enlairaments i l'altre per aterratges) com en la proposta dels veïns, aprovada el passat 29 de novembre de 2005? Li consta al govern municipal que aquesta operativa de pistes independents significa que el primer trimestre de 2008 ens tornarem a trobar amb una situació insuportable com l'actual, i que la tan divulgada "solució als problemes dels sorolls" haurà estat efectiva només durant un any i mig? Li consta al govern municipal que per fer que l'acord del 29 de novembre esdevingui definitiu, i que l'aeroport no funcioni mai amb pistes independents, cal guanyar una nova votació a la CSAAB? Quines gestions, detalladament, s'han realitzat (i quins acords han aconseguit) perquè a partir de la entrada en funcionament de la nova terminal, prevista per al primer trimestre de 2008, l'aeroport funcioni sempre amb pistes segregades i mai independents? Atès que recentment, el govern municipal ha estat capaç d'arribar a un acord amb diversos municipis del Baix Llobregat per gestionar conjuntament un canal de televisió de TDT, i donat que la configuració de pistes segregades és la millor opció per a tots els municipis afectats del Baix Llobregat (El Prat, Sant Boi, Viladecans, Gavà i Castelldefels) i una qüestió prioritària ja que afecta directament la salut i habitabilitat d'un barri, ha arribat el govern municipal a algun acord amb aquests ajuntaments per demanar de forma conjunta a la Generalitat i al Ministeri de Foment el funcionament de l'aeroport de forma definitiva i per sempre amb pistes segregades i mai amb operativa independent? Si aquest acord no s'ha produït, quines gestions s'han fet o es pensen fer amb els ajuntaments esmentats per assolir-lo?

El Sr. Maniega, en nom de l'Equip de Govern, va respondre que, com ERC ja sabia, l'Ajuntament de Gavà creu que una gestió aeroportuària basada en pistes independents seria perjudicial per als nostres conciutadans. Per això, va dir el Sr. Maniega, ens hem manifestat i ens vam manifestar clarament en contra. Així es va fer constar per la representació de l'Ajuntament de Gavà en l'última reunió de la Comissió de Seguiment Ambiental de les Obres d'Ampliació de l'Aeroport. Vam exposar, a més, la nostra aposta perquè les configuracions funcionin sempre en pistes segregades i mai independents i que seria bo no esperar-se a l'any 2008 per a prendre una decisió en aquest sentit. Volem ressaltar, així mateix, que en aquest tema hi ha plena coincidència amb els altres ajuntaments representats en aquesta Comissió i que per tant, aquesta reivindicació és comuna entre les ciutats afectades.

Tot seguit es va passar a un altre prec o pregunta d'ERC. I així el Sr. Marcel·lí Reyes, es va referir a que el dia 20 de desembre, a l'Illa de Vianants del Centre, va tenir lloc un accident causat quan una vianant va ensopegar amb una rajola mal col·locada, a la Plaça Major, a prop del quiosc de la ONCE. L'ambulància que la va assistir va trigar prop de mitja hora en arribar, segons ens han comentat diversos testimonis presencials. Per això preguntava: Té constància el govern local d'aquest accident?; Té constància el govern local del retard de l'ambulància?; S'ha presentat alguna queixa davant del Departament de Sanitat, o l'organisme competent?; Quines mesures es pensen adoptar per fixar millor les llosetes del terra de l'Illa de Vianants, i impedir més accidents com el descrit?; Quines mesures es pensen adoptar per garantir que les ambulàncies arribin als llocs dels accidents amb més rapidesa?;

Va contestar el Sr. Víctor Carnero dient que l'equip de Govern tenia constància d'aquest incident a través de la policia municipal, però – va afegir – no hi ha constància del retard de l'ambulància, no s'ha presentat cap queixa al Servei de Sanitat referent a aquesta situació concreta, i no s'ha registrat cap denúncia referent a aquest tema. D'acord amb la informació feta pública pel Departament de Salut, va dir també el Sr. Carnero, la Generalitat de Catalunya està a punt d'aprovar un pla que té per objectiu limitar a deu minuts el temps d'arribada de les ambulàncies. Aquest pla preveu controlar el servei de transport urgent des del Departament de Salut, amb l'objecte de que quan un usuari truqui al 061 la gestió de derivar l'ambulància al punt sol·licitat la portarà l'administració pública, no serà una decisió de l'empresa privada. Segons declaracions de la Coordinadora d'Emergències de la Generalitat, mitjançant el sistema GPS que porten instal·lat les ambulàncies coneixeran la seva situació, i davant una sol·licitud s'enviarà ràpidament l'ambulància que es trobi més a prop del lloc que la necessiti. Així mateix, el nou pla preveu augmentar el nombre de bases a la comarca, de forma que en el cas concret de Gavà hi haurà una base d'ambulàncies de primera atenció mèdica. Finalment, també es preveu l'augment del nombre de bases d'ambulàncies amb equips mèdics, destinades a resoldre situacions de risc vital, establint una de les noves bases a Sant Boi.

Finalment el Sr. Reyes va exposar que, a inicis de gener, al barri de les Panes, es van repartir uns fulls entre el veïnat amb el següent text: *"ASOCIACIÓN DE VECINOS DE LAS PANAS Y VECINOS EN GENERAL. SE ESTÁ NEGOCIANDO, EN EL AMBULATORIO, PARA QUE SEA UN CENTRO DE INTERCAMBIO DE JERINGAS A LOS DROGADICTOS."*. Per això preguntava: Té constància el govern local d'aquest fet?; Té constància el govern local de si l'autoria d'aquests fulls?; Té constància el govern local de l'existència de contactes, o de l'expressió d'interès, o de l'existència d'algun pla, per tal que l'ambulatori Dr. Fabrès esdevingui un centre d'intercanvi de xeringues per als drogoaddictes?; S'ha posat en contacte el govern local amb l'Associació i amb el Departament de Sanitat per aclarir la situació?

Sobre el tema objecte de la pregunta, el Sr. Víctor Carnero es va dirigir al Sr. Reyes per tal de demanar-li si es donava per contestada la pregunta a la vista del que abans, amb motiu d'una altra de CiU en el mateix sentit, ja havia contestat. El Sr. Reyes va assentir, amb la qual cosa la pregunta d'ERC es va donar també per contestada.

Acabat el torn de prec i preguntes dels regidors, el Sr. Alcalde va passar a l'espai de temps dedicat – conforme al que estableix l'art. 126 de l'esmentat ROM – a la participació de les entitats ciutadanes i veïnals de la població, mitjançant la formulació, per escrit de prec i preguntes al govern municipal, en la forma prevista en aquest precepte.

En aquest sentit va donar lectura al Prec presentat en el Registre de l'Ajuntament, el dia 11.1.06, amb nº 370, pel Sr. Manel Gómez Reyes, en representació de la Federació d'associacions de veïns de Gavà, en el qual es deia:

Des d'aquesta FAV de Gavà i davant la pròxima construcció i assignació de 126 habitatges subvencionades, en Riera Sant Llorenç: 102 habitatges de protecció oficial i preu concertat, que promourà l'empresa Municipal GTI + 24 habitatges de protecció oficial que promourà

INCASOL, veiem la necessitat de realitzar alguns comentaris: 1.- Donem suport clarament que es promoguin habitatges protegits en la nostra ciutat, i amb això s'intenti minimitzar un dels principals problemes, sinó el més important, que tenen avui dia els joves. 2.- Demanem, i des d'aquesta FAV intentarem exigir que així sigui, que la promoció d'INCASOL, igual que les promocions de GTI, siguin per a ciutadans de la nostra ciutat. 3.- Als candidats a habitatges protegits, demanar-los que siguin conscients, que aquests habitatges són única i exclusivament per a ciutadans que manquen d'habitatge i amb uns límits molt clars quant a l'ús d'aquest habitatge i possible intent d'especulació posterior amb la seva venda, segons defineix el Decret del Pla per al dret a l'habitatge 2004-2007(DOGC 255/2005) i que contempla aquestes limitacions, les quals des d'aquesta FAV intentarem es respectin amb el màxim rigor. Podeu consultar l'esmentat decret en la teva A. de Veïns o en aquesta FAV. 4.- Demanar, a l'Equip de Govern, que reclami la creació com més aviat millor del Registre de Sol·licitants d'habitatge a la Direcció General de l'Habitatge, i que col·labori en el compliment del Decret del Pla per al Dret a l'Habitatge.

En relació a aquest Prec, el regidor Sr. Maniega va dir que saludaven el suport de la Federació d'Associacions de Gavà a la necessitat de donar suport clarament, tal com diuen en el seu prec, la promoció d'habitatge protegit a Gavà. Perquè, efectivament, és – va dir el Sr. Maniega - un dels principals problemes dels nostres joves, de la gent de Gavà. I tenim el deure donar respostes serioses i rigoroses que garanteixin l'exercici d'aquest dret social. Per això – va dir també - anem a promoure habitatge assequible a Gavà, per a donar respostes als nostres conciutadans i les nostres conciutadanes. Per això el Pla D'Habitatge fixa com objectiu para els pròxims 6 anys el de promoure un nombre d'habitatges assequibles que coincideix pràcticament amb el nombre de ciutadans de Gavà que tindran necessitat d'aquests tipus d'habitatge durant aquesta etapa. Un Pla que coincideix amb els objectius del Pla per al dret a l'habitatge promogut per la Generalitat de Catalunya. Donar resposta a les necessitats d'habitatge de la gent de Gavà, aquest és l'objectiu. Per això els criteris d'adjudicació d'habitatge promogut per l'Ajuntament a través de GTI prioritzen les persones que resideixen a Gavà. Sàpiguen, també, que en els criteris d'adjudicació dels habitatges protegits del Sector de la Riera de Sant Llorenç i les Farreres II que promou el INCASOL, es prioritzarà a cooperativistes que resideixin a Gavà. En aquest sentit, la informació ha de ser fonamental. Per això crearem, així mateix, l'Oficina Local d'Habitatge que orientarà, informarà i acompanyarà a les famílies i a les persones que estiguin interessades o que necessitin accedir a un habitatge assequible, entre altres funcions. Dir també que mentre no quedi constituït el Registre de Sol·licitants d'habitatge, l'Ajuntament de Gavà a través de GTI es reserva el dret de tempteig i retracte sobre els habitatges protegits, amb l'objectiu que aquests habitatges segueixin sent assequibles i destinades preferentment per a ciutadans i ciutadanes de Gavà.

Tot seguit es va passar a un segon prec presentat per entitats, en concret al presentat en el Ajuntament el dia 16 de gener de 2006, nº 563 de Registre d'Entrada, signat pel Sr. Josep Cardona Cuesta en nom del Grup Ecologista Quercus, adjuntant el prec pròpiament dit signat pel Sr. Angel Losada Mayoral, en el qual es deia:

Atès que de forma no democràtica, és a dir sense participació ciutadana, en aquest ple es pensa aprovar la urbanització del sector anomenat Pla de Carat, conegut fins ara amb el nom de projecte de Pla de Ponent. Atès que la voluntat de la ciutadania conscient de Gavà i de la nostra comarca és la de preservar aquest espai natural, l'únic que queda entre les poblacions de Gavà i Castelldefels, i últim connector biològic entre el Parc natural de Garraf i el Delta del Llobregat. Atès que l'article 1 de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, obliga a protegir, conservar, gestionar i, si s'escau, restaurar i millorar la diversitat genètica, en el marc de la protecció del medi i de l'ordenació racional i equilibrada del territori. Atès que s'han recollit milers de signatures, que s'entraran a registre el dia 23 de gener, demanant moratòria d'aquest Pla de Ponent i que s'inclouï aquest espai natural dins del Pla de connectors biològics de Catalunya i també que es convoqui una consulta ciutadana, SOL·LICITO: Que es convoqui una consulta ciutadana perquè la ciutadania de Gavà expressi la seva voluntat responent a la

següent pregunta: "¿Està d'acord en què el sector del Pla de Ponent es declari no urbanitzable i es conservi com a parc natural per a l'ús de tota la ciutadania?"

Va contestar el Sr. Maniega dient, abans de respondre al Prec, que lamentava que la representació de l'entitat signant, que havia estat present durant el debat del Pla de Ponent, ja havia abandonat la Sala de Plens, tal vegada – digué - perquè tenia algunes altres inquietuds o ocupacions més importants, la qual cosa venia a demostrar el gran interès que tenia en participar en aquest torn de prec i preguntes de les entitats ciutadanes.

Dit això el Sr. Maniega va respondre directament el Prec dient que el Grup Ecologista Quercus manifestava i unia una sèrie d'afirmacions que – va dir - són del tot qüestionables. Ens parlen – va dir - de que en aquest Ple s'aprova una urbanització de forma no democràtica, sense participació ciutadana. Mirin, va prosseguir dient el Sr. Maniega, qualsevol persona amb sentit comú diria que les decisions d'aquest ple s'aproven de manera democràtica. Perquè, fins a la data, en la pràctica no hi ha sistema més democràtic que el representatiu. I el Ple, senyors de Quercus, com un parlament a altra escala, representa al conjunt de la ciutadania. També a vostès. Aquest govern, igual que molta gent assenyada d'aquesta ciutat, pensa a més que en general la democràcia representativa és millorable, que cal introduir mecanismes innovadors per a fomentar la participació ciutadana. Per aquest motiu treballem en noves figures com el Consell de Ciutat, o que projectes com el Pla de Nova Ciutadania o el Projecte Educatiu de Ciutat incorporin processos participatius. Estem en això, perquè creiem en la participació ciutadana. Però, s'ha d'insistir, una cosa és tenir una visió progressista de les democràcies representatives i altra és a dir que el Ple d'un Ajuntament, perquè no els donem a vostès la raó, aprova acords de manera no democràtica. Permetin-me, dir-los que no és just ratllar de no democràtiques aquelles decisions que a vostès no els agraden. Sàpiguen que aquest govern, per discrepar amb vostès, mai els diria una cosa semblant respecte les seves decisions o propostes. Ens parlen –en el seu prec- que la voluntat de la ciutadania és preservar l'espai natural del Pla de Carat. Doncs bé, els recordem de nou, que tots els espais naturals de la zona es preserven. Que passen a ser espais públics i deixen de ser privats; que parem la seva degradació. És a dir, que responem a la voluntat de la ciutadania. Perquè aquesta mateixa ciutadania a la qual vostès invoquen també demana pisos assequibles. Pregunti-l'hi, sinó, als joves, a les parelles a les famílies de Gavà que han sol·licitat un pis de protecció en el Sector de la Riera de Sant Llorenç. Perquè, quina alternativa hi ha? El que ens diuen vostès és que fem els pisos per a joves i classes populars enfront del tanatori de Ponent, entre l'autopista i la via del tren. La veritat, no veiem que progressista, que sensibilitat social i ecològica pot haver en condemnar a la nostra joventut i part de la nostra població amb més dificultats econòmiques a aquesta alternativa. Senyors de Quercus, el PSC es va presentar a les urnes amb el Pla de Ponent en el seu programa electoral de manera molt destacada. I va ser confirmat per la ciutadania. El Pla de Ponent actual és fruit d'un llarg procés: ha estat àmpliament debatut en fòrums participatius, com els Consells de Participació Ciutadana; ha contat amb aportacions molt destacades de grups polítics com CiU i el PP i ha incorporat la sensibilitat i els punts de vista de IC-EV-IG, a través del pacte de govern entre aquestes dues forces polítiques. Parlem doncs, d'un pla àmpliament debatut, discutit públicament i amb aportacions plurals, fruit d'un ampli consens. Participatiu, obert. I aprovat per 18 de 21 regidors d'aquest Ple, que és a qui correspon decidir sobre els plans com vostè esmenta. Prova d'això és que és legislador no ha previst la necessitat de consultes populars en aquests casos. Són per aquests motius que, no estem per iniciar un procés d'aquestes característiques, com el qual vostès sol·liciten. Sàpiguen que anem a seguir explicant una alternativa en la qual creiem amb sinceritat, que soluciona i equilibra necessitats de la població i respecte al medi ambient. Perquè creiem i apliquem una gestió racional, assenyada i sostenible del territori. A través d'un Pla de Ponent que conta amb un estudi d'impacte ambiental coordinat pel prestigiós socioecòleg Ramon Folch; que introdueix mesures que garanteixen que els nostres fills, les nostres filles puguin gaudir d'un corredor natural entre el Garraf i el Delta del Llobregat; que puguin conèixer les espècies mediterrànies de la zona; que puguin passejar per la vegetació de ribera. En definitiva, sàpiguen que l'Ajuntament va a preservar el Calamot, però també Caçagats i la Riera dels Canyars. I va a donar resposta a les necessitats d'habitatge assequible de la gent de Gavà. I ho va a fer contant amb el que diuen les diferents sensibilitats socials, cíviques i veïnals de Gavà, com habitualment venim fent.

Finalment, i per acabar el torn de prec i preguntes de les entitats ciutadanes i veïnals de la població, formulades per escrit, l'Alcalde va donar lectura a un escrit presentat el dia 17.1.2006, amb nº 573 de registre d'Entrada, per la Sra. Agnès Giné Bidó, en nom i representació de l'Associació Espurna, en el qual es deia el següent:

En relació amb la proposta anomenada "Pla de Ponent" d'urbanització de les 200 hectàrees d'espai lliure entre Gavà i Castelldefels, presentem adjunts fulls de signatures de la ciutadania de Gavà mostrant-se en contra de qualsevol imposició de projecte urbanístic, rebutjant el projecte de "Pla de Ponent". La ciutadania que ha signat creu que cal valorar totes les alternatives, lluitar contra l'especulació i trobar una solució adequada entre la conservació del medi ambient i les necessitats d'habitatge a preus assequibles i de protecció oficial. PREGUNTA, per a la seva contestació al pròxim plenari municipal: Pensa el govern municipal tenir en compte l'opinió manifestada per aquestes ciutadanes i aquests ciutadans de Gavà en referència al projecte de Pla de Ponent?

Va contestar també el Sr. Maniega dient que l'Associació Espurna manifestava en el seu prec que la ciutadania que havia signat el document que adjuntava creia que calia valorar totes les alternatives, que calia lluitar contra l'especulació i trobar solució adequada entre la conservació del medi ambient i les necessitats d'habitatge a preu assequible i de protecció oficial. Doncs bé, deixin-me que els digui – va expressar el Sr. Maniega en la seva contestació - que estem d'acord amb aquestes creences. Deixin-me que els digui que per a això, precisament, el govern municipal i les seves dues forces polítiques PSC i IC-EV-IG, han presentat el Pla d'Habitatge. Per a donar respostes socials a les necessitats d'habitatge de la gent de Gavà. I ho fem d'una manera que permet no solament conservar els nostres espais naturals, sinó recuperar-los com béns públics que podran gaudir les noves generacions de gavanencs. Mirin el Pla d'Habitatge, salva els nostres boscos, les nostres muntanyes i el nostre paisatge. Però no solament ho salva de la construcció, sinó també de la degradació. Perquè si Gavà, recordem-lo, manté actualment la seva zona de muntanya, perquè si Gavà ha salvat i salvarà el Calamot, Caçagats, la riera dels Canyars i els seus boscos és per la gestió d'aquest govern municipal. Perquè dir que estem imponent un projecte no és veritat. Ho dèiem abans. Tots els projectes legítims per les urnes que respectin els procediments són democràtics. Respectem, solament faltaria, que Espurna estigui en contra de les respostes del govern municipal a les necessitats d'habitatge assequible de la gent de Gavà. Però la gent de la nostra ciutat, dels nostres barris necessiten habitatges a preus raonables. La gent de Gavà no vol que els seus joves i els seus ciutadans que vulguin millorar d'habitatge hagin de marxar de Gavà. Hem de facilitar una política d'habitatge social i sostenible. I tenim el deure, com forces progressistes, com govern amb sensibilitat social i mediambiental, de donar resposta a la necessitat d'habitatge de la joventut de Gavà i de moltes, moltes, famílies de la ciutat. I anem a donar aquestes respostes sense tocar un sol bosc i preservant el nostre patrimoni cultural i natural. Ho anem a fer a través del Pla d'Habitatge.

Per acabar, i abans de passar a les Declaracions Polítiques, el Sr. Alcalde va preguntar si restava encara algun prec o alguna pregunta a fer, responent afirmativament la Sra. Emma Blanco i el Sr. Marcel·lí Reyes.

La Sra. Blanco va dir que més que un prec o una pregunta era un comentari o una petició, ja que el que volia dir era que en les últimes dues setmanes havien vingut rebent contestacions de preguntes - a contestar per escrit - presentades en el mes d'octubre de l'any passat, i encara avui faltaven per rebre unes altres del mes de novembre. Per tant, i de manera sovint, s'estava incomplint el precepte del ROM que obliga a contestar en el termini de trenta dies. Pregava per tant – va dir la regidora – que l'equip de govern fos més rigorós a l'hora de donar contestació a les preguntes fetes, a l'empara del ROM, per ser contestades per escrit. El Sr. Alcalde va dir que es recollia el seu prec.

I la intervenció del Sr. Reyes va anar en direcció semblant, ja que es va referir a que en dues contestacions que havia rebut (una corresponent a una petició d'aquest any, la nº 625 de RE, i una altra de l'any passat, 13.086), no s'adjuntava la documentació que es deia adjuntar-se. El Sr. Alcalde va contestar també que es recollia el seu prec.

DECLARACIONS POLÍTIQUES

1) - LA DECLARACIÓ POLÍTICA QUE FIGURAVA EN AQUEST PUNT VA SER TRETA DE L'ORDRE DEL DIA.

2) - DECLARACIÓ POLÍTICA PRESENTADA PEL GRUP MUNICIPAL D'INICIATIVA-ELS VERDS-INDEPENDENTS PER GAVÀ, EN RELACIÓ A LA 4ª PISTA DE L'AEROPORT DEL PRAT DE LLOBREGAT

Aprovar la Declaració Política, presentada inicialment pel Grup Municipal d'IC-EV-IG, en relació a la 4ª pista del Aeroport del Prat, declaració **que, després del debat** i un cert consens entre els grups que finalment votarien a favor, **diu així en la seva part dispositiva:**

1. Manifestar la voluntat de l'Ajuntament de Gavà de no pronunciar-se sobre qualsevol possible ampliació de l'Aeroport de Barcelona mentre no hi hagi la verificació efectiva que no causarà molèsties a la ciutat de Gavà.
2. Manifestar l'aposta de l'Ajuntament de Gavà per un sistema aeroportuari a Catalunya modern configurat pels aeroports de Girona, Barcelona i Reus i respectuós amb el medi ambient, la conservació dels espais naturals protegits i la qualitat de vida de les persones que els envolten, en el qual l'Aeroport de Barcelona esdevingui un autèntic intercanviador modal amb connexió ferroviària de grans prestacions amb els aeroports de Girona i Reus.
3. Manifestar la voluntat de l'Ajuntament de Gavà de participar en tots els fòrums institucionals on es debati el futur de l'Aeroport de Barcelona.
4. Advertir que, si en el moment d'entrar en funcionament la nova terminal de l'aeroport del Prat, s'abandona la solució pactada el passat 29 de novembre de 2005, basada en l'operació amb pistes segregades, i es passa a operar amb pistes independents, es tornarà a una situació insostenible per als veïns i les veïnes dels municipis afectats.
5. Instar les administracions públiques competents que, d'acord amb els ajuntaments afectats, busqui amb AENA una solució definitiva per als problemes de sorolls dels avions que operen a l'Aeroport de Barcelona que mantingui el pacte del passat 29 de novembre de 2005 basat en la proposta veïnal d'operació amb pistes segregades.
6. Traslladar aquests acords al Govern de l'Estat, als grups parlamentaris del Congrés dels Diputats i del Parlament de Catalunya, al Ministeri de Medi Ambient, al Ministeri de Foment, a la Conselleria de Medi Ambient i Habitatge, la Conselleria de Política Territorial i Obres Públiques, a la Direcció General d'Aviació Civil, a AENA i als mitjans de comunicació locals.

Aquesta Declaració Política va ser aprovada per divuit (18) vots a favor (12 PSC, 2 EUiA, 2 CiU, 1 ERC i 1 IC-EV-IG) i tres (3) abstencions (PPC) donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents --en aquest moment-- a la sessió (21), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985,

de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

A continuació, atorgada la paraula al Sr. Heredia, aquest va dir que es limitaria a donar lectura a la part resolutiva de la declaració política, amb les esmenes introduïdes pels diferents grups municipals. D'altra banda, també va dir que volia agrair en nom propi i en el del PSC, la col·laboració de tots els grups i la seva participació en la declaració.

Acabada la lectura de la part declarativa, va fer ús de la paraula la Sra. Emma Blanco, en nom d'EUiA, dient que agraià el fet de que s'haguessin incorporat les esmenes formulades pel seu grup, indicant al mateix temps que el seu vot seria afirmatiu, tota vegada que va dir que el seu grup considerava impossible una ampliació de l'aeroport de Barcelona, ja que això atemptaria contra l'espai natural protegit del Delta, i a més, per què les pistes actuals ocasionaven moltes molèsties als veïns i veïnes de la zona, i no hi havia cap seguretat de que una possible ampliació no agreugés la situació actual. D'altra banda, la Sra. Blanco va dir que seria positiu per Catalunya un model d'aeroport en el qual estiguessin interconnectats els aeroports de Barcelona, Girona i Reus, i que alhora fos respectuós amb el medi ambient. Finalment, la Sra. Blanco va dir que el seu vot seria afirmatiu.

Per altra banda, va fer ús de la paraula el Sr. Josep Llobet, el qual va manifestar que el PPC compartia bona part de l'exposició del Sr. Heredia, encara que es podrien formular molts matisos al model aeroportuari, si bé va dir que considerava que no era el moment per entrar en una discussió d'aquestes característiques, de la mateixa manera que compartien la preocupació expressada, i per tant, demanava que qualsevol modificació que es volés introduir al funcionament de l'aeroport i les seves instal·lacions, es consultés a l'ajuntament. En tot cas però, seguint la línia ja expressada pel seu grup en relació a les declaracions polítiques, va dir que la posició del PPC seria la de l'abstenció, si bé va voler agrair el fet de que s'havien presentat dues esmenes, les quals – segons que l'havien informat- serien tingudes en compte pels grups d'IC-EV i pel PSC.

Per altra banda el Sr. Josep Mª Dalmau, en nom de CiU, va dir que també votarien a favor de la declaració, atès que les esmenes presentades pel seu grup havien estat recollides.

Finalment la Sra. Bruguers Jardí, portaveu del grup del PSC, va manifestar que per la seva part, només volia remarcar el fet de que s'havia pogut arribar a un consens en aquesta declaració, fet aquest que no era pas gens senzill arribar a un consens per part de totes les forces representades en aquest ple, fet aquest que pel grup del PSC era molt important, atès que en un tema tant sensible com aquest, s'hagués produït la unanimitat de totes les forces.

3) - DECLARACIÓ POLÍTICA PRESENTADA PEL GRUP MUNICIPAL D'ESQUERRA UNIDA I ALTERNATIVA EN RELACIÓ A LA PROPOSTA DE LA DIRECTIVA BOLKESTEIN

Aprovar la Declaració Política, presentada inicialment pel Grup Municipal d'EUiA, en relació a la proposta de Directiva "*BOLKESTEIN*" de la Unió Europea, declaració **que, després del debat i un cert consens entre els grups que finalment votarien a favor, diu així en la seva part dispositiva:**

1. Instar al Govern Central a demanar la retirada de la proposta de la Directiva Bolkestein.
2. Demanar a la Comissió Europea que proposi una directiva marc que permeti definir els principis fonamentals dels serveis públics i permeti les condicions necessàries que

garanteixin el seu finançament públic i l'accés generalitzat a aquests serveis sense discriminació en termes de situació socioeconòmica o de lloc de residència.

3. Demanar a la Comissió Europea una avaluació de l'impacte de les liberalitzacions sectorials en el camp dels serveis (energia, serveis postals, transports, etc.) abans de proposar qualsevol altre liberalització.
4. Demanar a la Comissió europea que proposi una millora de la directiva sobre el desplaçament dels treballadors de tal manera que es reforcin els drets dels treballadors i les treballadores i el diàleg social, d'estendre el seu camp d'aplicació i de incloure de forma completa els convenis col·lectius i el seu desenvolupament.
5. Demanar la substitució del principi del país d'origen pel principi del país d'acollida mentre no existeixi una harmonització completa i des de dalt en matèria d'accés a l'activitat de un servei i a el seu exercici, sobretot en termes de comportament del prestatari, de la qualitat i del contingut del servei, de la publicitat, dels contractes i de la responsabilitat del prestatari.
6. Demanar a la Comissió, al Consell d'Europa i al Parlament Europeu que desenvolupin més programes europeus en el marc de l'estratègia europea per la ocupació, per tal de crear llocs de treball i de garantir la igualtat d'oportunitats en el sector dels serveis, en particular en els àmbits de la protecció al medi ambient, els serveis socials, la cultura o la mobilitat.
7. Traslladar aquests acords a la Generalitat de Catalunya, al Parlament de Catalunya, al Congrés dels Diputats, al Parlament Europeu, a la Comissió Europea i a la població a través dels mitjans de comunicació municipals.

Aquesta Declaració Política va ser aprovada per divuit (18) vots a favor (12 PSC, 2 EUIA, 2 CiU, 1 ERC i 1 IC-EV-IG) i tres (3) abstencions (PPC) donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents –en aquest moment- a la sessió (21), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

La Sra. Emma Blanco, en nom d'EUIA, va començar la seva intervenció indicant que el proper mes de febrer, es portaria al plenari del Parlament Europeu el projecte de Directiva relativa a la lliure circulació de serveis a la Unió Europea, la qual tenia com a objectiu la lliure creació d'un mercat de serveis, amb la intenció de privatitzar molts d'aquests serveis, de la mateixa manera que l'establiment d'aquests gaudís de la lliure circulació dins dels Estats membres. Seguidament, la Sra. Blanco va donar lectura a la part dispositiva de la declaració.

A continuació, va fer ús de la paraula el Sr. Marcel·lí Reyes, en nom d'ERC, el qual va dir que donarien suport a la declaració, atès que entenen que situar els serveis públics als requisits de la competència i del mercat, portava només a la pèrdua de drets i a una manca de protecció dels consumidors, de la gent en general i del medi ambient, i també per què pensaven que el que caldria seria que la Unió Europea pressionés als tercers països que feien dumping social, en lloc d'anar a competir amb ells. Per tant, el Sr. Reyes va reiterar que el seu grup votaria a favor de la declaració.

De la seva banda, la Sra. Bruguers Jardí va dir que el grup municipal del PSC també votaria a favor de la declaració, atès que pensaven que mentre no es modifiqués aquesta directiva, al que portava era al dumping social i a la deslocalització d'empreses.

JUBILACIÓ DE L'INTERVENTOR

Seguidament, i abans de concloure el ple, que segons que va dir el Sr. Alcalde, havia estat molt important pel futur de la nostra població, aquest va manifestar el desig d'acomiar una persona que havia estat molt important per a la nostra ciutat, i que avui començava el seu futur, és a dir, el seu futur com a jubilat, referint-se, com no podia ser d'altra manera, al Sr. Interventor, el Sr. Gonzalo Bescós Aznar, dient que avui havia viscut el seu últim ple, d'entre una llarga llista dels mateixos. A aquests efectes, el Sr. Alcalde va dir que, a títol personal, i també com a Alcalde d'aquesta ciutat, li volia agrair la trajectòria, la dedicació i la implicació a Gavà, tant des del punt de vista del seu teixit associatiu, per la dedicació a la Fundació Nostra Senyora de Bruguers i a la Casa de Aragón, com des del punt de vista del seu coneixement, indicant en aquest sentit que en algunes ocasions se l'havia trobat passejant per la ciutat, per tal de comprovar que allò que es feia en els despatxos, després tenia la seva traducció al carrer; de la mateixa manera que volia destacar la seva honradesa i honorabilitat, en la prestació d'una funció molt important per a la nostra ciutat com havia estat la de ser durant molts anys l'Interventor municipal. Per això, va dir que volia desitjar-li en aquest darrer ple com a Interventor, però esperant que no com a espectador, molta sort en aquesta nova etapa que avui iniciava, agraint-li amb la major sinceritat la dedicació a l'Ajuntament de Gavà durant tots aquests anys, afegint finalment un sentit "Moltes gràcies".

A continuació, el Sr. Interventor va prendre la paraula, indicant que després de 41 anys de servei, també havia estat mala sort concloure amb un ple tant complex i tan dens com aquest, però a la vegada també tan important. En qualsevol cas però, el Sr. Interventor va dir que aquest ajuntament, fet aquest que tothom ja coneixia, era de molt treball, de molta complexitat, com així ho acreditava el nombre de patronats i de societats que d'aquest en depenien, però al mateix temps, va dir que en pocs llocs es podria trobar un ambient de treball com el que en aquí hi havia, el respecte i consideració mutus existents entre funcionaris i polítics, i un corrent de cordialitat i de simpatia que feia molt fàcil i agradable el treball. En aquest sentit, el Sr. Bescós va dir que alguna cosa hauria de tenir aquest ajuntament quan funcionaris com el Secretari o ell mateix, funcionaris del cos d'habilitació nacional, havien estat tants anys servint a una mateixa Corporació Local. En tot cas, el Sr. Bescós va dir que havia estat un honor, un veritable plaer, treballar per l'Ajuntament de Gavà, fins el punt que ell mateix se sentia un gavanenc més, a banda de que havia viscut aquí a la nostra ciutat, i que així ho pensava seguir fent, al costa de la seva dona i envoltat pels fills i pels seus nets. En últim terme, el Sr. Bescós es va acomiadar afegint que havia estat, estava i estaria sempre a disposició de l'Ajuntament de Gavà.

El Sr. Alcalde va voler agrair aquestes paraules, i abans de cedir la paraula a la resta de grups, va demanar al Sr. Dídac Pestaña, qui havia estat vint anys al front de l'Alcaldia de Gavà, treballant conjuntament amb el Sr. Bescós, si volia dir algunes paraules.

El Sr. Pestaña va agrair aquesta deferència, dient que de la vida professional del Sr. Bescós, més de 40 anys, ell n'havia compartit 20 com a Alcalde de la ciutat, assenyalant en aquest sentit que el fet de treballar al seu costat havia estat sempre molt enriquidor, i més al començament de la seva tasca, aprenent el complex entrellat de l'economia local. Per això, i per tot plegat, el Sr. Pestaña li va desitjar el millor en aquesta nova etapa que anava a emprendre, molta sort, i sobre tot, que visqués aquesta nova etapa de la seva vida amb la màxima intensitat.

De la seva banda el Sr. Josep Mº Dalmau va dir que feia més de vint-i-cinc anys que el coneixia en el seu paper d'Interventor, indicant que més que un funcionari, el considerava ja un amic. Per altra part, el Sr. Dalmau va dir que, a més, al seu costat havia après moltes coses respecte dels comptes municipals i de la seva complexitat, afegint a la vegada que li agraià la tasca pedagògica i la serenor amb la que atenia els seus dubtes, i sobre tot, la seva bona disposició a atendre sempre les consultes i les explicacions que se li formulaven des del seu grup municipal.

Finalment, el Sr. Dalmau va dir que en aquesta nova etapa, de ben segur que gaudiria d'una millor qualitat de vida, desitjant-li bona sort i esperant de saludar-lo passejant pels carrers de la ciutat.

Per la seva banda el Sr. Jaume Grau va dir que, per no allargar-se, només volia reiterar el seu agraïment a l'enorme suport que el Sr. Bescós sempre els hi havia donat a l'hora d'entendre i de treure l'entrellat del pressupost, que no era sempre la part més amena de la política local, i no pas gens fàcil d'entendre per aquells que com ell, no eren economistes, destacant a la vegada el tracte humà i la calidesa que sempre els havia donat, facilitant amb el seu tarannà l'aterratge en una institució com aquesta quan un hi entrava per primera vegada, com així havia estat en el seu cas, i desitjant-li sobre tot que una persona amb les seves inquietuds, gaudís dels temps lliure que tindria a partir d'aquests moments.

De la seva banda el Sr. Juan Antonio Heredia va manifestar que feia molt poc temps que el coneixia, amb prou feines dos anys, però que això no era cap obstacle per reconèixer al Sr. Bescós, tal com ja havien dit els companys que l'havien precedit, la tasca d'ajut i de suport que com a Interventor Municipal havia donat al seu grup, i per tant, agraint-li a títol personal i també com a regidor els consells que li havia donat el temps que havia estat amb ell. En qualsevol cas però, el Sr. Heredia va dir que li desitjava el millor en aquesta nova etapa de la seva vida que ara anava a emprendre amb motiu de la seva jubilació.

Per altra banda el Sr. Josep Llobet va dir que volia agrair la tasca que el Sr. Bescós havia fet a l'ajuntament, així com el servei que havia prestat a la ciutat, indicant en aquest sentit que des del seu grup sempre li havien professat una gran admiració, tant per la confiança que els havia donat, com per la gran seguretat que els donava en les tasques que li corresponia desenvolupar com a Interventor Municipal, afegint que tant a títol personal com en nom dels seus companys de grup, li desitjaven molta felicitat en aquesta nova etapa que anava a emprendre, que es dedicués amb molta més intensitat encara a aquelles tasques que fins ara havia portat a terme en associacions de la ciutat, i assenyalant finalment que el Sr. Bescós havia estat un funcionari modèlic en aquesta Administració.

En últim terme va prendre la paraula el Sr. Marcel·lí Reyes, indicant que de tots els regidors havia estat l'últim que l'havia conegut, demanant-li molt sincerament que disculpés al seu grup per la quantitat de preguntes que li havien arribat a formular en aquesta tasca de control del pressupost municipal, afegint que malgrat tot, no només havia estat un persona assequible, sinó que a més, sempre els havia donat resposta amb la màxima celeritat, i moltes vegades amb un gran sentit de l'humor, fet aquest que era d'agrair, especialment per l'aridesa dels temes a tractar, desitjant-li en darrer terme molta sort.

Esgotats els assumptes a discutir, el Sr. Alcalde-President dóna per acabada la sessió essent les vint-i-tres hores cinquanta minuts, de la qual cosa i del que s'hi ha dit, jo el Secretari en dono fe.

L'Alcalde

El Secretari

Joaquim Balsera García

Guillermo de Prada Bengoa